

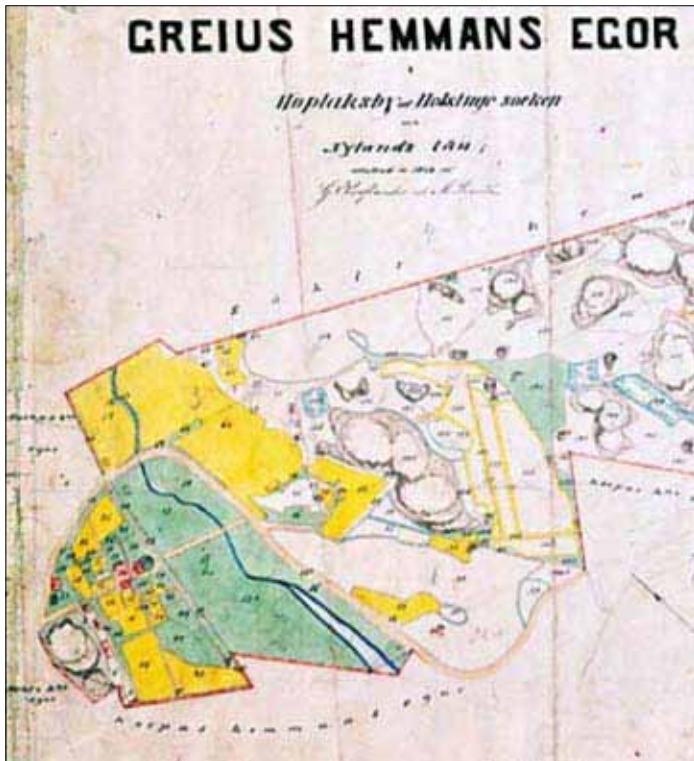
Reijolan aluesuunnitelma 2011 – 2020

Osa-alueita Laakson, Ruskeasuon, Meilahden,
Munkkiniemen ja Haagan kaupunginosista

Reijolan aluesuunnitelma 2011–2020

Julkaisija:	Helsingin kaupungin rakennusvirasto
Teksti:	Kaisu Ilonen, Markus Holstein, Toni Haapakoski, Petra Tammisto, Saija Vihervuori, Helene Kaarnametsä, Jarkko Nyman, Olli Haanperä
Visualisointi:	Jyrki Ulvila, Saija Vihervuori, Helene Kaarnametsä, Jarkko Nyman, Leena Massinen
Taitto:	Leena Massinen
Kartat:	© Kaupunkimittausosasto, Helsinki (023/2011)
ISBN:	978-952-223-074-0 (verkkoversio)
ISSN:	1238-9579
Painosmäärä:	100 kpl
Paino:	Kopio Niini Oy, Helsinki 2011

Reijolan aluesuunnitelma 2011 – 2020

Ote Reijolan tilan kartasta vuodelta 1878 / Karta ofver Greius hemmans egor i Hoplaxby af Helsing socken.

Helsingin kiinteistöviraston kaupunkimittausosaston karttarekisteristä

- vasemmassa reunassa nykyinen Reijolankallio
- Mätäpuron ylittävä Läntisen Viertotien kivilta on säilynyt Haagan Kauppalanpuistossa
- pohjoisnuoli leikkaa karttaotteen oikeaa reunaa.

Sisältö

JOHDANTO.....	5
INLEDNING.....	6
1 TYÖN TAVOITTEET JA MENETELMÄT.....	7
1.1. Yleiset periaatteet.....	7
1.2. Aluesuunnittelun osatekijät.....	7
1.3. Kunto- ja tarvekartoitus.....	8
1.4. Hankeohjelmakohteiden valinta.....	9
1.5. Asukasyhteistyö ja muu vuorovaikutus.....	9
2 LÄHTÖTIEDOT.....	12
2.1 Katualueiden raja.....	12
2.2 Viheralueiden raja.....	14
2.3 Kaupunkikuvan ja arvokohteiden analyysi.....	16
2.3.1 Asemakaavalla suojellut kohteet.....	16
2.3.2 Maisemakulttuuri ja miljöötyypit.....	16
2.4 Suunnitelma-alueen yleisanalyysi.....	20
2.4.1 Alueen rakentumisen vaiheet.....	20
2.4.2 Maankäyttö suunnittelualueella.....	22
2.4.3 Väestö.....	22
2.4.4 Topografia.....	26
2.4.5 Alavat alueet.....	26
2.4.6 Maaperä.....	30
2.4.7 Arvokkaat luontokohteet.....	31
2.4.8 Viheralueita tarvitsevat palvelut.....	33
2.4.9 Palvelut puistoissa.....	33
2.4.10 Viheralueiden hoitoluokat.....	36
2.4.11 Katualueiden kunnossapitoluokat.....	38
2.4.12 Virkistysreittien talvikunnossapito.....	40
3 ALUEELLISET KUVAUKSET JA MUUTOSTARPEET.....	42
3.1 Kaupunginosat ja kaupunkirakenne.....	43
3.2 Muutostarpeet, tavoitteet ja rahoitustarpeet kaupunginosittain.....	50
3.3 Hoitoluokkamutokset.....	54
3.4 Viheralueiden palveluiden alueellinen tarkastelu.....	54
3.5 Ulkoilureitit, suunnittelukauden tavoite.....	57
3.6 Tärkeimmät peruskorjaus- ja rakentamishankkeet.....	57
3.7 Muita muutostarpeita alueella.....	66

4	LUONNONHOITO.....	67
4.1	Yleistä.....	67
4.2	Luonnonhoidon päätavoitteet.....	68
4.3	Reijolan luontoalueet.....	68
4.4	Kasvupaikat.....	69
4.5	Puusto.....	71
4.6	Luonnonalueiden hoitoluokitus.....	74
4.7	Luonnon monimuotoisuus.....	75
4.8	Luonnonalueiden hoito.....	76
4.9	Luonnonhoidon kustannukset.....	79
5	RAHOITUSTARPEIDEN YHTEENVETO.....	80
5.1	Rahoitustarve.....	80
5.2	Hankeohjelmakohteiden kustannukset.....	80
5.3	Muiden korjausta tai parannusta vaativien kohteiden rahoitustarve.....	81
5.4	Kiireellisimmät investointikohteet.....	81
5.5	Hoitoluokkakustannusten vaikutus ylläpitokustannuksiin.....	81
	LÄHDELUETTELO.....	82
	LIITTEET	
	Liite 1. Ulkoilureittien kunto- ja tarvekartoitus	
	Liite 2. Katualueiden kunto- ja tarvekartoitus	
	Liite 3. Viheralueiden kunto- ja tarvekartoitus	

JOHDANTO

Aluesuunnitelman tarkoituksena on kehittää suunnittelualueen yleisiä alueita pitkällä aikavälillä. Suunnitelma tehdään 10-vuotiskaudeksi, ja se on tarkoitettu tarkistamaan noin 5 vuoden kuluttua. Aluesuunnitelma on rakennusviraston työväline katu- ja puistoverkostojen ylläpitämiseksi tasapuolisesti koko Helsingin alueella. Suunnitelmassa tarkastellaan katu- ja puistoalueiden kuntoa ja palveluiden nykytilaa sekä parantamistarpeita alueen asukkaita kuunnellen. Tarkoituksena on koota havaitut tarpeet, erilaiset toiveet ja ideat tavoitesuunnitelmaksi. Aluesuunnitelman avulla kohdennetaan kunnossapidon ja rakentamisen määrärahoja: suunnitelmassa esitetään yleisten ylläpidon, peruskorjauksen ja rakennusviraston tarjoamien palveluiden tavoitetaso sekä, toimenpide- ja rahoitustarpeet. Suunnitelmaa toteutetaan käytettävissä olevien määrärahojen puitteissa.

Suunnittelualue sijaitsee viiden kaupunginosan alueella: Meilahti, Laakso, Ruskeasu, Munkkiniemi ja Haaga. Alueen keskeinen yhdistävä tekijä on hallinnollinen peruspiiri Reijola, joka on saanut nimensä alueella sijainneen Grejuksen (Reijolan) tilan mukaan. Suunnittelualueen rajaavat Paciuksenkatu, Huopalahdentie, Vihdintie, Hakamäentie, Keskuspuisto, Nordenskiöldinkatu, Reijolankatu ja Stenbäckinkatu. Aluetta rajaavat ja halkovat pääväylät eivät sisälly aluesuunnitelmaan, vaan niistä tehdään erilliset tarveselvitykset. Mannerheimintien selvitys valmistui vuonna 2008.

Tilajaana työssä on ollut HKR/Katu- ja puisto-osasto, jossa aluesuunnitelman laadintaprosessista ovat vastanneet aluesuunnittelija Kaisa Ilonen ja prosessijohtaja Toni Haapakoski. Luonnonhoidon tavoitteet on tehty HKR:n omana työnä ja niistä on vastannut metsäsuunnittelija Markus Holstein. Lähtötietoanalyysin kartat on laatinut HKR:n paikkatietoasiantuntija Jyrki Ulvila ja viestinnästä on vastannut projektisihteeri Tarja Lahin.

Konsulttina Reijolan aluesuunnitelmassa on ollut Ramboll Finland Oy. Projektipäällikkönä on toiminut maisema-arkkitehti Petra Tammisto sekä 2010 alkaen maisema-arkkitehti Saija Vihervuori. Maisemasuunnittelusta on vastannut lisäksi hortonomi (AMK) Helene Kaarnametsä. Katuosuuksista ovat vastanneet insinööri (AMK) Jarkko Nyman ja insinööri (AMK) Olli Haanperä.

Työ alkoi käyttäjäkyselyllä syksyllä 2007 asukkaiden huomioiden ja tarpeiden kartoittamiseksi. Tätä seurasi kunto- ja tarvekartoitus kesän 2008 aikana sekä varsinaisen aluesuunnitelman laatiminen syksyllä 2008. Kunto- ja tarvekartoituksessa käytiin katsomassa alueen kaikki kadut ja viheralueet. Painotus oli nykytilan kuvauk-

sella ja aistinvaraisilla havainnoilla. Tilaaja halusi saada osa-alueittain käsityksen yleisten alueiden, siis katujen ja puistojen nykytilanteesta. Viheralueista tarkasteltiin kuntoa, rekisteriin merkittyä hoitoluokkaa suhteessa todelliseen hoitotilanteeseen, alueen käyttöä, historiaa, merkitystä, yleistä ilmettä ja sisältöä. Kaduista pantiin merkille rakenteelliset ja kunnossapidolliset epäkohdat sekä mahdolliset liikenteelliset ongelmat.

Aluesuunnitelmassa nostettiin peruskorjausta tai rakenteellista kunnossapitoa vaativat kohteet etusijalle ja tehtiin alueellisia tarkasteluja mm. ulkoilureitistön ja puistopalvelujen kattavuudesta. Lisäksi pyrittiin nostamaan esiin alueen vahvuuksia.

Aluesuunnitelman laadinnasta on tiedotettu paikallislehdessä sekä rakennusviraston verkkosivuilla. Tiedotteita lähetettiin asukasyhdistyksille, viranomaisahoille ym. keskeisille osallisille. Luonnos esiteltiin asukkaille ja muille osallisille yleisötilaisuudessa 26.11.2008 Albergialalassa, ja se on ollut nähtävillä rakennusviraston asiakaspalvelussa sekä verkkosivuilla. Työn aikana on tehty hallintokuntayhteistyötä ja kuultu katu- ja puisto-osaston johtoryhmää sekä eri toimistojen aluevastaavia. Aluesuunnitelman luonnonhoito-osio käsiteltiin kaupunginjohtajan päätöksellä perustetun luonnonhoidon työryhmän kokouksessa 6.9.2010.

Aluesuunnitelma hyväksyttiin yleisten töiden lautakunnassa 19.4.2011 ohjeellisena noudatettavaksi.

INLEDNING

Syftet med områdesplanen är att utveckla allmänna områden inom planeringsområdet på lång sikt. Planen görs upp för en period på tio år och den kontrolleras om cirka fem år. Områdesplanen är byggnadskontorets verktyg för att upprätthålla gatu- och parknätverken på en jämställd nivå i hela Helsingfors. I planen granskar man gatu- och parkområdenas nuvarande skick, servicens nuläge och tar ställning till förbättringsbehov med beaktande av invånarnas åsikter. Avsikten är att sammanställa behoven samt olika önskemål och idéer i en målplan. Områdesplanen används för att styra anslagsmedel för underhåll och renovering: planen presenterar åtgärds- och finansieringsbehoven samt ställer mål för nivån av underhåll, grundförbättring och byggnadskontorets övriga tjänster. Planen förverkligas inom ramen av tillgängliga anslagsmedel.

Planeringsområdet omfattar följande fem stadsdelar: Mejlans, Dal, Brunakärr, Munksnäs och Haga. Områdets centrala förenande faktor är det administrativa distriktet Grejus, som fått sitt namn efter Grejus gård som tidigare var beläget inom området. Planeringsområdet avgränsas av Paciusgatan, Hoplaxvägen, Vichtisvägen, Skogsbackavägen, Centralparken, Nordenskiöldsgatan, Grejugatan och Stenbäcksgatan. För huvudlederna görs separata behovsutredningar och därmed ingår de inte i områdesplanen. Behovsutredningen för Mannerheimvägen blev färdig år 2008.

Arbetet har beställts av gatu- och parkavdelningen vid Helsingfors stads byggnadskontor. Processen har styrts av områdesplanerare Kaisu Ilonen och processchef Toni Haapakoski. Målen för naturvården har sammanställts som eget arbete under ansvar av skogsplanerare Markus Holstein. Byggnadskontorets geoinformatiker Jyrki Ulvila har utarbetat analyskartor över utgångsläget och projektsekreterare Tarja Lahin har fungerat som informatör.

Konsult för Grejus områdesplan har varit Ramboll Finland Oy. Som projektchef verkade landskapsarkitekt Petra Tammisto och fr.o.m. 2010 landskapsarkitekt Saija Vihervuori. För landskapsplaneringen ansvarade också hortonom (YHS) Helene Kaarnametsä. Ingenjör (YHS) Jarkko Nyman och ingenjör (YHS) Olli Haanperä har ansvarat för gatuavsnitten.

Arbetet inleddes med en användarenkät hösten 2007 med syfte att kartlägga invånarnas synpunkter och behov. Därefter följde en konditions- och behovsgranskning under sommaren 2008. Under hösten började man sedan utarbeta den egentliga områdesplanen. I konditions- och behovsgranskningen gick man igenom alla gator och grönområden på området. Tyngdpunkten låg på att besk-

riva nuläget och presentera gjorda observationer. Beställaren ville få en uppfattning om delområdenas, dvs. gator, grönområden, nuvarande tillstånd. För grönområdenas del granskades området skick och dess skötsel i förhållande till skötselklassificeringen samt området användning, historia, betydelse, allmänintryck och innehåll. För gatornas del granskades missförhållanden i struktur och underhåll samt eventuella trafikrelaterade problem.

I planen prioriterades områden som kräver sanering eller konstruktionsunderhåll. Man gjorde också områdesvisa analyser om bl.a. friluftsledningarna och parktjänsternas täckningsgrad. Dessutom försökte man lyfta fram områdets styrkor.

Områdesplaneringen har presenterats i lokaltidningen och på byggnadskontorets webbsidor. Information skickades till boendeföreningar, myndigheter och övriga centrala parter. Utkastet presenterades för invånare och övriga berörda parter vid ett informationstillfälle 26.11.2008 i Allergihuset. Utkastet har också varit framlagt vid byggnadskontorets kundtjänst och på byggnadskontorets webbplats. Förvaltningssamarbete har bedrivits under arbetets gång och ledningsgruppen för gatu- och parkavdelningen samt områdesansvariga personer i olika byråer har hörts. Naturvårdsarbetsgruppen som tillsatts på beslut av statsdirektören behandlade områdesplanens naturvårdsavsnitt på sitt möte den 6.9.2010.

Nämnden för allmänna arbeten godkände den 19.4.2011 områdesplanen för att följas normativt.

1 TYÖN TAVOITTEET JA MENETELMÄT

1. Työn tavoitteet ja menetelmät

1.1. Yleiset periaatteet

Aluesuunnitelman päämäärinä ovat olleet Reijolan yleisten alueiden kehitystavoitteiden laatiminen sekä korjausten ja hoitotoimenpiteiden ohjaaminen. Aluesuunnitelma on rakennusviraston työväline katu- ja puistoverkoston ylläpitämiseksi tasapuolisesti koko Helsingin alueella. Suunnitelmassa on tarkasteltu katu- ja puistoalueiden kuntoa sekä palveluiden nykytilaa ja parantamistarpeita alueen asukkaita kuunnel- len. Havaitut tarpeet, erilaiset toiveet ja ideat on koottu tavoitesuun- nitelmaksi, jonka avulla kohdennetaan kunnossapidon ja rakentamisen määrärahoja. Suunnitelmassa on esitetty yleisten alueiden ylläpidon, peruskorjauksen ja rakennusviraston tarjoamien palveluiden tavoiteta- so sekä toimenpidetarpeet.

Reijolan aluesuunnitelman tavoitteita ovat olleet alueen vahvuuksien korostaminen ja havaittujen heikkouksien korjaaminen. Työssä on etsit- ty uusia kehittämisideoita yleisten alueiden käytettävyyden, kaupunki- ja maisemakuvan sekä viihtyisyyden parantamiseksi tulevaisuudessa. Esteettömyyteen liittyviä puutteita on kuntokartoituksessa tarkasteltu silmämääräisesti perustason vaatimusten mukaan. Kartoituksessa on kiinnitetty huomiota esimerkiksi reunakivien madalluksiin suojateiden kohdalla ja epätasaisuuksiin kevyen liikenteen väylillä.

Tavoitteina ovat olleet myös kohteiden turvallisuuden, kestävyys- den, toimivuuden ja viihtyisyyden parantaminen sekä alueen omaleimaisuus- den huomioiminen ja sen korostaminen. Aluesuunnitelmassa on nos- tettu peruskorjausta tai rakenteellista kunnossapitoa vaativat kohteet etusijalle ja tehty alueellisia tarkasteluja mm. ulkoilureitistön ja puisto- palvelujen kattavuudesta.

1.2 Aluesuunnittelun osatekijät

Aluesuunnitelma koostuu seuraavista osatekijöistä:

- lähtötietoanalyysi
- kunto- ja tarvekartoitus
- aluekohtaiset kuvaukset ja kehittämistavoitteet
- hoitoluokituksen tarkistaminen
- ulkoilureittien ja viherväylien palveluiden tavoitetila
- luonnonhoidon tavoitteet ja pääperiaatteet
- hankeohjelmat ja muut investointikohteet
- kustannukset.

Kuva 1. Helsinki kaikille -projektin määrittelemät esteettömyyden reitit.

Tilaaaja toimitti konsultille lähtötietoanalyysia varten mm. lähtötietoanalyysikartat, hoitoluokkakarttoja, katurekisteritiedot, aluetta koskevia lähiympäristösuunnitelmia, sekä palautteet asukaskyselyistä. Suunnittelutyön lähdeaineistona on käytetty myös Helsingin ympäristökeskuksen luontotietojärjestelmää. Työn alkaessa konsultti vastaanotti tilaajalta listan käynnissä olevista hankkeista. Virkamiestyönä tehty metsäalueiden inventointi valmistui toimeksiannon aikana ollen lähtötietona työlle.

1.3 Kunto- ja tarvekartoitus

Aluetta tarkasteltiin kokonaisuutena, johon kuuluvat kadut ja viheralueet muodostavat julkisten ulkotilojen verkoston. Alueen kehittämisen periaatteena oli ongelmakohtien etsiminen kartoitusten avulla. Kohteita tarkasteltiin käyttäjien, ylläpidon, alueen toimivuuden ja kaupunkikuvan kannalta. Maastotyö tehtiin kesän 2008 aikana.

Kunto- ja tarvekartoituksessa maisema- ja katusuunnittelija kävivät yhdessä kartoittamassa alueen kaikki kadut ja viheralueet. Painotus oli nykytilan kuvauksella ja aistinvaraisilla havainnoilla. Tilaaja halusi saada osa-alueittain käsityksen yleisten alueiden, siis katujen ja puistojen nykytilanteesta.

Viheralueilla tarkasteltiin mm. kohteiden kuntoa, rekisteriin merkittyä hoitoluokkaa suhteessa todelliseen hoitotilanteeseen, alueen käyttöä, merkitystä, mahdollista historiallista ja kaupunkikuvallista merkitystä, yleistä ilmettä ja sisältöä. Viheralueilla varusteiden ja reitistön kuntoa arvioitiin huomioimalla mm. kuluneisuus ja toimivuus sekä kalusteiden määrä ja yhteensopivuus. Kasvillisuuden osalta huomioitiin mm. pensaiden ja puiden koko sekä silmämääräinen kunto, mahdollinen vaarallisuus, aukot istutusryhmissä sekä maiseman avoimuus tai sulkeutuneisuus.

Katualueilla pantiin merkille rakenteelliset, kunnossapidolliset ja toiminnalliset epäkohdat, laatutaso sekä kaupunkikuvallinen tilanne ja merkitys. Aukioilla ja toreilla arvioitiin myös niiden viihtyisyyttä ja ulkonäköä. Ajojorodoilla, kevyen liikenteen väylillä ja aukioilla rakenteellista kuntoa havainnointiin silmämääräisesti, jolloin kiinnitettiin huomiota mm. painumiin, päällystevaurioihin, asfaltin halkeiluihin, näkemäalueisiin ja kasvillisuuteen.

Aluesuunnitelmaa varten havainnoitiin peruskorjausta tai rakenteellista kunnossapitoa vaativia epäkohtia. Kohteet jaoteltiin kolmeen eri kuntoluokkaan. Ensimmäiseen luokkaan pääsivät moitteettomassa kunnossa olevat kohteet, ts. kohteet, jotka eivät vaatineet kunnostusta tai toiminnallista tarkastelua. Toiseen luokkaan pääsivät pieniä puutteita sisältävät kohteet, jotka oli mahdollista kunnostaa ylläpidon toimin tai vähäisin investoinnein. Kolmanteen luokkaan joutuivat merkittäviä puutteita sisältävät kohteet.

Yksittäisten kohteiden lisäksi alueita tarkasteltiin kokonaisuuksina. Alueelta nostettiin esille tyypillisyyksiä niin hyvässä kuin pahassakin. Alueiden tyypilliset piirteet kirjattiin, ja ulkoilureitistön toimivuutta, suunnistettavuutta, puistopalveluiden tasoa ja saatavuutta tarkasteltiin koko alueella.

1.4 Hankeohjelmakohteiden valinta

Kuntoluokituksessa puutteellisiksi havaituille kohteille määriteltiin yleispiirteiset tavoitteet ja toimenpiteet, ja kaikille korjausta tai parannusta vaativille kohteille laskettiin kustannukset. Tämän tarkastelun pohjalta valittiin suunnitelmakaudella toteutukseen tähtäävät merkittävät investointihankkeet, joista laadittiin hankeohjelmat tarkempaa suunnittelua varten. Reijolan alueen hankeohjelmakohteita ovat mm. Pikku Huopalahden puisto ja Tilkantori.

1.5 Asukasyhteistyö ja muu vuorovaikutus

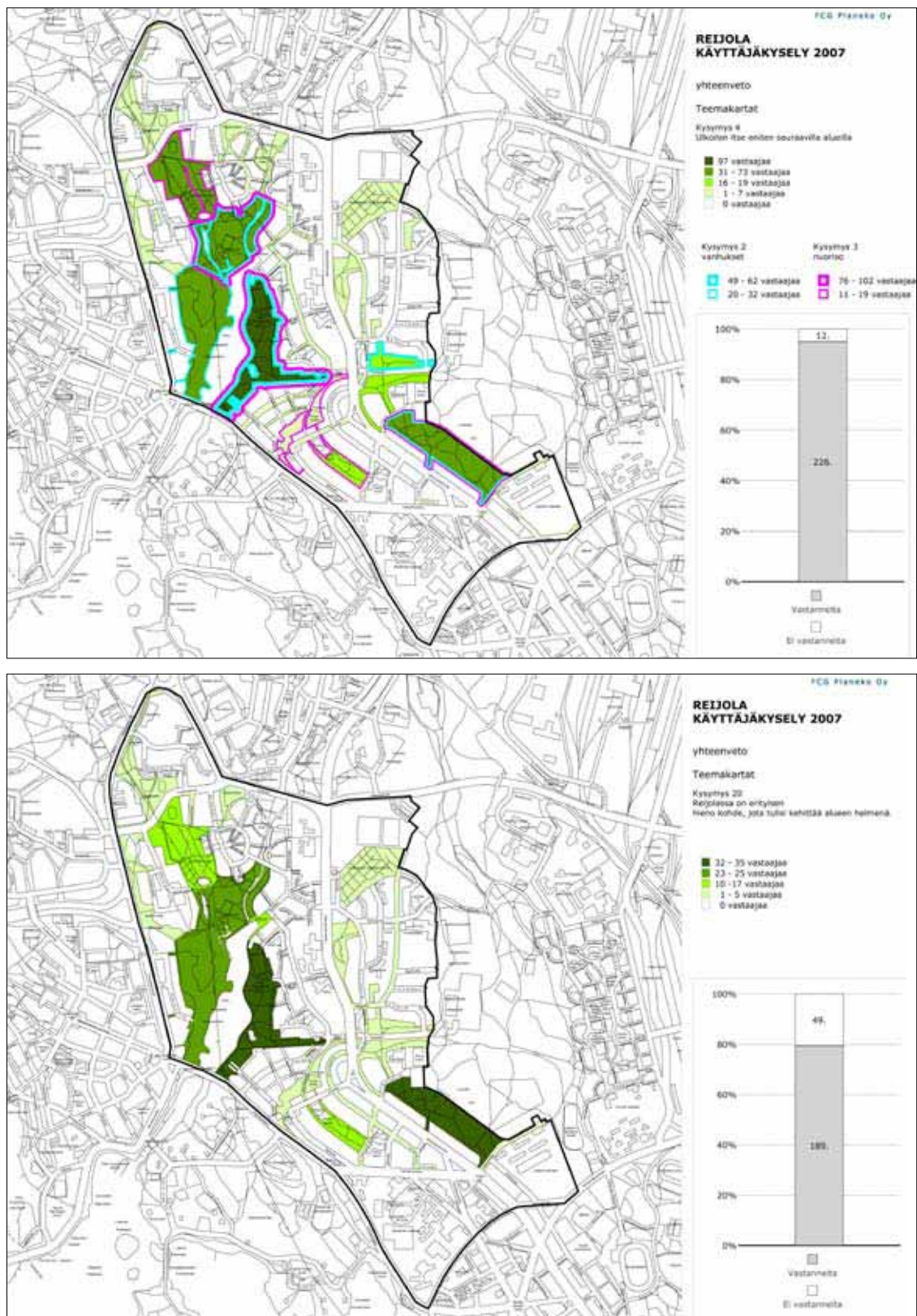
Aluesuunnittelu alkoi käyttäjäkyselyllä lokakuussa 2007. Kysely tehtiin postitse tuhannen asukkaan otannalla sekä internetissä toteutettuna ns. digium-kyselynä. Otantakyselyn vastausprosentti oli 17.1 %. Digium-kyselyyn tuli 67 vastausta. Kyselyjen tulokset olivat selkeästi samansuuntaiset, ja molemmat otettiin huomioon vastausten analysoinnissa. Käyttäjäkyselyä ja siitä tehtyä yhteenvetoa on käytetty tämän työn lähtötietona.

Syyskuussa 2008 Pikku Huopalahden ala-asteella järjestetyssä näyttelyssä esiteltiin asukaskyselyn tulokset ja suunnitelman lähtötietoanalyysit. Suunnitelman luonnos esiteltiin yleisölle 26.11.2008 Allergiatalossa, jonka jälkeen suunnitelma oli esillä rakennusviraston asiakaspalvelussa parin viikon ajan. Suunnitteluaineisto on ollut esillä myös rakennusviraston verkkosivujen kautta.

Yksittäisiltä asukkailta ja asukasyhdistysten edustajilta on saatu työn aikana arvokasta paikallistietoa yleisten alueiden käytöstä ja kunnosta. Kysely osoittautui kuitenkin edustavimmaksi tietolähteeksi asukkaiden käsityksistä, sillä osallistuminen asukastapahtumiin oli suhteellisen vähäistä. Luonnoksen esittelytilaisuuden yleisömäärä oli 22 henkilöä. Suunnittelun aikana saatu palaute on otettu huomioon mahdollisuuksien mukaan. Esitettyjä toiveita ja ideoita on punnittu mm. kaupunkisuunnitteluviraston liikennesuunnittelijoiden sekä suunnitelman toteutuksesta vastaavien katu- ja puisto-osaston toimihenkilöiden kanssa.

Aluesuunnitelman luonnonhoito-osio käsiteltiin kaupunginjohtajan päätöksellä perustetun luonnonhoidon työryhmän kokouksessa 6.9.2010. Työryhmän jäsenet esittivät myös kirjallisia kommentteja heille etukäteen toimitetun materiaalin pohjalta. Suunnitelmaa pidettiin huolellisesti tehtynä. Kootut maasto- ja muut taustatiedot sekä niiden pohjalta esite-

tyt kuvaukset ja yhteenvedot ovat työryhmän mielestä paikkaansapitäviä. Luonnonhoidon tavoitteista keskusteltiin pääasiassa yleisellä tasolla ja kokouksen yhteydessä saatu palaute koski enemmän luonnonhoidon yleisiä linjauksia kuin nimenomaisesti Reijolan aluetta. Työryhmän jäseniltä kirjallisena saatua kohde- ja metsikkökuviokohtaista palautetta hyödynnetään jatkossa aluesuunnitelman pohjalta tehtävän luonnonhoidon toteutussuunnitelman laadinnassa, vastaavalla tavalla kuin asukas-palautetta ja muiden sidosryhmien kommentteja.

Kuva 2. Otteita käyttäjäkyselyn analysista.
Pikku Huopalahden puiston, Tilkanniityn sekä Keskuspuistoon rajoittuvan Tullinpuomin puiston merkitys käytetyimpinä ja arvostetuimpina viheralueina tuli selvästi esille kyselyssä.

2 LÄHTÖTIETOANALYYSI

Suunnittelualan kokonaispinta-ala on noin 313 hehtaaria, ja alueella asuu noin 21000 asukasta. Rakennusviraston hoidossa olevia yleisiä alueita on yhteensä noin 106 ha. Katu-alueita on 48,5 ha, josta katu-viheraluetta on noin 5,9 ha. Asemakaavojen mukainen viheralueiden pinta-ala on noin 58 ha, mistä rakennettuja puistoja on noin 26,8 ha. Metsiä ja niittyjä on asemakaavoitetuilla viheralueilla sekä tonteilla ja asemakaavottomilla mailla yhteensä noin 36,3 ha. Liikuntaviraston hallussa on 0,2 ha viheraluetta. Viheraluetarjontaa alueen asukkaille lisää merkittävästi suunnittelualueeseen rajautuva Keskuspuisto.

2.1 Katualueiden raja

REIJOLAN ALUESUUNNITELMAN KATUALUEET

KADUT

Ansaritie
Askaistenpolku
Haapalahdenkatu
Haapalahdenkuja
Haartmaninkatu
Hakamäenkuja
Hellemäenpolku
Herukkakuja
Hiittistenkuja
Hiittistenpolku
Hilda Flodin kuja
Honkatie
Iniönpolku
Jalavatie
Jasmiinikuja
Kallioportaankatu
Kallioportaankuja
Kangaspellontie
Karunantie
Kemiönkuja
Kiskontie
Koroistenkuja
Koroistentie
Korppaanmäentie
Korppaanpolku
Korppaanatie
Kriikunakuja
Kuusipolku

Kuusitie
Kytösuonpolku
Kytösuontie
Lapinmäentie
Lasarettikuja
Lehtikuusentie
Lepokodinkuja
Lokkalantie 1-3
Luuvaniementie
Lääkintälönnänrinne
Lääkärintie
Maakuja 98
Maskuntie
Mäntytie
Nauvontie
Niemenmäenkuja
Niemenmäentie
Nousiaistentie
Omenakuja
Paciuksenkaari
Paciuksenkuja
Paimionkuja
Paraistentie
Pihlajapolku
Pihlajatie
Punamäenpolku
Punamäenrinne
Puutarhurinkuja
Päärynäkuja

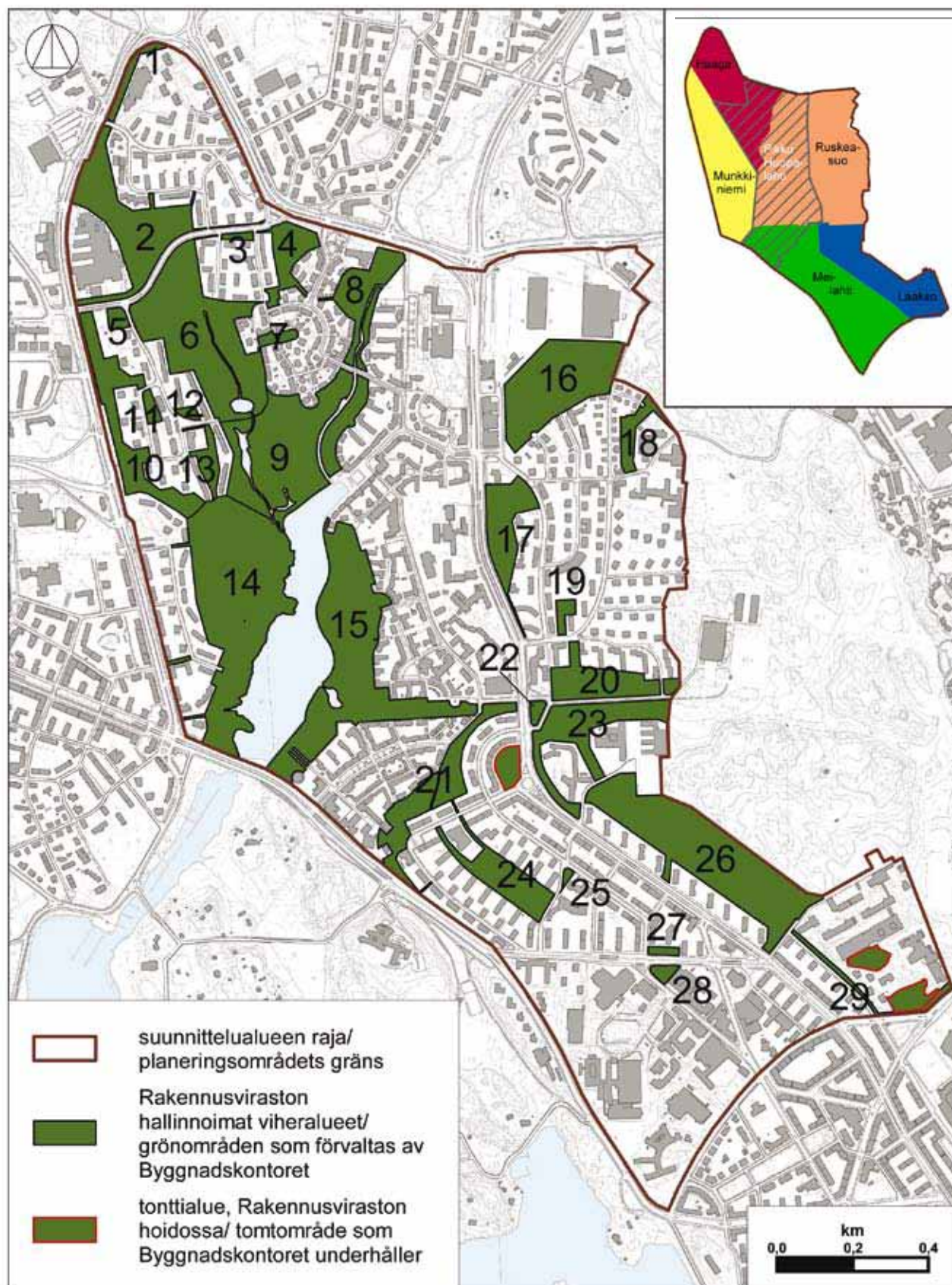
Raisiontie
Rakuunantie
Ratsastie
Ruusutarhantie
Rymättylänpolku
Sanitäärinkatu
Sauvontie
Sireenikuja
Taavetinkuja
Taavetti Laitisen katu
Tenholantie
Tilkankatu
Tilkankuja
Tilkanvieto
Topeliuksenkatu 30-36
Tukholmankatu
Töölöntullinkatu
Urheilukatu 44-56
Valpuritie
Vanha Viertotie 1-23
Velkuanpolku
Vesikuja

AUKIOT

Hilda Flodin aukio
Taavetinaukio
Tilkantori
Töölön tulli
Viertotien aukio

2.2 Viheralueiden raja

REIJOLAN ALUESUUNNITELMAN VIHERALUEET

Numero kartassa	Numero viheraluerek.	Nimi viheraluerek.	Nimi aluesuunnitelmassa
1	25078	Huopalahdentien EV alue	Huopalahdentien suojaviheralue
2	25082	Kangaspelto	Kangaspelto
3	25083	Ruusutarhantie muistomerkkialue,	Lapinmäentien puistokaistat
	25039	Lapinmäentie/Vihdintie	
4	25084	Reijolankallio	Reijolankallio
5	25094	Niemenmäen puistometsä	Niemenmäen puistometsä
6	25095	Korppaanpuisto,	Korppaanpuisto (ja viljelypalstat)
	25150	Korpas vjp	
7	24092	Haapalahdenpuisto	Haapalahdenpuisto
8	35018	Puutarhurinlehto	Puutarhurinlehto
9	24091	LpViiri, Tilkanniitty länsi (osa)	Tilkanniitty (sisältää leikkipuisto Viirin)
	+osa 24035	osa Toimelaa	
10	25093	Niemenmäen puisto	Niemenmäen puisto
11	24010	Luvvaniemen korttelipuisto	Luvvaniemen korttelipuisto
12	24011	Niemenmäentie puistokulmaus	Niemenmäentien puistokulmaus
13	24212	Niemenmäentie puistometsä	Niemenmäentien puistometsä
14	24027	Rakuunapuisto	Pikku Huopalahden läntinen ranta-alue ja Toimelan palstat
	24028	Rakuunatie puistokaista	
	24228	Rakuunatie puistokaista	
	24035	Toimelan vjp	
	24091	Tilkanniitty länsi (osa)	
15	24004	Pikku Huopalahden puisto lp Rantap	Pikku Huopalahden puisto
	34015	Pikku Huopalahden puisto vjp	
	34142	Pikku Huopalahden puisto	
16	34084	Ruskeasuon siirtolapuutarha	Ruskeasuon siirtolapuutarha ja Kiskontien puistikko
	34076	Kiskontien puistikko	
17	34074	Tilkan mäki	Tilkan mäki
18	34077	Tenholanpuisto (Keskusp.)	Tenholantien puisto
19	34079	Kiskonpuisto	Kiskonpuisto
20	34082	Ratsaspuisto (Raision puisto)	Ratsaspuiston pohjoisosa
21	34031	Kuusipuisto	Kuusipuisto
22	34145	Tilkanvierto EV	Tilkanvierron koira-aitaus
23	34085	Ratsaspuisto puistometsä	Ratsaspuiston eteläosa
	34096	Koroistentien viherkolmio	
	34140	White ladyn edusta EV	
Numero kartassa	Numero viheraluerek.	Nimi viheraluerek.	Nimi aluesuunnitelmassa
24	34065	Valpurinpuisto	Valpurinpuisto
25	34066	Valpurinpuistikko	Valpurinpuistikko
26	34086	LP Tullinpuomi Tullinpuomin puisto	Tullinpuomin puisto
27	34099	Tukholmanpuisto	Tukholmanpuisto
28	34099	Tukholmanpuisto	Tukholmanpuisto
29	34048	Urheilukadun suojaviherkaista	Urheilukadun suojaviherkaista

KARTAN TONTTIALUEET

34014	Laakson sairaalan piha-alueet
34007	Kuusitie/Mannerheimintie tontti

2.3 Kaupunkikuvan ja arvokohteiden analyysi

2.3.1 Asemakaavalla suojellut kohteet

Alueet ja muut suojelukohteet (ei rakennuksia):

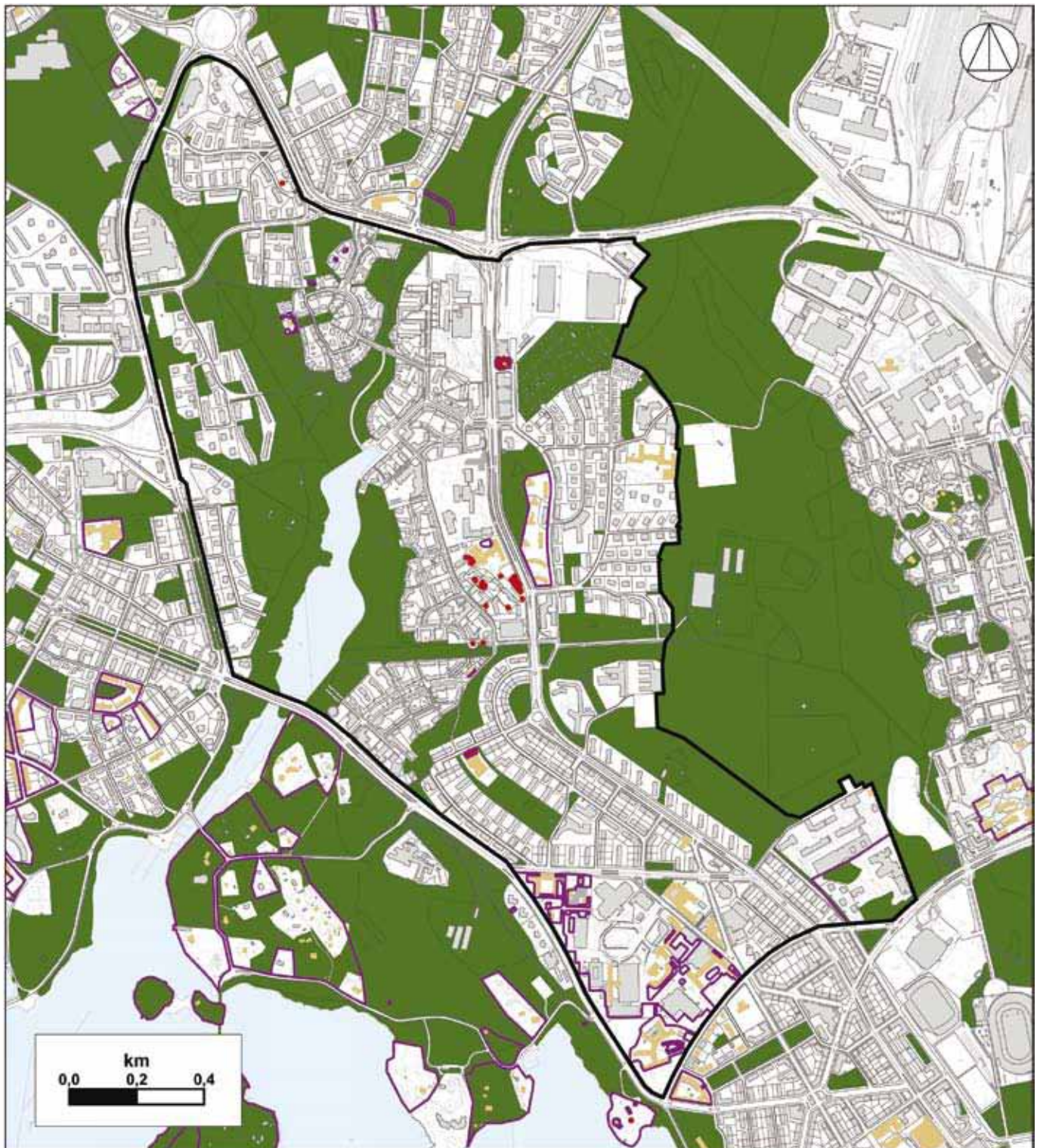
Alueella on suojeltu kohteita mm. seuraavilla kaavamääräyksillä:

- tontin osa, jolla luonnonympäristö on säilytettävä
- tontin tai alueen osa, jossa on kaupunkikuvallisesti arvokas puusto/ puu, joka on säilytettävä
- suojeltava / säilytettävä puu
- säilytettävä muuri
- säilytettävä kallio
- istutettava tai luonnonmukaisena säilytettävä alueenosa, jossa on oltava myös puita ja pensaita
- asuinkerrostalojen korttelialue, jolla ympäristö säilytetään.

2.3.2 Maisemakulttuuri ja miljöötyypit

Kaupunkisuunnitteluvirasto tarkasteli Helsingin yleiskaava 2002 -työn yhteydessä kaupunkiympäristön kulttuuriperintöä. Maisemakulttuuri-kartta perustuu yleiskaavan liitteeseen, johon on merkitty maisemakulttuurin kannalta edustavia, tyypillisiä tai kiinnostavia kohteita, ja miljöötyypikartta liitteeseen, johon on merkitty kulttuurihistoriallisesti, rakennustaiteellisesti ja maisemakulttuurin kannalta merkittäviä kokonaisuuksia. Tarkemman suunnittelun yhteydessä on syytä selvittää karttoihin merkittyjen kohteiden nykytila, säilyneisyys ja arvo.

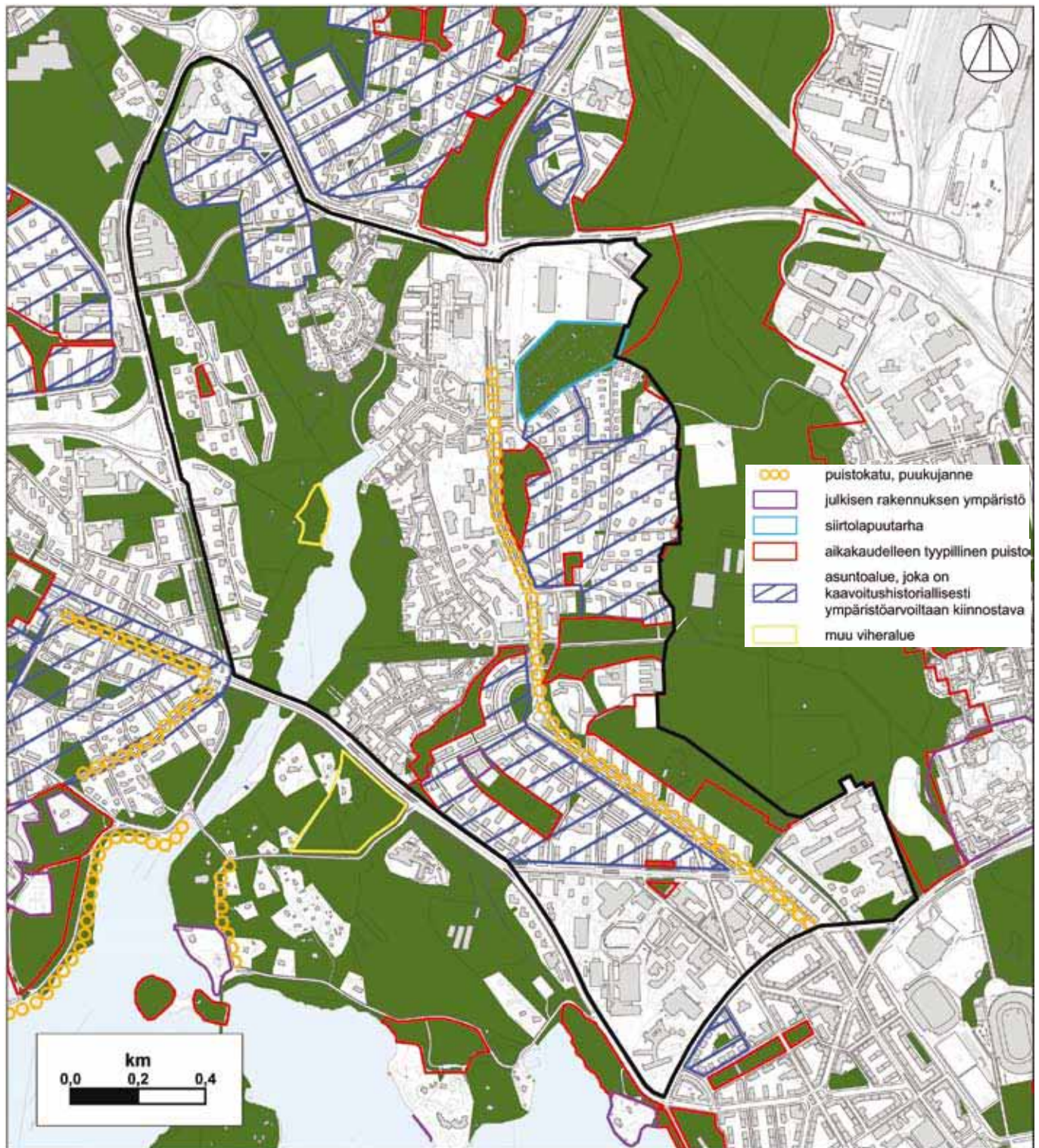
Asemakaavalla suojellut kohteet

Tiedot Helsingin kaupungin asemakaavasta

- rakennus
- alue
- puu

Maisemakulttuuri

Tiedot Helsingin yleiskaava 2002:sta

Miljöötyypit

Tiedot Helsingin yleiskaava 2002:sta

- katutila
- kivikaupunki
- kerrostaloalue, 1940-1950 -luku
- julkisten rakennusten alue
- asemakaavahistoriallisesti tärkeä luonnonalue

2.4 Suunnitelma-alueen yleisanalyysit

2.4.1 Alueen rakentumisen vaiheet

Reijolan alueella tarkoitetaan tässä Laakson, Ruskeasuon, Meilahden, Munkkiniemen ja Haagan kaupunginosia aluesuunnitelman rajauksessa esitetyiltä osin.

1920- ja 1930-luku

- Laakson sairaalan vanhimmat osat rakennettiin 1920-luvulla
- Tilkan sotilassairaala valmistui vuonna 1936
- Ruskeasuon ratsastustallit rakennettiin 1930- ja 40-lukujen vaihteessa
- Urheilukadun asuintalot rakennettiin näinä vuosikymmeninä.

1940- ja 1950-luku

- Meilahti rakennettiin pääosiltaan näinä vuosikymmeninä
- Munkkiniemi ja Haaga liitettiin Helsinkiin 1946
- Haagan kerrostalorakentaminen alkoi
- Ruskeasuon asemakaavassa suojellut tornitalot rakennettiin 1950-luvulla
- Laakson kerrostalot rakennettiin sotien jälkeen
- rakentaminen voimakasta.

1960-luku

- Niemenmäen alue Munkkiniemessä
- Tenholantien pohjoisreuna Ruskeasuolla
- Töölön tullin liike- ja sairaalarakennuksia.

1970- ja 1980-luku

- yliopiston rakennuksia Ruskeasuolla
- rakentaminen alueelle vähäistä.

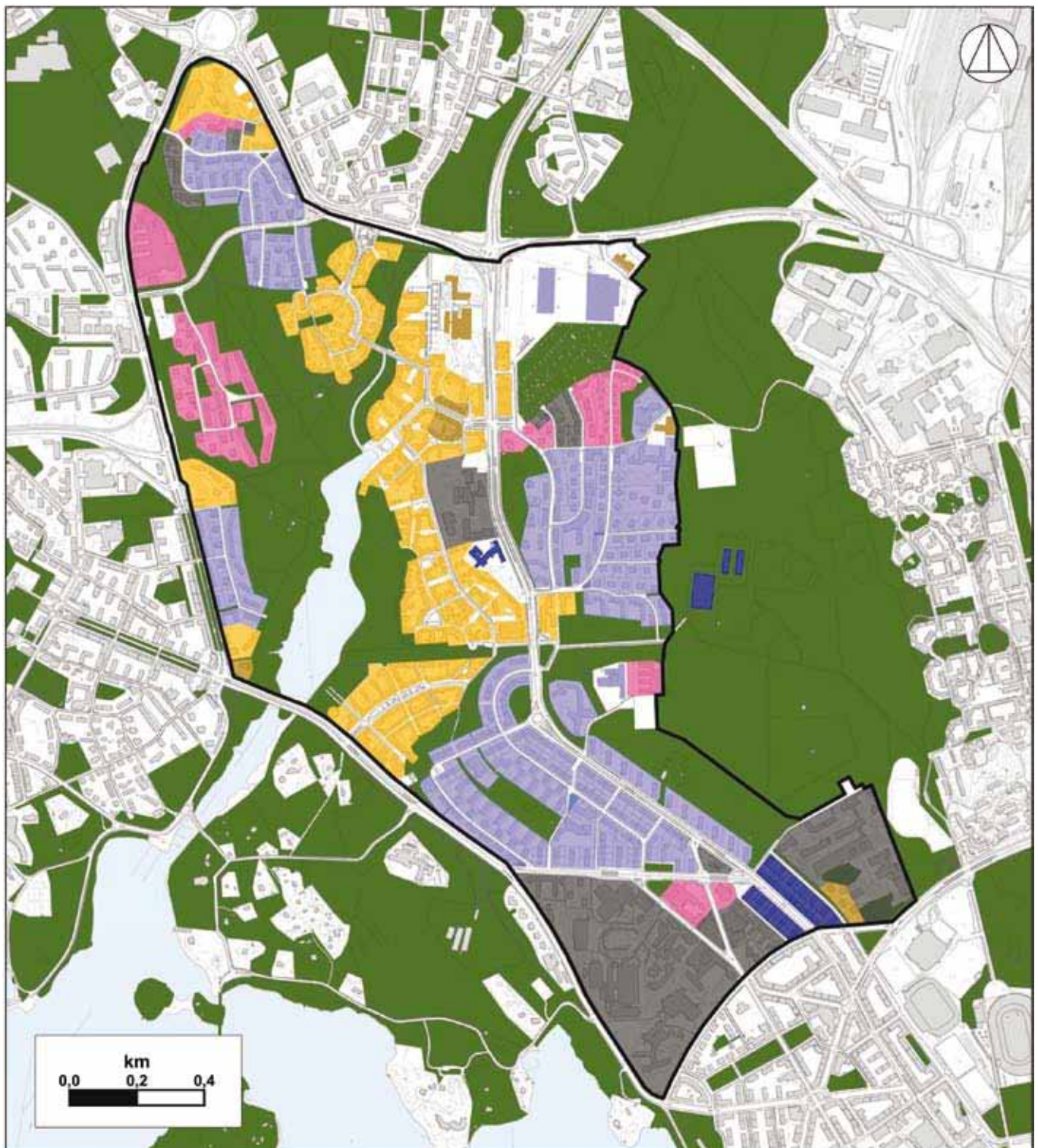
1990- ja 2000-luku

- Pikku Huopalahti
- asuinalueet laajenevat Haagassa ja Munkkiniemessä
- uusia asuinalueita Pikku Huopalahden pohjoisrannalle ja itäpuolelle
- rakentaminen voimakasta.

Kerroksellisen rakentamisen alueet

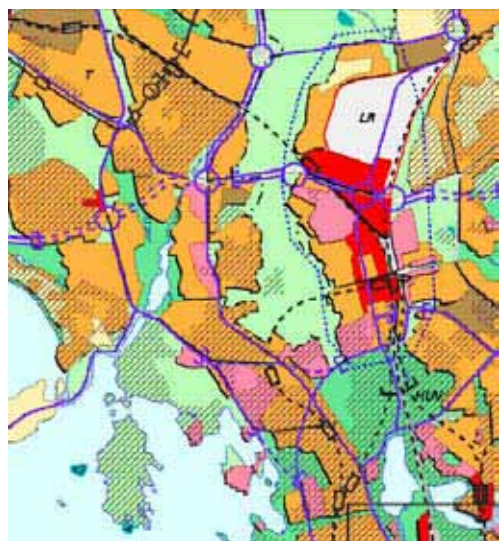
- erityisesti sairaala-alueet edustavat kerroksellista rakentamista.

Suunnittelualueen rakentamisvaiheet

Kuva 3. Ote maakuntakaavasta.

Kuva 4. Ote yleiskaavasta.

2.4.2 Maankäyttö suunnittelualueella

Meilahdessa, Tukholmankadun eteläpuolella on suuria yleisten rakennusten alueita, joillaa sijaitsevat mm. Meilahden ja Laakson sairaalat. Tukholmankadun pohjoispuolella on Meilahden 1940–50-luvuilla rakennettu kerrostaloalue, jonka viereen on rakennettu 1990- ja 2000-luvuilla Pikku Huopalahden uusia kerrostaloja. Tämän alueen reunalla Paciuksenkadun varressa on toimistorakennuksia.

Mannerheimintie jakaa Ruskeasuon kaupunginosan kahtia. Itäosan asuntoalueella on sekä kerros- että pientaloja. Mannerheimintien varressa on yleisiä rakennuksia, asuin- ja toimistorakennuksia sekä Ruskeasuon linja-autovarikko. Kaupunginosassa on lisäksi oppilaitoksia, palvelutaloja, Invalidisäätiö, huoltoasemia sekä Helsingin Energian lämpökeskus. Kesäkuussa 2009 vahvistuneella asemakaavalla Ruskeasuon linja-autovarikon toimintoja tiivistettiin ja vapautuvalle alueelle Mannerheimintien varteen kaavoitettiin toimisto- ja liikerakennuksia.

Ruskeasuon kaupunginosaan kuuluu myös Mannerheimintien länsipuolinen Pikku Huopalahden kerrostaloalue, jonka erityisominaisuuksiin kuuluu mm. pysäköinnin keskittäminen pysäköintilaitoksiin. Alueen länsiosaa on suurimmalta osin kerrostaloaluetta. Luoteisnurkassa Huopalahdentien varressa on toimisto- ja asuinrakennuksia. Suunnittelualueella on lisäksi oppilaitoksia, palvelutaloja, Invalidisäätiö, kolme huoltoasemaa sekä Helsingin Energian lämpökeskus. Viheralueita on eniten Pikku Huopalahden ympärillä, alueen luoteisosassa ja Keskuspuistoon yhteydessä olevilla alueilla.

Laakson kaupunginosassa vireillä oleva kaavamuutoshanke kohdistuu Lääkärinkadun pohjoispuoliseen metsäalueeseen, joka rajoittuu Keskuspuistoon ja Mannerheimintien varren asuinkortteleihin. Alueelle on tutkittu sijoitettavaksi kaupunkivillatyypisiä pienkerrostaloja. Alueella on todettu luontoarvoja.

Haagan kaupunginosassa asemakaavoja muutetaan ns. Kultareuna-alueella sekä Rasturinielhdossa ja sen ympäristössä. Pikku Huopalahden länsiranta, joka on viheraluekäytössä, on kaavatonta aluetta.

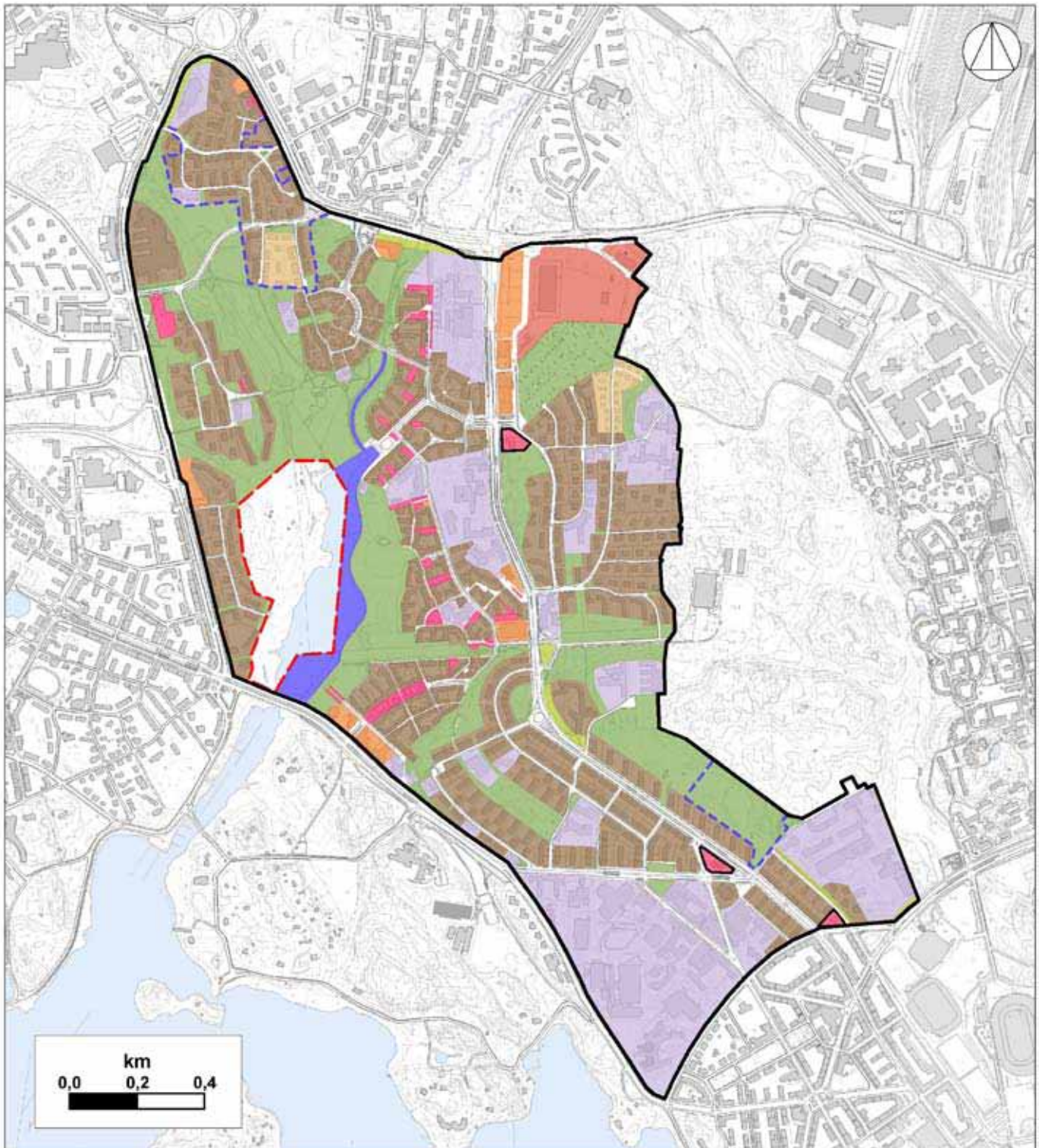
2.4.3 Väestö

Suunnittelualue jakautuu Reijolan, Haagan ja Munkkiniemen peruspiireihin. Reijolan peruspiiri kuuluu suunnittelualueeseen kokonaisuudessaan, mutta Haagasta ja Munkkiniemestä siihen kuuluu vain osa.

Koko suunnittelualueella asuu noin 21 000 henkilöä. Väestöä on eniten Ruskeasuon ja Meilahden alueella sekä vähiten Laaksossa, Munkkiniemessä ja Haagassa. Kaikkia ikäryhmiä on eniten Ruskeasuon alueella. 0–64-vuotiaita on vähiten Laaksossa ja yli 64-vuotiaita Haagassa. Suurin väestöryhmä ovat 18–64-vuotiaat.

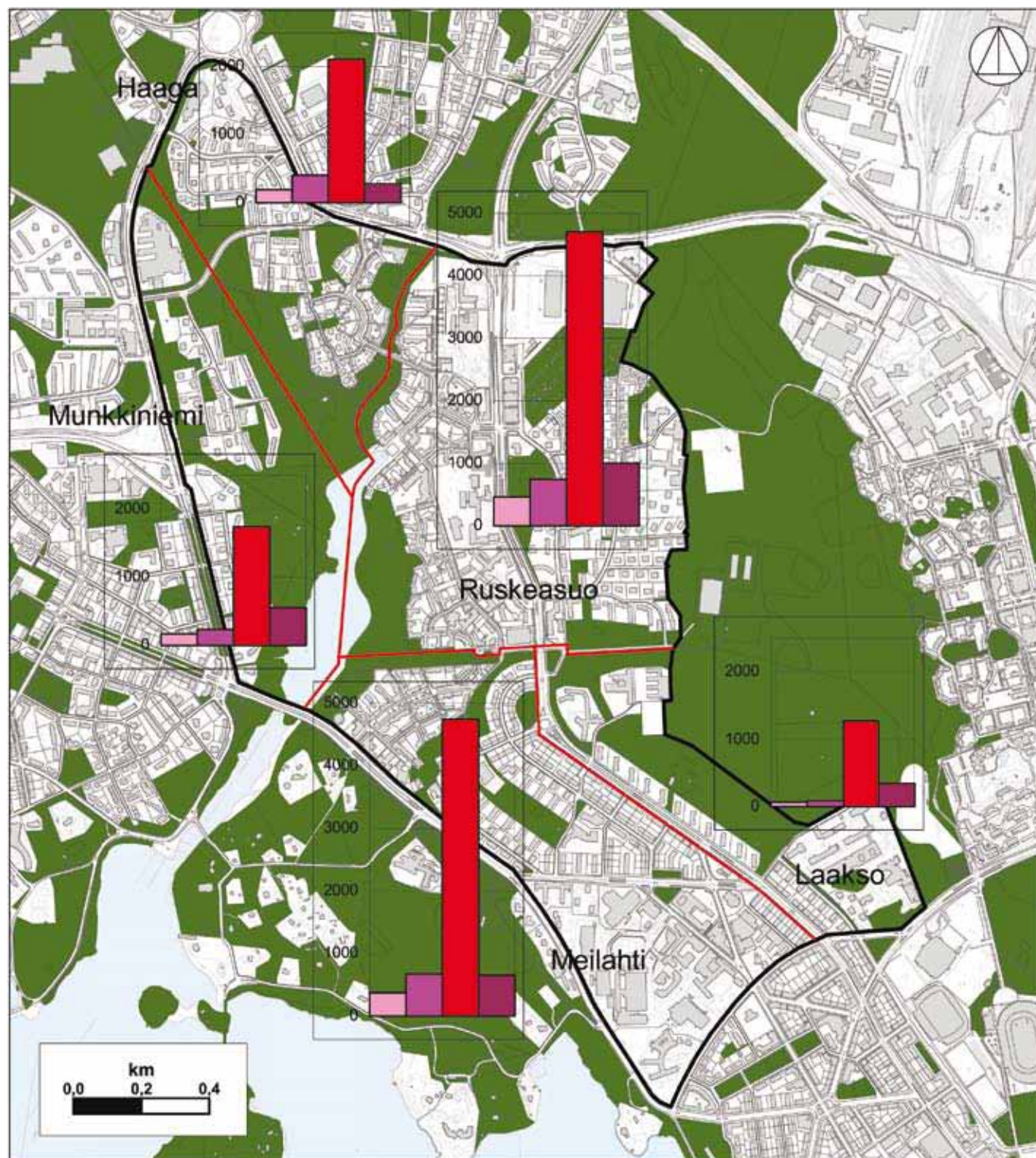
Väestöennusteessa vuodelle 2017 ennustetaan yli 64-vuotiaiden määrän lisääntyvän ja 0–17-vuotiaiden määrän vähentyvän. Kokonaisuudessaan väestömäärä laskee hieman. Alueittain muutokset ovat samankaltaisia.

Maankäyttö suunnittelualueella

	kaavamuutos vireillä		yleisten rakennusten alue
	kaavaton alue		toimisto- ja liikerakennusten alue
	viheralue		autopaikkojen alue
	suojaviheralue		huoltoasemien alue
	asuin- ja liikekerrostalojen alue		vesialue
	asuinpientalojen alue		yhdyskuntateknistä huoltoa palvelevien rakennusten alue

Väestön ikäjakauma suunnittelualueella

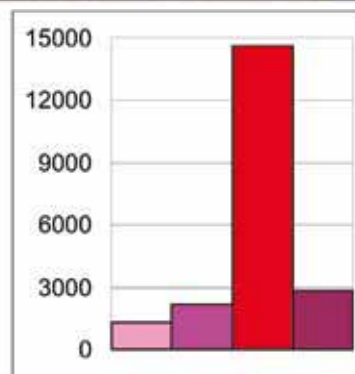

kaupunginosan raja

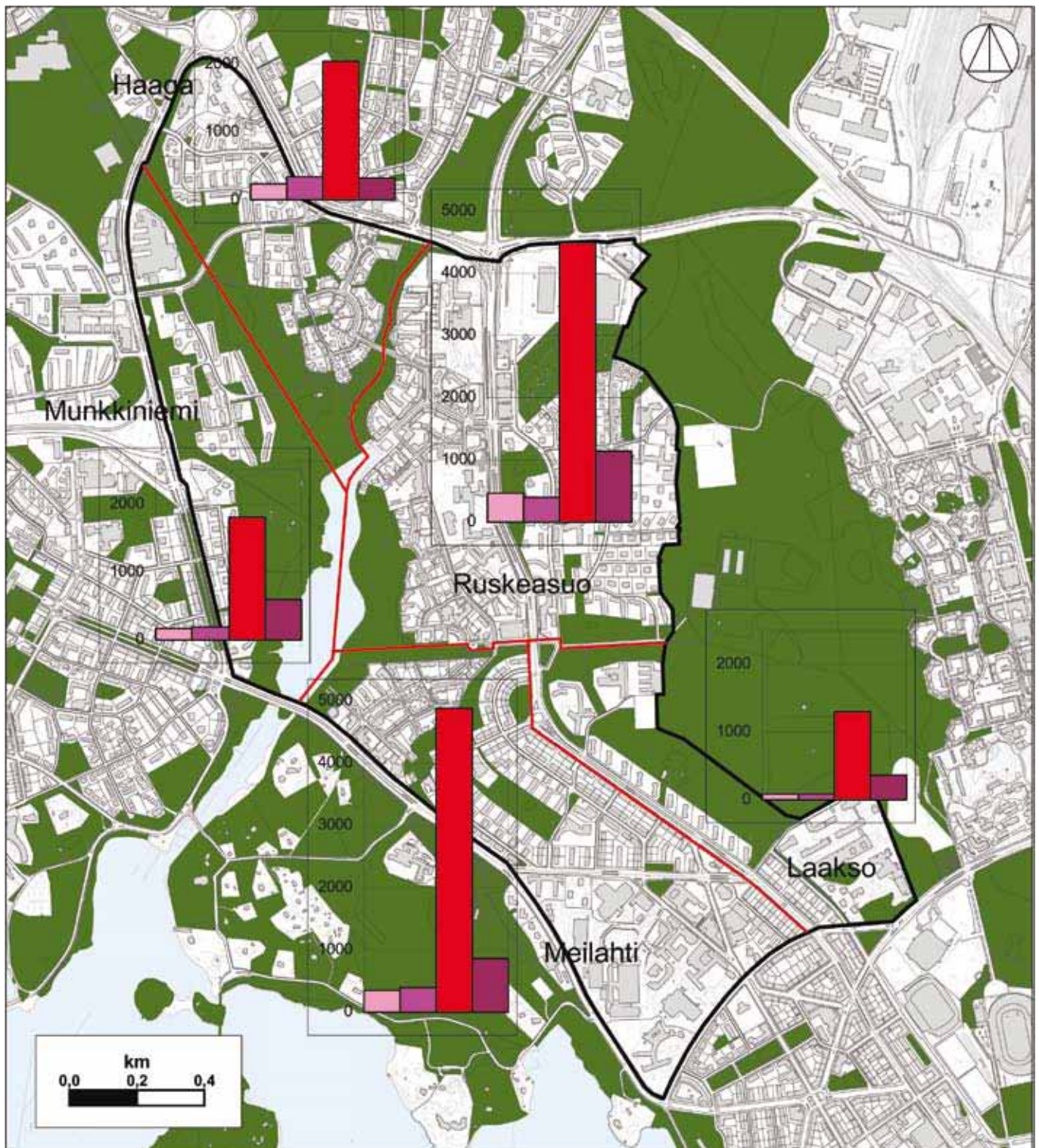
0-6 vuotiaat
 7-17 vuotiaat

18-64 vuotiaat
 yli 64 vuotiaat

Reijola
yhteensä:

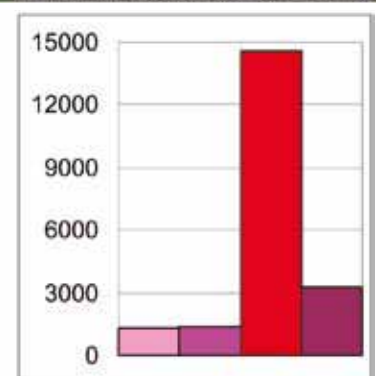
Väestöennuste vuodelle 2017

— kaupunginosan raja

Reijola
yhteensä:

2.4.4 Topografia

Suunnittelualue on suurimmaksi osaksi alavaa merenrantamaastoa. Korkeusvaihtelut ovat yleisesti vähäisiä, joskin jyrkkiä mäkiäkin löytyy esimerkiksi Kuusipuiston ja Tilkan mäen ja Reijolankallion alueilta. Alueen korkein kohta on Mannerheimintien itäpuolella sijaitseva Tilkan mäki, joka kohoaa yli 30 metriin. Muita lähes 30-metrisiä mäkiä on Valpuripuistossa sekä Laakson sairaalan alueella. Pikku Huopalahteen liittyy kaksi selkeää murroslaaksoa lähes pohjois-eteläsuunnassa.

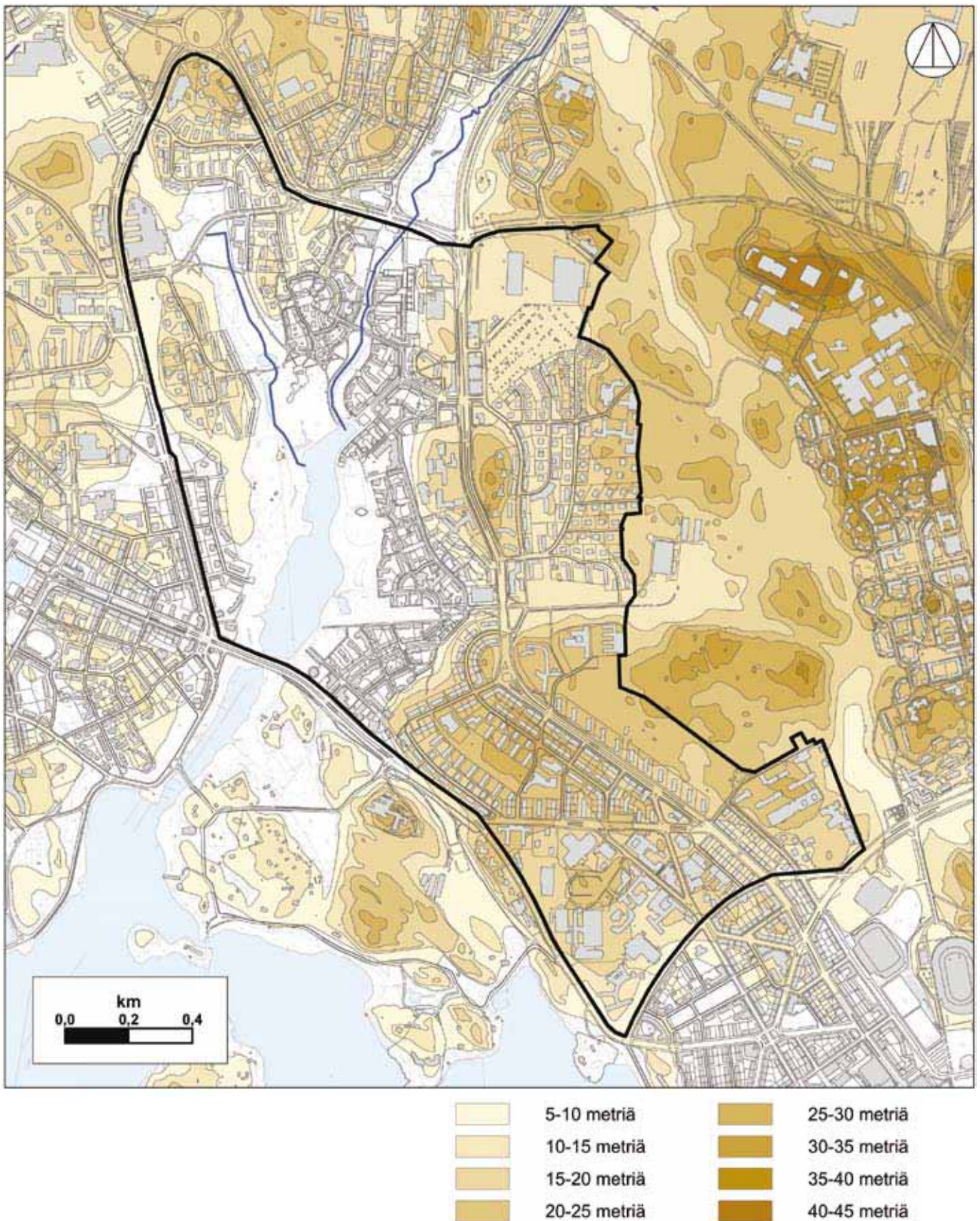
2.4.5 Alavat alueet

Pikku Huopalahden läntinen ranta-alue ja itäinen rantapuisto sekä Korppaanpuisto ja Tilkanniitty ovat alavia ja siksi alttiita tulville jo merenpinnan noustessa 1,3 metriin normaalitasosta.

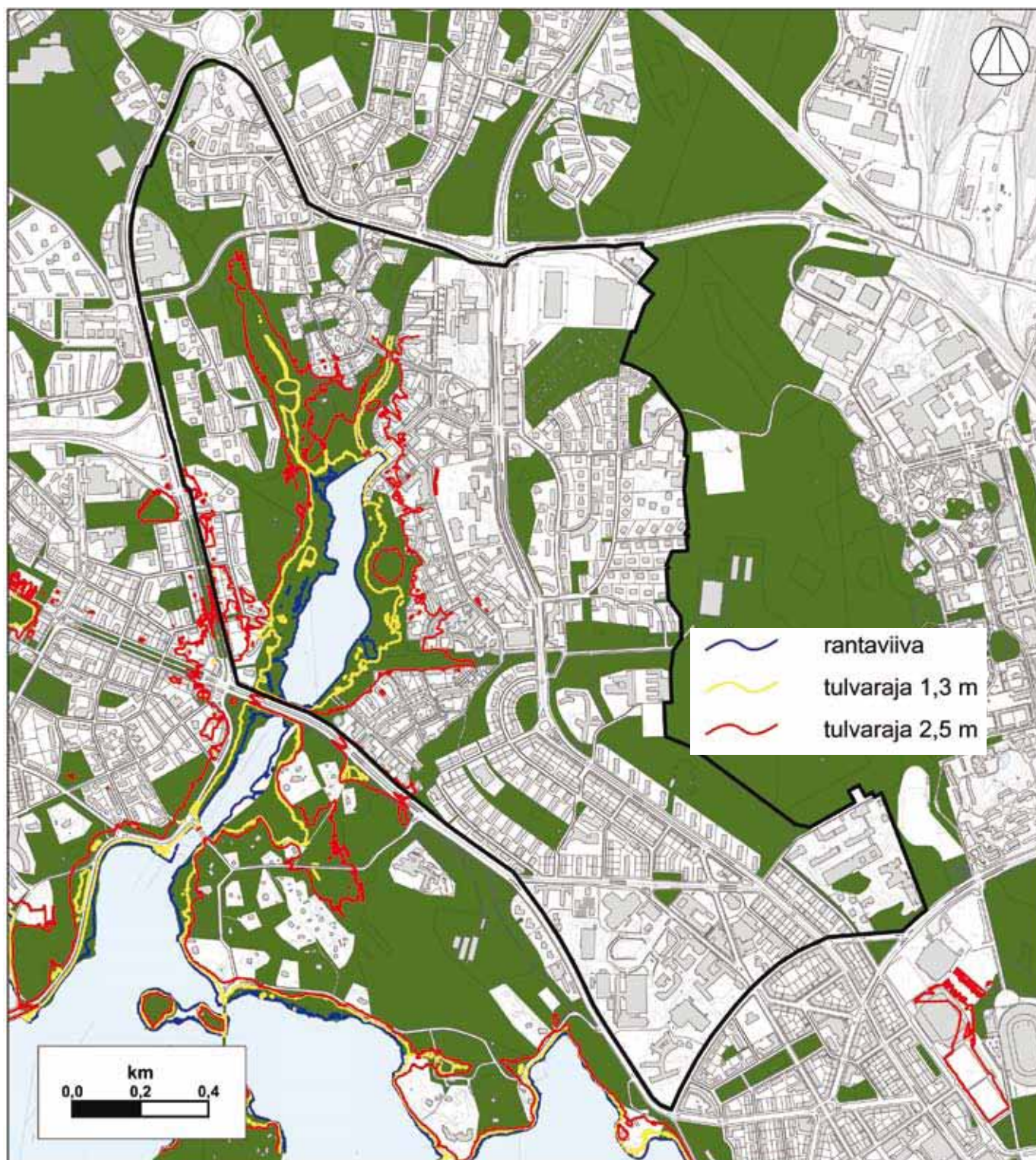
Helsingissä kerran 30 vuodessa toistuvaksi meriveden maksimikorkeudeksi on arvioitu + 1,30 m. Tammikuussa 2005 meriveden pinta nousi Helsingissä poikkeuksellisen korkealle + 1,51 m.

Lähde: Tulvakohteiden määrittely, Esiselvitys Helsingin kaupungin rakennusvirasto, katu- ja puisto-osasto, 2007.

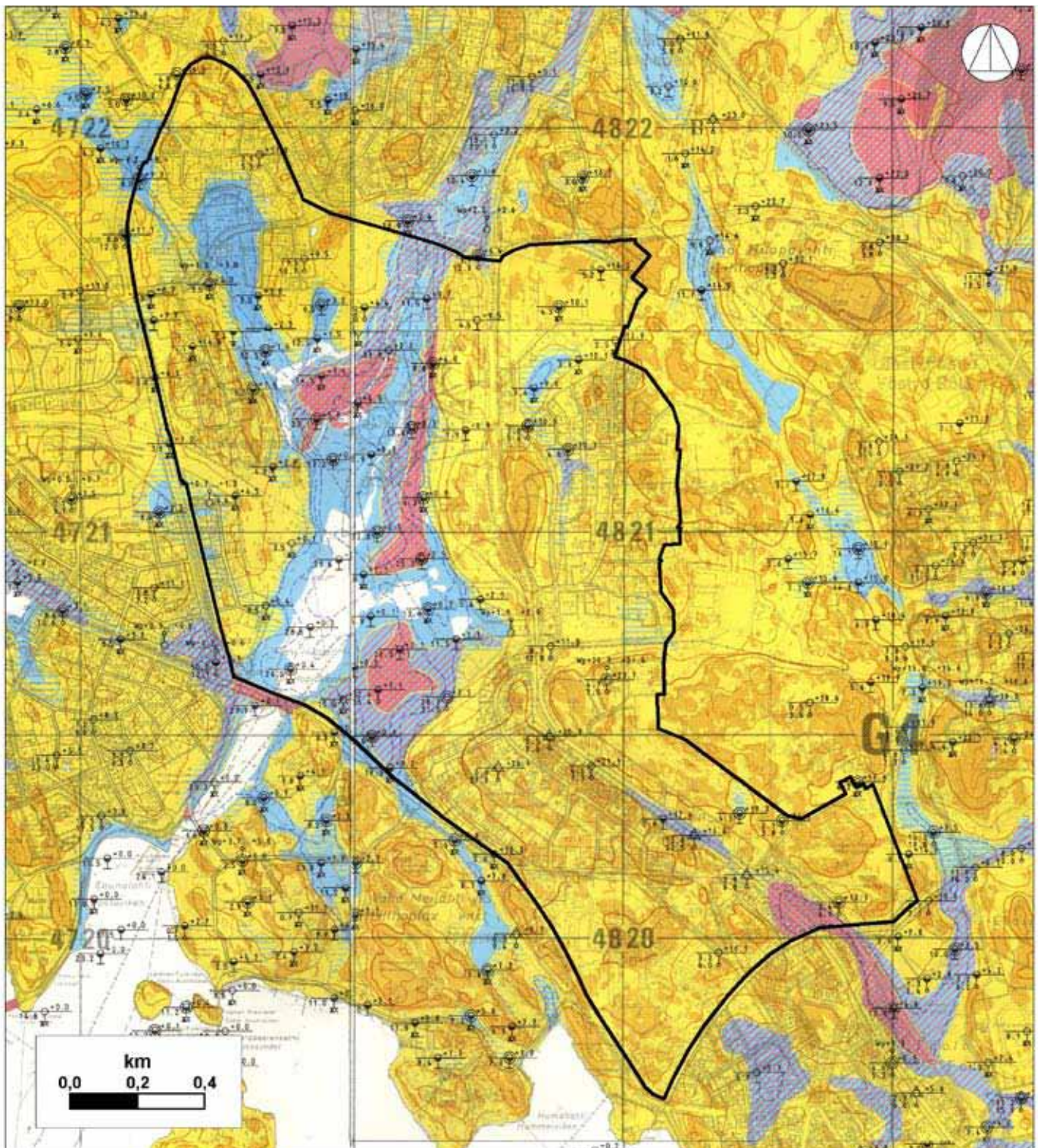
Topografia

Alavat alueet

Maaperäkartta

Maaperäkartta (c) Helsingin kaupunki, geotekninen osasto

	kallioinen alue (avokallio), maakerroksen paksuus 0-1 m		saven lievealue, saven päällä olevan hiekkakerroksen paksuus 1-3 m
	kitkamaa-alue, maakerroksen paksuus yli 1 m		täytealue, saven päällä olevan täyterroksen paksuus 1-3 m
	savialue, savikerroksen paksuus 1-3 m		täytealue, saven päällä olevan täyterroksen paksuus yli 3 m
	savialue, savikerroksen paksuus yli 3 m		

2.4.6 Maaperä

Pikku Huopalahden ongelma-alueet

Kuva 5. Pikku Huopalahden puisto.

Merenlahtea ja siihen laskevia puroja myötäilevät laaksot ovat maaperältään savialuetta ja täyttömaita. Pihoilla, kaduilla ja rakennetuissa puistoissa esiintyy painumista johtuvia tasaus- ja pintavesiongelmia sekä erilaisia rakenteellisia vaurioita. Erityisen paljon vaurioita on Pikku Huopalahden puiston eteläosan leikkipuisto Rantapuistossa. Pikku Huopalahden puiston pohjoisosan kenttä on kallistunut niin paljon, ettei sen jäädyttäminen onnistu.

Pikku Huopalahden puiston keski- ja pohjoisosassa ja viereisten korttelien alueella on aiemmin toiminut kaatopaikka sekä ”Köyhien Stockmann”, joiden jäljiltä maaperää on paikoin puhdistettu ja paikoin kapseloitu suojaavan bentoniitti- tai lentotuhkakerroksen ja maatäytön alle. Tarkemmat tiedot puhdistetuista alueista ja kapseloituista maista on Helsingin ympäristökeskuksessa. Aluesuunnitelmaa laadittaessa kyseisiä karttoja ja muita tietoja ei ollut saatavissa sähköisessä muodossa.

Yleisten alueiden peruskorjauksissa on otettava huomioon maaperän jatkuva painuminen. Käytettävissä olevat varat eivät riitä laaja-alaisiin pohjarakenteiden korjauksiin. Puiston rakentamisvaiheessa geotekniikan suositus oli, että väistämättä painuvaa kenttää oikaistaan vähitellen täytöillä. Merkittäviä täyttöjä tehtäessä on otettava huomioon maan kantavuus ja viereisten rakennusten ja rakenteiden perustukset.

Kaatopaikka-alueella sekä ”Köyhien Stockmannin” alueella kaivettaessa on otettava yhteyttä ympäristökeskukseen. Eristyskerroksia ei saa rikkoa, ja kaivumaat on analysoitava ympäristökeskuksen ohjeiden mukaisesti.

Kallio- ja kitkamaa-alueet

Valtaosa suunnittelualueesta on rakentamisen kannalta helppoa moreeniselännettä ja kallioista aluetta. Kallioiset ja ohuen moreenikerroksen varassa olevat viheralueet kärsivät pidemmistä kuivista kausista. Esimerkiksi Tilkanmäeltä on tuhoutunut runsaasti puustoa viime vuosina. Myös kallioisten alueiden pintavesien hallinta on paikoin hankalaa.

Kuva 6. Pikku Huopalahden puisto.

Kuva 7. Pikku Huopalahden puisto.

2.4.7 Arvokkaat luontokohteet

Helsingin ympäristökeskuksen luontotietojärjestelmän arvokkaat luontokohteet suunnittelualueella

Geologisesti arvokas kohde (nro 1).

Kuusipuistossa on rapakivigraniittinen (Viipurin rapakivi) siirtolohkare. Kohteella on luonnonsuojeluarvoa.

Luonnonmuistomerkki:

yksikotinen haapa Valpurintiellä (nro 2).

Arvokkaat kasvikohteet:

- Lääkärinkadun tervaleppäinen lehto (nro 3), jossa kasvaa mm. lehtonataa
- Reijolankallio (nro 4) Kallioketo.

Linnustollisesti arvokkaat kohteet:

- Pikku-Huopalahden länsipuolen metsä (nro 5), jossa kasvaa erittäin rehevä, kosteapohjainen, pääasiassa koivuvaltainen lehtimetsikkö, märimmillä paikoilla tiheää pajukkoa, reunoilla niittyjä. PESIMÄLINNUSTO: Runsas lehtimetsä-pensaikkolinnusto, lisäksi luhta- ja viitakerttunen, satakieli, punavarpunen, kirjokerttu, kultarinta, mustapääkerttu, ruoikkovyöhykkeessä ryti- ja ruokokerttunen, pajasirkku, metsäviklo, luhtahuitti (ainakin -92), pikkutikka. MUUTTOLINNUSTO: Ruovikot ja pensaikot ovat muutolla levähtävien varpuslintujen suosiossa, rantavyöhykkeessä matalan veden aikaan runsaasti kahlaajia (suokukko, liro ym.). Lahdella ruokailee kesäisin suuria määriä tiiroja, kalalokkeja, pääskyjä ja tervapääskyjä.
- Kuusipuistossa oleva rinnemetsikkö (nro 6), jossa eteläpään kasvillisuus kallioista, mäntyvaltaista ja pohjoisosa rehevää metsää, jossa pensaikkoja, pihlajaa, koivuja ja pajuja. PESIMÄLINNUSTO: Kohtalaisen runsas sekametsän peruslinnusto, lisäksi leppälintu, pikkutikka, mahdollisesti palokärki, mustapääkerttu, kultarinta ja satakieli.
- Keskuspuistoon liittyvät alueet (nro 7). Laaja, melko yhtenäinen kuusimetsäalue, kuivemmillä paikoilla (kallioisia) mäntyä, reheviä painanteita joissa lehtipuuta (haapa, koivu, paju). PESIMÄLINNUSTO: Kohtalaisen runsas havumetsän ja sekametsän linnusto, pikkutikka (useampia reviirejä), leppälintu, palokärki, pähkinähakki, käenpiika, käki, laulurastas, tiltalti, pikkulepinkäinen, pikkukäpylintu.

Kuva 8. Ratsaspuiston eteläosa.

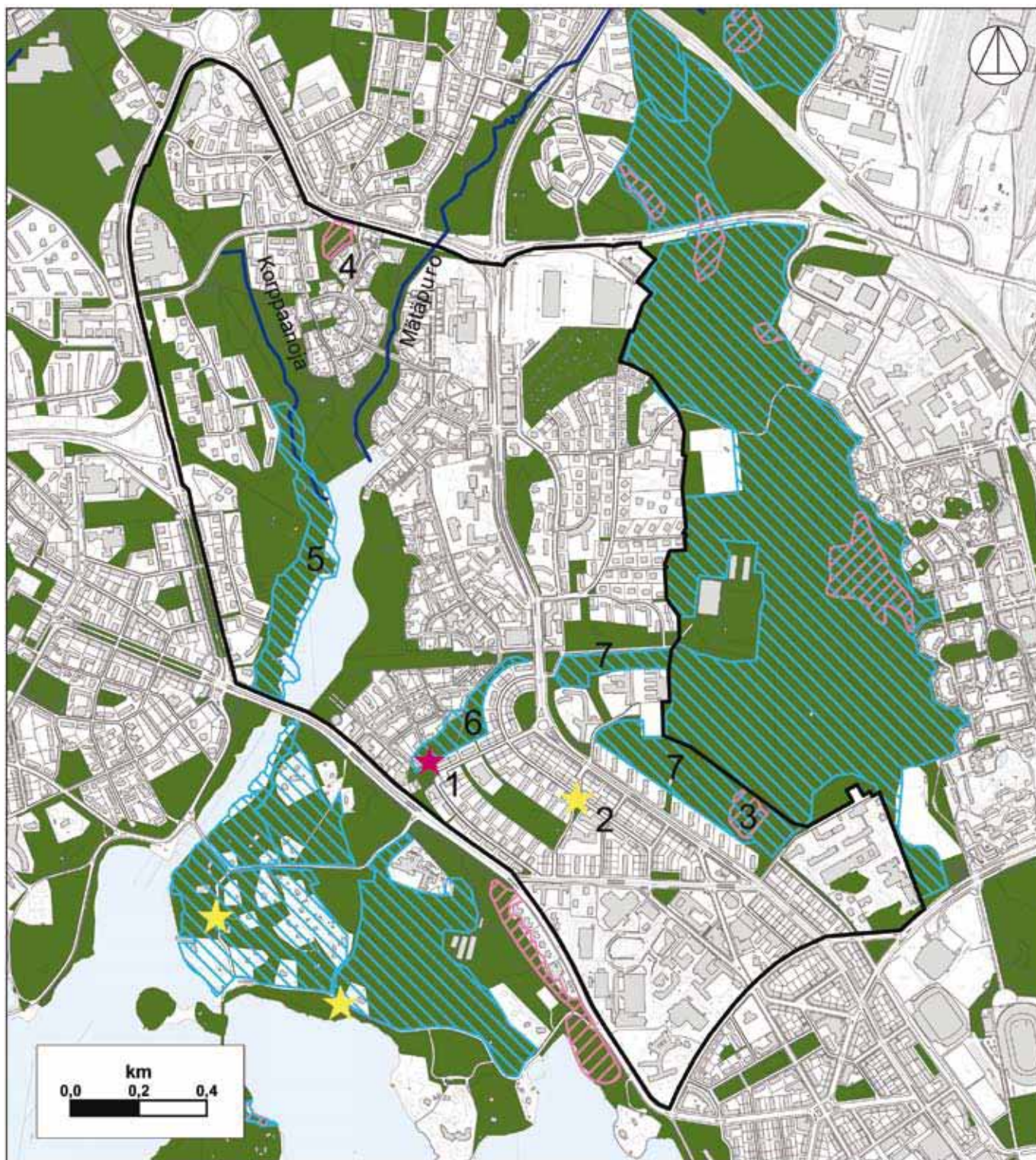

Kuva 9. Reijolankallio.

Kuva 10. Pikku Huopalahden läntinen ranta-alue.

Arvokkaat luontokohteet

Tiedot Helsingin kaupungin luontotietojärjestelmästä

★	geologinen kohde (1)	▨	arvokas kasvikohte (3,4)
★	luonnonmuistomerkki (2)	▨	linnustollisesti arvokas kohde (5-7)

2.4.8 Viheralueita tarvitsevat palvelut

(Suluissa lähellä oleva viheralue)

Haaga ja Munkkiniemi

Päiväkodit Lapinmäki (Kangaspelto), Vaahteramäki (Korppaanpuisto) ja Tuuli (Tilkanniitty).

Ruskeasu

Päiväkodit Suopursu, Pensseli (Pikku Huopalahden puisto) ja Ruskeasu (Ratsaspuisto).

Peruskoulut Pikku Huopalahden ala-aste (Pikku Huopalahden puisto).
Ruskeasuon erityiskoulun ala- ja yläaste (Tenholantien puisto).
Tenholantien ammatillinen oppilaitos (Keskuspuisto).

Eliaskoulu, erikoiskoulun ala- ja yläasteet.

Meilahti

Päiväkodit Pacius ja Pihlaja (Valpuripuisto).

Peruskoulut Meilahden ala- ja yläaste. Englantilaisen koulun ala- ja yläaste sekä lukio (Valpuripuisto).

Laakso

Steinerkoulu, jossa ala- ja yläaste sekä lukio (Ratsaspuisto).

2.4.9 Palvelut puistoissa

Pikku-Huopalahdessa on kaksi leikkipuistoa, LP Viiri Tilkanniityssä ja LP Rantapuisto Pikku Huopalahden puistossa. Laakson alueella sijaitsee Tullinpuomin leikkipuisto.

Leikkipaikkoja alueella on yhteensä 10.

Koira-aitauksia alueella on kaksi, Tilkanvierron koira-aitaus Mannerheimintielle ja toinen aitaus Puutarhurinlehdossa.

Katu- ja puisto-osaston ylläpitämiä luistelukenttiä alueella on ollut neljä. Pikku Huopalahden puiston kenttää ei ole jäädytetty kentän painuttua liian kaltevaksi.

Viljelypalsta-alueita alueella on neljä: Korppaanpuistossa, Pikku Huopalahden puistossa ja Toimelan palstat Pikku Huopalahden läntisellä ranta-alueella.

Alueella on yksi siirtolapuutarha-alue Ruskeasuolla.

Kuva 11. Kangaspelto.

Kuva 12. Korppaanpuisto.

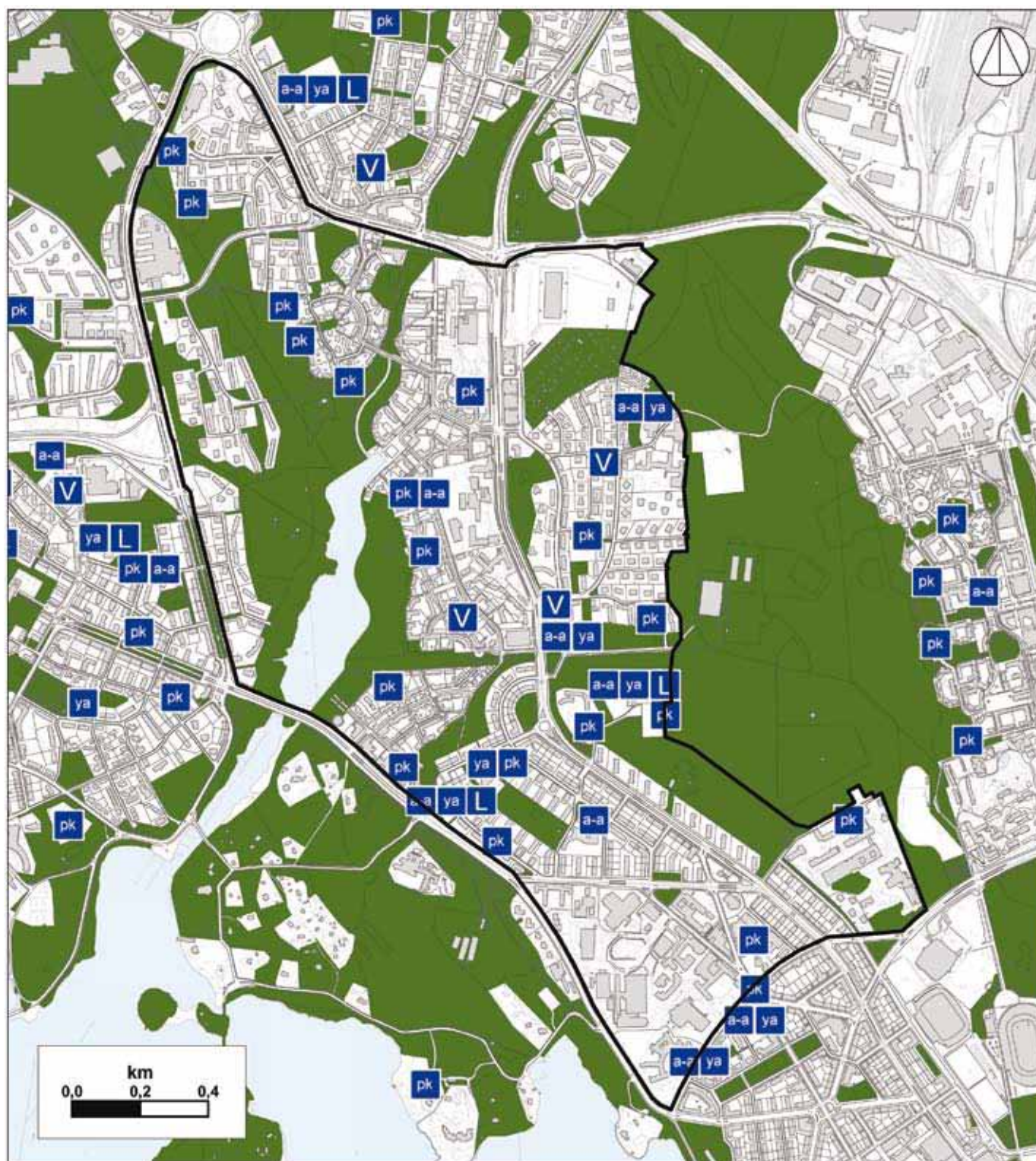

Kuva 13. Tilkanniitty.

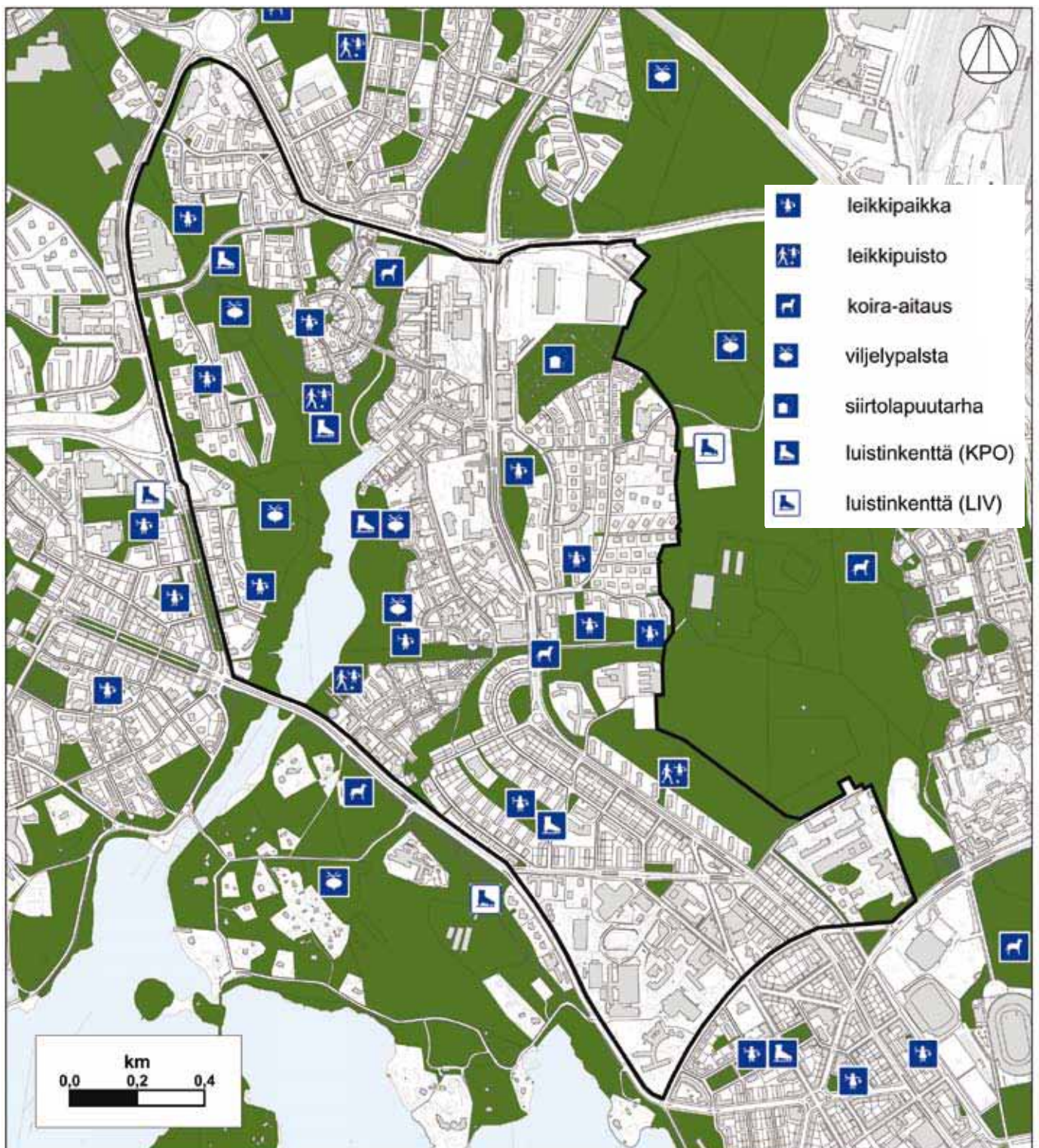
Kuva 14. Ratsaspuisto.

Vierhalueita tarvitsevat palvelut

pk	päiväkoti	ya	yläaste	V	vanhainkoti
a-a	ala-aste	L	lukio		

Palvelut puistoissa

2.4.10 Viheralueiden hoitoluokat

Reijolan viheralueet on jaettu hoitoluokkiin

- A2, käyttöviheralueet (puistot)
- A3, käyttö- ja suojaviheralueet (puistot)
- B1, maisemapellot
- B2, käyttöniityt
- C1, lähimetsät
- C2, ulkoilu- ja virkistysmetsät

sekä erityisalueisiin

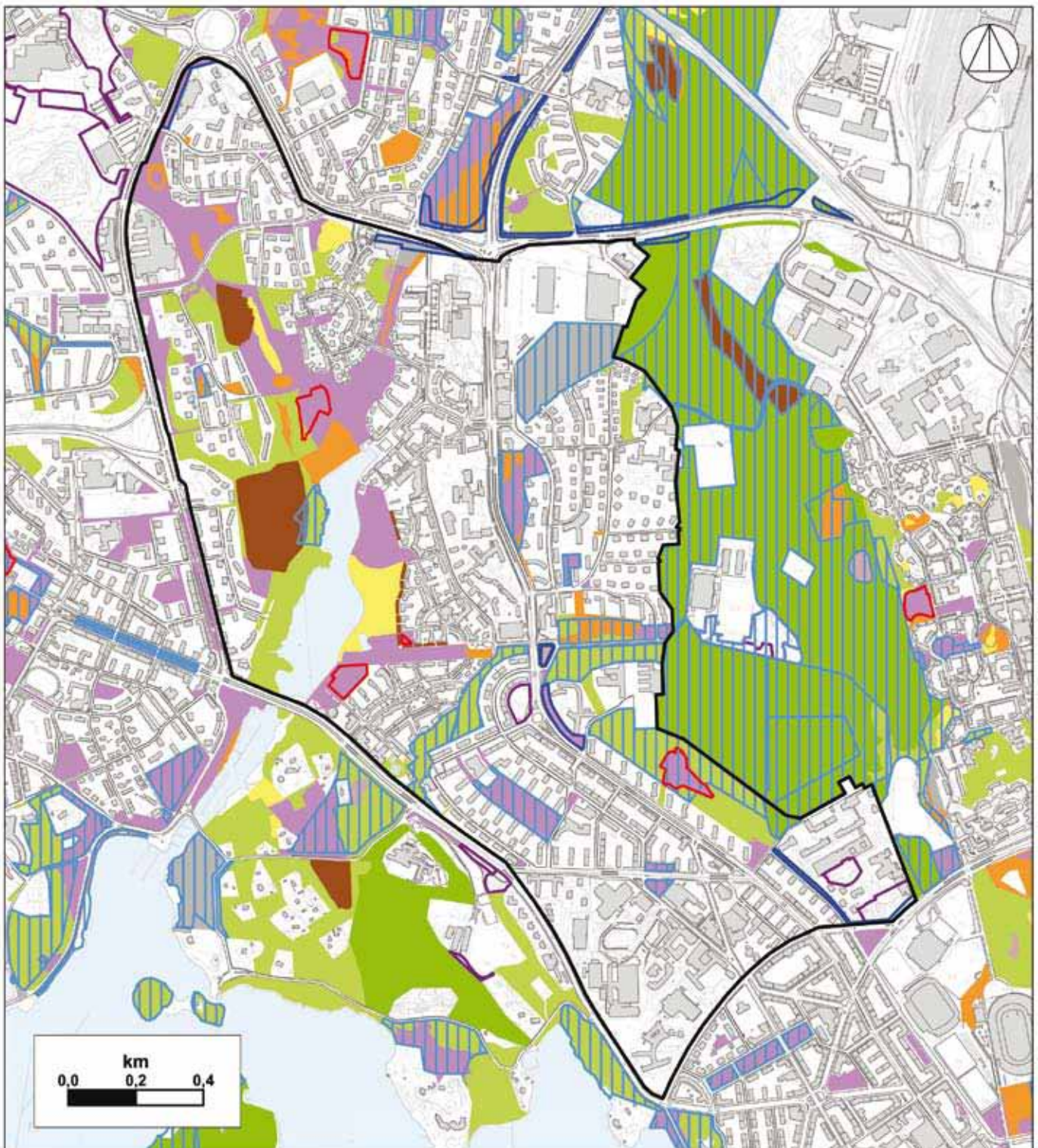
- koira-aitaus
- leikkipuisto tai -paikka
- viljelypalsta-alue (kartassa hoitoluokittamaton alue).

Kartassa on esitetty myös

- aikakaudelleen tyypilliset puistot
- asemakaavassa esitetyt suojaviheralueet
- katu- ja puisto-osaston hoidossa olevat, muiden hallintokuntien alueet.

Laajimmat viheralueet ovat sijoittuneet erityisesti Pikku Huopalahden rannoille sekä Reijolan luoteisosassa Haagaan ja Munkkiniemeen. Aikakaudelleen tyypilliset puistot, joihin kuuluu sekä rakennettuja puistoja että metsiä, liittyvät vanhaan kaupunkirakenteeseen Laaksossa, Meilahdessa ja Ruskeasuolla.

Ote viheralueiden hoitoluokkarekisteristä vuodelta 2008

	A2 käyttöviheralueet		koira-aitaus
	A3 käyttö- ja suojaviheralueet		hoitoluokittamaton
	B1 maisemapellot		aikakaudelle tyypilliset puistot
	B2 maisemaniityt		leikkipuisto tai -paikka
	C1 lähimetsät		asemakaavassa suojaviheralue
	C2 ulkoilu- ja virkistysmetsät		KPO:n hoidossa, muu hallintokunta

2.4.11 Katualueiden kunnossapitoluokat

Helsingin kaupungin rakennusviraston ylläpitämien katujen hoitoluokat alueella ovat seuraavat:

I luokka: pääkadut ja erittäin vilkkaat kevyen liikenteen väylät

Liukkaudentorjunta ja liikennettä haittaavan lumen, sohjon ja jään poisto välittömästi tai viimeistään aamun työmatkaliikennettä varten. Näkyvä lika ja roskat poistetaan päivittäin ja katu pestään säännöllisesti.

- Mannerheimintie
- Tukholmankatu
- Paciuksenkatu
- Huopalahdentie
- Lapinmäentie
- Vihdintie
- Hakamäentie
- Topeliuksenkatu
- Haartmaninkatu.

II luokka: kokooja- ja joukkoliikennekadut

Lumi, sohjo ja jää poistetaan niin, ettei synny liikennettä haittaavaa epätasaisuutta. Liukkaus torjutaan heti ykkösluokan katujen jälkeen. Näkyvä lika ja roskat poistetaan säännöllisesti ja katu pestään tarvittaessa.

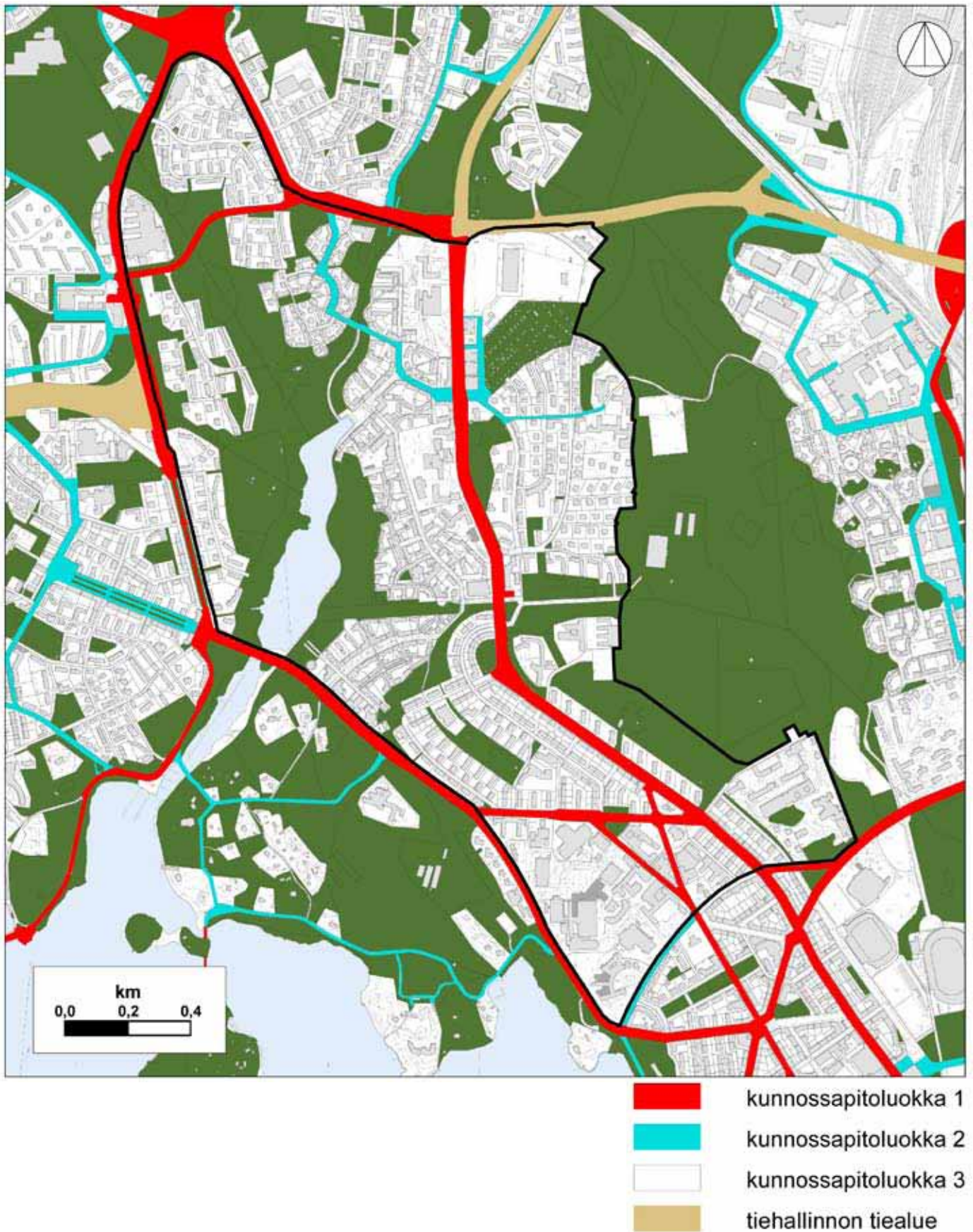
- Tenholantie
- Nauvontie
- Ruskontie
- Korppaanmäentie.

Tähän luokkaan eivät kuulu Paciuksenkaari, Tilkankatu ja Tilkanviero, jotka ovat liikennemäärältään merkittäviä kokoojakatuja. Katujen kunnossapitoluokan korotus ei ole nykyisellä rahoituksella mahdollista.

III luokka: muut kadut

Lumi, sohjo ja jää poistetaan niin, että riittävä kulkukelpoisuus säilyy. Liukkaus torjutaan ykkös- ja kakkosluokan katujen jälkeen. Näkyvä lika ja roskat poistetaan tarvittaessa ja päällystetyt kadut pestään keväisin.

Katualueiden kunnossapitoluokat vuonna 2008

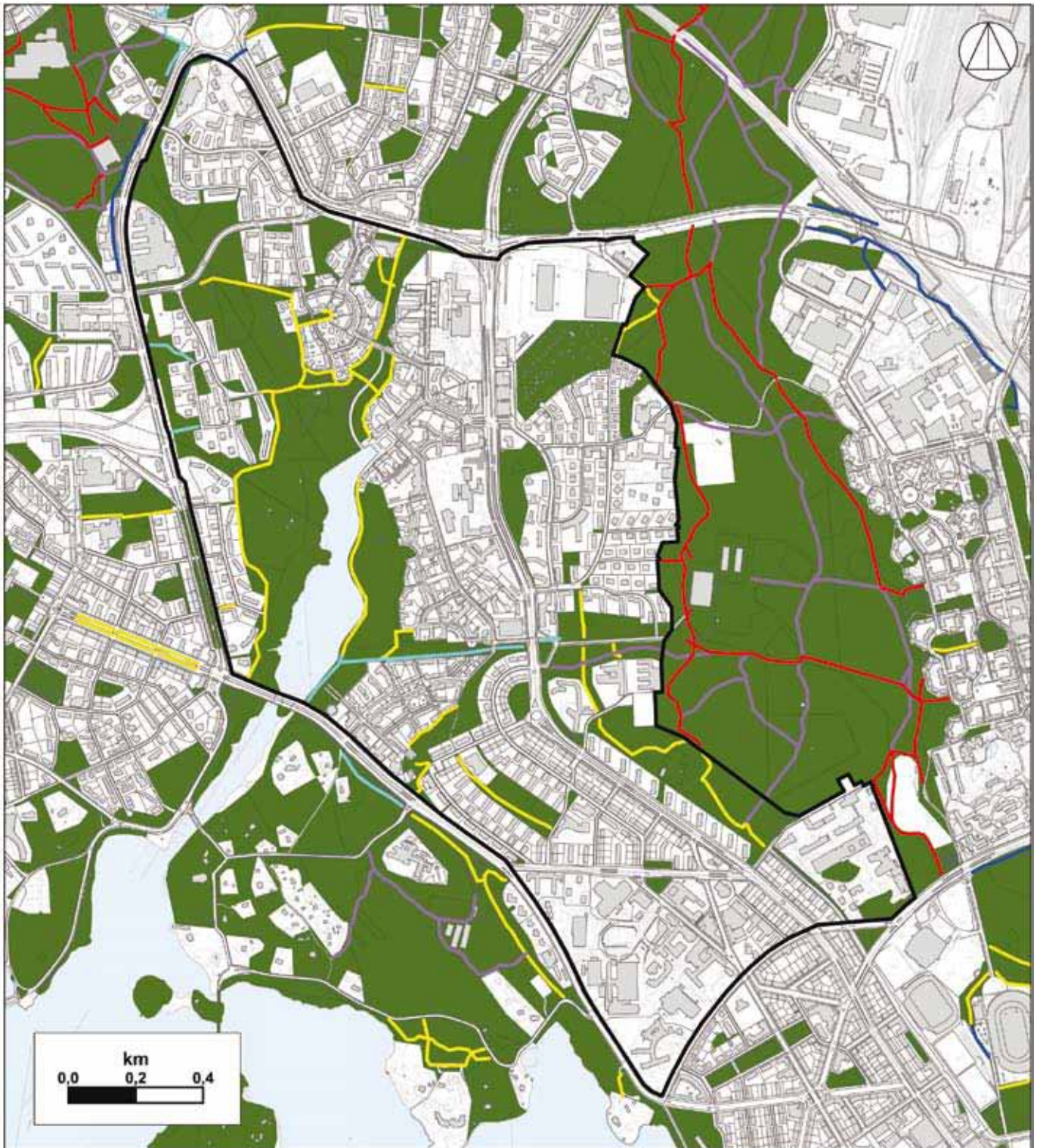
2.4.12 Virkistysreittien talvikunnossapito

Helsingin pääulkoilureitistöön¹ kuuluva tärkeä ulkoilureitti kulkee Keskuspuistosta viheryhteyttä myötäillen Pikku Huopalahden puiston läpi. Tilkanniityn kohdalla reitti haarautuu luoteeseen kohti Korppaanpuistoa ja edelleen Kangaspellonpuistoon sekä pohjoiseen Vihdintien ylittävään suuntaan. Myös Tullinpuomin puiston kautta kulkee pääulkoilureitti. Pääulkoilureittejä täydentävät paikallisreitit.

Alueen virkistysreittien kunnossapidosta vastaa viheryksikkö, paitsi Ratsastien eteläpuolella kulkevasta osuudesta, jonka kunnossapito kuuluu liikuntavirastolle. Viheryksikön A-hoitoluokan väylät pyritään auraamaan ennen kello seitsemää aamulla ja B-hoitoluokan väylät ennen kello kymmentä aamulla. A-hoitoluokan väyliä on Pikku Huopalahden puistossa Mannerheimintien ja Paciuksenkadun välinen yhteys ja Niemmäessä kaksi linja-autopysäkille johtavaa kevyen liikenteen raittia. Liikuntaviraston väylillä ei ole talvisin kunnossapitoa.

¹ Helsingin pääulkoilureittisuunnitelma.

Virkistysreittien talvikunnossapito vuonna 2008

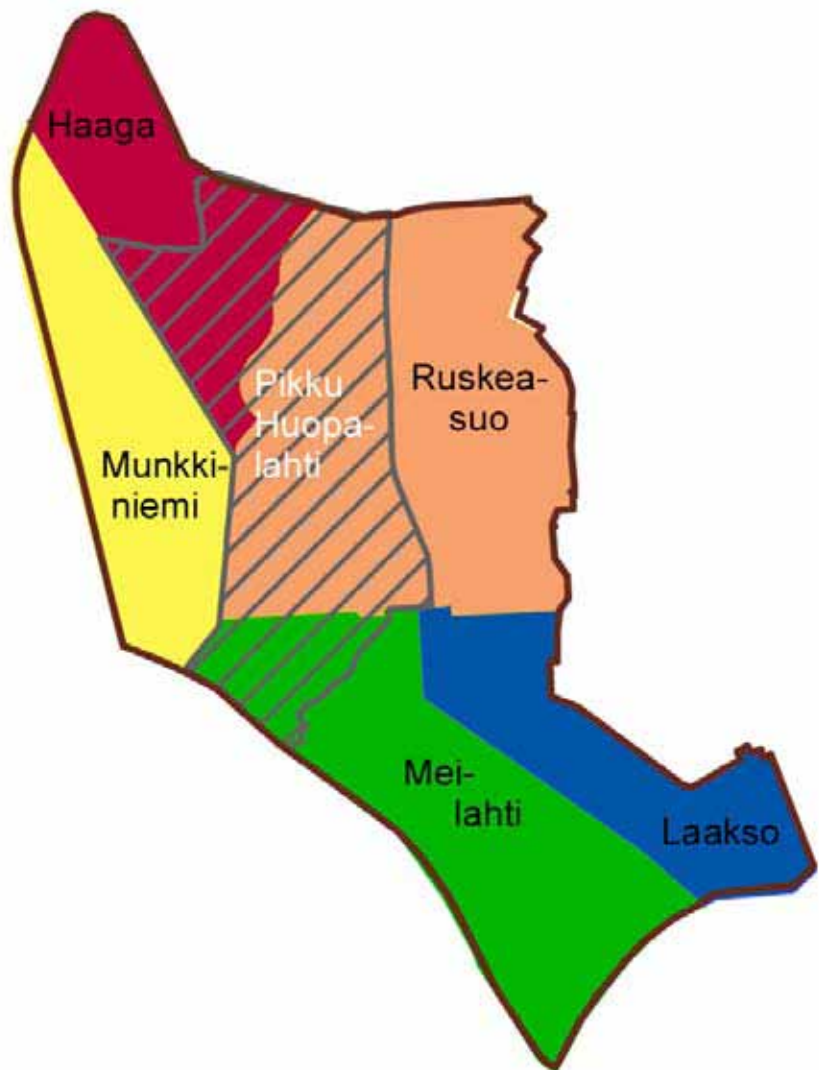

- katuyksikön väylä
- viheryksikön väylä A hoitoluokka
- viheryksikön väylä B hoitoluokka
- liikuntaviraston väylä
- liikuntaviraston väylä, ei talvikunnossapitoa

3 ALUEELLISET KUVAUKSET JA MUUTOSTARPEET

Suunnittelualue rajautuu pääväyliin ja Keskuspuistoon. Reijolan aluesuunnitelmassa tarkastellaan osia Haagan, Ruskeasuon, Munkkiniemen, Meilahden ja Laakson kaupunginosista. Haagan ydinalueille on aiemmin laadittu aluesuunnitelma, ja Munkkiniemen laajempi suunnitelma on tekeillä. Keskuspuiston suunnitelmat tehdään omana kokonaisuutenaan. Pääväylistä tehdään erilliset tarveselvitykset.

Kuvaukset ja toimenpide-ehdotukset tehdään kaupunginosittain, koska rakennusvirasto laatii toimintasuunnitelmat ja seuraa hankkeita niiden mukaan. Pikku Huopalahden asuntoalue kuuluu kolmeen kaupunginosaan. Se koostuu Meilahden kaupunginosan pienalueesta (1505), Ruskeasuon pienalueesta (1602) ja Haagan pienalueesta (2916).

Kuva 15. Pikku Huopalahden asuntoalueen sijainti kaupunginosien keskellä.

3.1 Kaupunginosat ja kaupunkirakenne

Suunnittelualue sijaitsee viiden kaupunginosan alueella: Meilahti, Laakso, Ruskeasuon, Munkkiniemi ja Haaga. Useita kaupunginosia yhdistävä tekijä on kaupungin hallinnollinen peruspiiri Reijola, joka on saanut nimensä alueella sijainneen Grejuksen (Reijolan) tilan mukaan.

Meilahden, Ruskeasuon ja Haagan 1940–50-luvuilla valmistuneet asuinalueet ovat aikakautensa edustajina kaavoitushistoriallisesti ja ympäristöarvoiltaan kiinnostavia. Niiden keskelle 1980–90-luvuilla rakennettu Pikku Huopalahden kerrostaloalue ei ole virallinen kaupunginosa, mutta se erottuu omaleimaisena kokonaisuutena ympäröivästä kaupunkirakenteesta. Kaavoitusvaiheessa sen osa-alueille (Paciuksenkatu, Tilkankatu, Kytösuontie ja Korppaanmäentie) laaditut lähiympäristösuunnitelmat ovat ohjanneet voimakkaasti alueen toteutusta.

Viheralueiden koot vaihtelevat noin 0.1 hehtaarista reiluun 10 hehtaariin. Viheralueista muodostuu yhtenäisiä verkostoja, joista pisin on Haaga–Munkkiniemi-alueen yhteys Huopalahdentien suojaviheralueelta (1) Pikku Huopalahden läntiselle ranta-alueelle (14). Useat viheralueet jakautuvat monen eri kaupunginosan kesken. Viheralueen käsittely tässä raportissa tietyn kaupunginosan alueella on ratkaistu pinta-alaltaan laajimman osan sijainnin perusteella. Esimerkiksi Tilkanniityn (9) viheralue sijaitsee Haagan, Munkkiniemen ja Ruskeasuon alueilla, mutta enin osa sitä kuuluu Haagaan, ja tämän vuoksi kohde käsitellään Haagan yhteydessä.

Alueella sijaitsee kohteita, jotka puutarha-arkkitehti Bengt Schalin on suunnitellut (esim. Valpurinpuisto, Tukholmanpuiston eteläosa, Kiskonpuisto, White Ladyn edusta, Ruskeasuon siirtolapuutarha). Schalinin suunnitelmat tulee ottaa mahdollisuuksien mukaan huomioon näiden viheralueiden hoidossa ja jatkosuunnittelussa.²

Kuva 16. Pikku Huopalahden puisto.

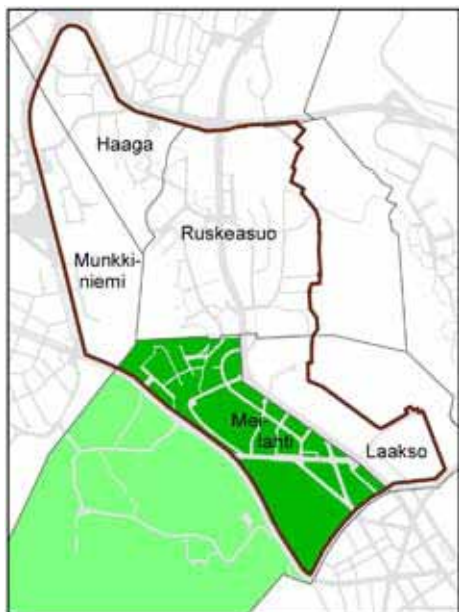

Kuva 17. Pikku Huopalahden puisto.

Kuva 18. Valpurinpuisto.

² Alapeteri Niina: Helsingin kaupunginpuutarhuri Bengt M. Schalin – suunnittelutehtävät ja kädenjälki 1946–1957, diplomityö TKK:n arkkitehtiosastolla 12.5.2008.

Kuva 19. Meilahden kaupunginosasta suunnittelualueeseen kuuluu Paciuksenkadun ja Mannerheimintien välinen osa.

Meilahden kuuluvat kadut ja viheralueet

Meilahden vanhan kerrostaloalueen kadut ovat asfalttipintaisia, keskenään hyvin saman oloisia ja niillä on jalkakäytävät molemmilla puolilla. Reunakivet ovat graniittia. Osa kaduista on yksisuuntaisia. Pääkatujen välistä läpiajoliikennettä estetään kielloilla, hidasteilla ja ajoesteillä. Pysäköinti on sallittu yleensä molemmilla puolilla katua. Tiiviin kaupunkirakenteen myötä alueella ei ole erillisiä kevyen liikenteen väyliä, paitsi Valpuripuistossa sekä vanhan ja uuden osan välissä sijaitsevassa Kuusipuistossa. Katualueilla ei ole istutuksia, mutta runsas tonttikasvilisuus luo alueelle vehreän yleisvaikutelman.

Pikku Huopalahden kuuluvan Paciuksenkadun alueen kadut vaihtelevat paljon poikkileikkaukseltaan ja yleisilmeeltään. Katua reunustavien rakennusten korkeus vaihtelee muodostaen katutilasta milloin väljää, milloin suljettua. Alueella on leveydeltään vaihteleva kokoojakatu Paciuksenkaari, muutama tonttikatu ja useita kevyen liikenteen väyliä, joilla huoltoliikenne on sallittu. Kokooja- ja tonttikaduilla on jalkakäytävät molemmilla puolilla, muilta osin kadut on pyritty rauhoittamaan kokonaan kevyelle liikenteelle. Kadut ovat pääosin asfalttipintaisia ja osa katujen risteysalueista on betonikivetty (erilaisin kuviointi). Reunakivet ovat graniittia. Katuverkko on sisäsyöttöinen. Pysäköinti on keskitetty pysäköintilaitoksiin, tonteille ja muutaman kadun varteen. Suurimmilla kaduilla on istutuksia, mutta muuten istutukset sijaitsevat tonteilla ja viheralueilla.

Kuva 20. Pihlajatie.

Viheralueet sijoittuvat pitkälti maiseman lakialueille ja rinteisiin. Alueella on runsaasti avokallioita. Suunnittelualueeseen kuuluva osa Meilahdesta kuuluu ilmeeltään pääosin tiiviiseen kantakaupunkiin. Viheralueet sijaitsevat erillään toisistaan.

Metsäinen Kuusipuisto (21) erottaa Meilahden vanhan kerrostaloalueen uudehkosta Pikku Huopalahdesta. Kasvilajisto ja luontotyytit vaihtelevat kallioiden ja niiden rinteiden lajistosta metsän paikoitellen reheviin painanteisiin. Puistolla on ekologista merkitystä mm. lintukohteena. Kuusipuistossa on useita läpikulkureittejä ja sen halki tullaan rakentamaan Pihlajapolku poikittaista läpikulkua varten.

Kuva 21. Paciuksenkuja.

Selänteellä sijaitsevan Valpuripuiston (24) avoimet nurmi- ja kalliorinteet yhdistyvät leikki- ja pelikenttiin. Viereisen päiväkodin pihaa on laajennettu asemakaavan puistoalueelle ja koulun pihaa käytetään myös kulkureittinä Kuusitieltä puistoon. Kaupunginpuutarhuri Bengt Schalinin ajalta peräisin oleva puistosommitelma on pääosin säilynyt.

Vehreä Valpuripuistikko (25) liittyy Meilahden kirkkoon. Runsaat pensasistutukset muodostavat suojaosan kolmion kivitalojen keskellä.

Kuva 22. Tukholmanpuiston eteläosa.

Tukholmanpuisto (27 ja 28) jakautuu kahteen osaan, jotka sijaitsevat Tukholmankadun molemmin puolin. Pohjoinen, asuintaloihin rajautuva osa on rauhallisempi, kun taas eteläinen osa toimii vilkkaana läpikulkualueena linja-auto- ja raitiovaunupysäkeiltä Meilahden sairaala-alueelle. Eteläisessä osassa on runsaasti risteäviä polkuja. Bengt Schalinin ajalta peräisin oleva puistosommitelma on osittain säilynyt.

Mannerheimintien ja Pihlajatien pohjoispään välissä sijaitseva kallioinen rakentamaton tonttialue on toistaiseksi rakennusviraston hoidossa luonnonhoitoalueena.

Laaksoon kuuluvat kadut ja viheralueet

Laakson alueen erityinen vahvuus on sen liittyminen Keskuspuistoon. Laakson kadut ovat poikkileikkauksiltaan ja ympäristöltään hyvin samanlaisia kuin Meilahden vanhan kerrostaloalueen kadut. Katuverkko toimii merkittävänä kevyen liikenteen kulkureittinä Keskuspuistoon. Lääkärinkatu ja Urheilukatu ovat osa pyöräilyn pääreittiä. Urheilukadulla on katupuurivi, mutta muuten istutukset ovat tonteilla ja viheralueilla.

Ratsaspuiston eteläosa (23) sijoittuu pohjoisrinteeseen Mannerheimintien ja Keskuspuiston väliin. Puisto on muuten metsäinen, mutta Mannerheimintien varressa on avoin, ruohovartisen kasvillisuuden peittämä kallioinen alue. Tämä kallioinen osa on Bengt Schalinin suunnittelema, mikä näkyy kallion osin puistomaisessa kasvillisuudessa.

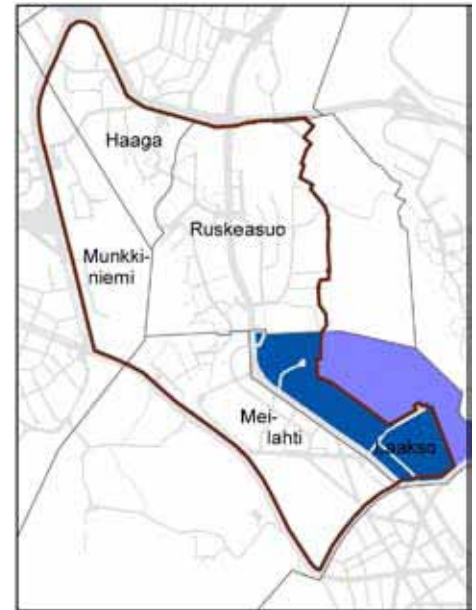
Tullinpuomin leikkipuisto muodostaa Tullinpuomin puiston (26) toiminnallisen osan, ja sitä ympäröivä metsä liittyy saumattomasti Keskuspuistoon. Tullinpuomin leikkipuisto toimii myös kohtaustapaikkana. Tullinpuomin puistoon kuuluu myös puistomaisempi avoin alue Lääkärinkadun varrella.

Kevyen liikenteen väylä jakaa Urheilukadun suojaviherkaistan (29) puukujanteeseen kadun puolella ja luonnonmukaiseen kaistaan tonttia vasten.

Laakson sairaalan tontilla on kaksi rakennusviraston hoidossa olevaa aluetta. Sairaalan vieressä sijaitseva kallio on kasvillisuudeltaan erittäin rikas. Reijolankadun puoleinen kallio on luonteeltaan luonnonmukaisempi.

Kuva 23. Ratsaspuiston eteläosa.

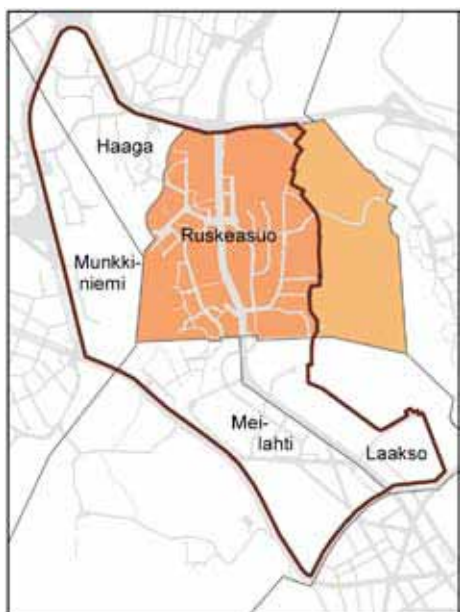
Kuva 24. Laakson kaupunginosasta suunnittelualueeseen kuuluu Mannerheimintien ja Keskuspuiston välinen osa.

Kuva 25. Urheilukatu.

Kuva 26. Tullinpuomin puisto.

Kuva 27. Keskuspuistoa lukuun ottamatta koko Ruskeasuon kaupunginosa kuuluu suunnittelualueeseen.

Ruskeasuohon kuuluvat kadut ja viheralueet

Mannerheimintien itäpuolisen vanhan Ruskeasuon alueen kadut ovat asfalttipintaisia ja niillä on graniittiset reunakivet molemmilla tai toisella puolella. Jalkakäytävät ovat yleensä kapeita ja ne ovat kokoojakaduilla molemmilla puolilla, tonttikaduilla vain toisella puolella. Kaikilla kaduilla on kadunvarsipysäköintiä paitsi Tenholantiellä, jolla on säännöllistä bussiliikennettä. Katuverkon läpiajettavuutta on vaikeutettu hidasteilla ja ajoesteillä. Rakennukset ovat yleensä samankorkuisia ja -ikäisiä. Tämän lisäksi katujen kapeus, kaarevuus, korkeuserot ja runsas tonttikasvillisuus tekevät alueen yleisilmeestä viehättävän ja persoonallisen.

Mannerheimintien länsipuolella Pikku Huopalahdessa Tilkankadun ja Kytösuontien alueilla kadut ovat osin asfalttipintaisia, osin kivettyjä. Reunakivet ovat graniittia. Eri tavoin ladottua betonikiveystä käytetään jalkakäytävillä, jalkakäytävän ja ajoradan välikaistalla sekä kävelykaduilla ja toreilla. Kaduilla on yleisesti kadunvarsipysäköintiä. Alue on rakennettu 1990- ja 2000-luvun tyyliin melko tiiviisti ja katujen ilme vaihtelee kujamaisista kävelykaduista avariin aukioihin ja pääkatuihin. Tilkankatu ja Korppaanmäentie ovat alueen merkittävät kokoojakadut; niillä pysäköinti on osoitettu taskuihin ja jalankulku ja pyöräily on yhdistetty. Välikaistalle on istutettu puita. Tilkankadulle on tehty hidasteita hillitsemään läpiajoliikennettä. Korppaanmäentiellä kulkee raitiovaunulinja. Tilkantorin sijainti on melko keskeinen Pikku Huopalahden rannan ulkoilureittien sekä Tilkankadun välissä.

Kuva 28. Koroistentie.

Viheralueet ovat keskenään hyvin erityyppisiä. Pikku Huopalahden puisto on alavaa avointa rantaa kenttineen ja leikkipaikkoineen. Mannerheimintien itäpuolella olevat viheralueet ovat sijoittuneet niin selänteille ja rinteille kuin laaksoonkin. Ilme on metsäisen suljettua tai kallioisen avointa ja alueella on myös muutama rakennettu puisto. Bengt Schalinin suunnittelempia kohteita ovat Ruskeasuon siirtolapuutarha ja Kiskonpuisto.

Pikku Huopalahden puisto (15) kuuluu Pikku Huopalahden merenlahden ympäröivien viheralueiden kokonaisuuteen Pikku Huopalahden läntisen ranta-alueen (14) ja Tilkanniityn (9) kanssa. Pikku Huopalahden puisto on Reijolan huonokuntoisin viheralue - varsinkin leikkipuisto Rantapuisto on kärsinyt pahoin maan painumisesta. Puiston rakentaminen on paikoin vielä kesken.

Kuva 29. Tilkankatu.

Ruskeasuon siirtolapuutarhan (16) alue muodostaa hyvin hoidetun kokonaisuuden, mutta on lähes suljettu muilta kuin puutarhamökin omistavilta. Tilkän mäki (17) on kallioinen laajahko puisto Mannerheimintien varressa. Tilkän mäellä on kaupunkikuvallista merkitystä, sillä liikenteellisesti keskeisen sijaintinsa lisäksi se reunustaa Ruskeasuon suojeltua kerrostaloryhmää. Lisäksi sen alueella on Bengt Schalinin aikanaan suunnittelempia osia.

Tenholantien puisto (18) on kallioista sekametsää. Se muodostaa suo-
javyöhykkeen omakotitalojen ja koulun väliin. Kiskonpuiston (19) ete-
läosa muodostaa viehättävän, vehreän keitaan kerrostalojen väliin, ja
pohjoispäässä on aidattu leikkialue. Ratsaspuiston pohjoisosan (20)
peruskorjaus on valmistunut vuonna 2008. Puiston leikkialueella, reiteil-
lä ja kalustevalinnoissa on otettu erityisesti huomioon liikuntaesteiset.
Ratsaspuiston itäpään rakentaminen on kesken, koska alueelle on kaa-
vailtu muutoksia Ratsastushallin lähiympäristön järjestelyjen vuoksi.³

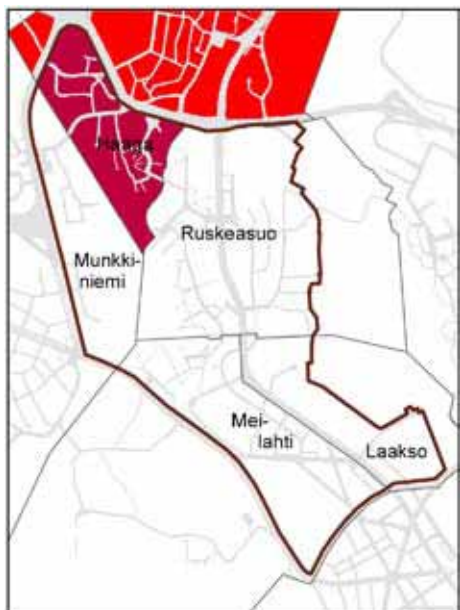

Kuva 30. Pikku Huopalahden puisto.

Kuva 31. Tilkan mäki.

³ Ruskeasuon liikuntapuiston ja ratsastuskeskuksen yleissuunnitelma, liikunta-
viraston julkaisu B37 2009.

Kuva 32. Haagan kaupunginosasta suunnittelualueeseen kuuluu Huopalahdentien ja Vihdintien välinen osa.

Kuva 33. Ruusutarhantie.

Kuva 34. Kangaspelto.

Kuva 35. Kangaspelto.

Haagaan kuuluvat kadut ja viheralueet

Vihdintien eteläpuolella sijaitsevan vanhan kerrostaloalueen kadut ovat asfalttipintaisia ja reunakivet ovat graniittisia. Paikoin reunakivi on vain toisella puolella. Jalkakäytävät ovat yleensä kapeita ja ne ovat kokoojakaduilla molemmilla puolilla, tonttikaduilla vain toisella puolella. Kaduilla on kadunvarsipysäköintiä molemmin puolin. Katuverkon läpiajon ohjaamiseen käytetään hidasteita. Katujen yleisilme on rauhallinen ja selkeä 50-luvun asuinalueen tapaan. Kaduilla ei ole istutuksia, mutta tonttien puolella on tyypillisesti puita ja paikoin pensaita.

Korppaanmäen kerrostaloalue Pikku Huopalahdessa kuuluu myös Haagan kaupunginosaan. Uudehko 1980–90-luvuilla rakennettu alue liittyy tyyliltään viereiseen Kytösuontien alueeseen. Tämän alueen kadut ovat osin asfalttipintaisia, osin kivettyjä. Jalkakäytävä on molemmin puolin ja reunakivissä käytetään graniittia. Kaduilla on yleisesti kadunvarsipysäköintiä. Rakentaminen on melko tiivistä ja kokoojakaduilta lähtee kujamaisia tonttikatuja, jotka liittyvät viereisiin puistoihin. Alueen läpi kulkevalla Korppaanmäentiellä on osoitettu autopaikkoja pysäköintitaskuihin, ja jalankulku ja pyöräily on yhdistetty. Välikaistalle on istutettu puita. Korppaanmäentiellä kulkee raitiovaununlinja.

Haagan viheralueista Huopalahdentien suojaviheralueelta (1) ja Kangaspelloilta (2) Korppaanpuiston (6) kautta Tilkanniittyyn (9) muodostuu noin 1,5 km pitkä yhteys Vihdintien eteläpään liikenneympyrästä Pikku Huopalahdelle, meren äärelle. Yhdistäviä tekijöitä näille alueille ovat alueiden yllä kulkeva voimalinja sekä puoliavoimet maisemat. Kasvillisuus on melko runsasta, ja reheviä lehtoja löytyy alueelta useita. Alueen koillisolkassa sijaitsevan Puutarhurinlehdon (8) kautta kulkee tärkeä ulkoilureitti Vihdintien ylikuskusillalle kohti pohjoista.

Kuva 36. Korppaanmäentie.

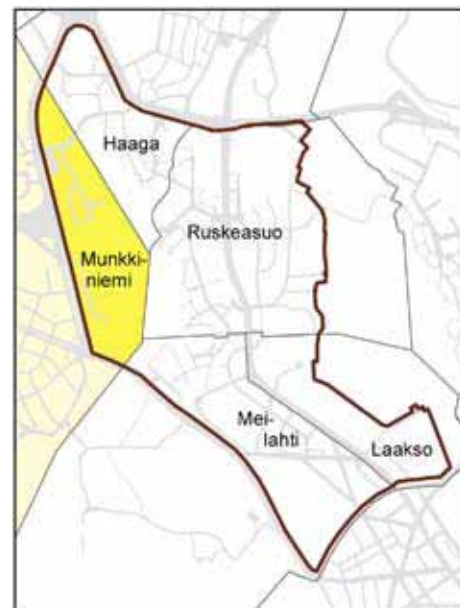
Kuva 37. Tilkanniitty.

Munkkiniemeen kuuluvat kadut ja viheralueet

Niemenmäen asuntoalueen kadut ovat asfalttipintaisia, reunakivet ovat graniittia. Jalkakäytävä on tonttikaduilla vain toisella puolella katua. Katutila on näkymiltään väljä; katuja ympäröivät rakennukset ovat osin pistetaloja ja rakentaminen noudattelee 60-luvun selkeää ja avaraa tapaa. Pysäköintiä on kadunvarsissa molemmin puolin. Lisäksi on osoitettu jonkin verran rinnakkaispysäköintiä. Kaduilla ei ole istutuksia. Aluetta leimaava länsipuolen mäki näkyy katujen korkeuseroissa. Alueen läpi ei kulje ajoneuvoliikennettä. Kevyen liikenteen yhteydet liittyvät ympäröiviin ulkoilureitteihin.

Alueen eteläosassa sijaitsevat Vanhan Munkkiniemen kadut ovat asfalttoja ja reunakivissä käytetään graniittia. Kadun molemmin puolin on jalkakäytävä. Katualueella ei ole istutuksia, mutta tonteilla sekä ympäristössä on paljon kasvillisuutta. Kadunvarsipysäköinti on sallittu ajoradan kummallakin puolella. Katujen yleisilme on selkeä ja melko avara. Rakuunantieltä on yhteys Pikku Huopalahden ulkoilureiteille.

Niemenmäen viheralueet (5, 10–13) ovat enimmäkseen metsäisiä, kallioisia sekä suhteellisen hyväkuntoisia. Pikku Huopalahden läntinen ranta-alue (14) on nimensä mukaisesti metsäistä merenrantaa ruovikkoineen. Alueelle sijoittuu myös kaksi viljelypalsta-aluetta, joista pohjoisempi kuuluu puolittain Haagaan. Eteläisempi Toimelan alue on maisemakulttuurin kannalta kiinnostava. Palsta-alueet on vuokrattu yhdistyksille.

Kuva 39. Munkkiniemen kaupunginosasta suunnittelualueeseen kuuluu Huopalahdentien länsipuolella sijaitseva osa.

Kuva 38. Pikku Huopalahden läntinen ranta-alue.

Kuva 40. Luuvaniementie.

Kuva 41. Pikku Huopalahden läntinen ranta-alue.

3.2 Muutostarpeet, tavoitteet ja rahoitustarpeet kaupunginosittain

Kuva 42. Vesikuja.

Kuva 43. Tukholmanpuisto.

Kuva 44. Kuusipuisto.

Kuva 45. Kuusipuisto.

Meilahden kaupunginosaan kuuluvat kadut ja viheralueet

Suurin osa alueen kaduista ja kevyen liikenteen väylistä on silmämääräisesti tarkasteltuna hyvässä kunnossa.

Puiden juuret aiheuttavat Meilahden vanhan kerrostaloalueen jalkakäytävillä pientä epätasaisuutta. Myös jonkin verran päällysteiden paikkoja ja poikittaishalkeamia esiintyy. Nämä ongelmat eivät kuitenkaan aiheuta haittaa esteettömyydelle. Uudelleenpäällystystä tarvitaan vain neljällä kadulla.

Paciuksenkadun alueella Vesikujalla on huomattavia painumia, jotka korjataan viereisen Pikku Huopalahden puiston peruskorjauksen yhteydessä. Paciuksenkaarella on paljon läpiajoliikennettä, jonka asukkaat kokevat ongelmaksi. Tonteilla oleva kasvillisuus aiheuttaa näkemäesteitä monessa paikassa.

Viheralueilla on huonosti merkittyjä, huonokuntoisia ja jopa rakentamattomia reittejä. Yleistä kuluneisuutta, kasvillisuuden ikääntymistä ja liikaa rehevöitymistä esiintyy paikoin. Osa kalusteista on huonokuntoisia tai huonosti sijoitettuja. Opastuksen puute tai epäselvyys tontin ja viheralueen rajasta on melko yleinen ongelma alueella. Erityisesti kaikki pelastustiet tulee osoittaa selvästi opasteilla.

Pihlajatieltä korttelien välitse ja Kuusipuiston halki johtavan Pihlajapolun rakentaminen on kiireellistä. Reitin linjauksessa tulee huomioida Kuusipuiston puusto. Kuusipuiston vanhan reitistön asfaltti on paikoin rikki. Reittejä muutetaan ja parannetaan.

Kuusitien ja Mäntytien kulmauksesta Paciuksenkadun varteen johtavan kulkureitin vierustojen yleisilmettä ja valaistusta on syytä parantaa. Ylärinteen epämääräinen kivituhka-alue rakennetaan selkein kulkureitein varustetuksi puistomaiseksi alueeksi. Ennen alueen kunnostusta on syytä tarkistaa Mäntytie 14:ssä sijaitsevan Englantilaisen koulun laajenemissuunnitelmat ja asemakaavamuutoksien mahdollisuus. Laajenemisvaihtoehtoja on selvitetty syksyllä 2010.

Kuusipuistossa on useita läpikulkureittejä, mutta opasteet puuttuvat. Kuusipuiston länsilaidan paikoin keskeneräinen ja epämääräisen näköinen kulkureitti kunnostetaan. Se toimii myös lähikiinteistöjen pelastusreitteinä, joten käytävän ylläpidon vastuujasta kaupungin ja kiinteistön välillä on sovittava. Pelastusreittiä reunustaa ylikasvanut pensasistutus, jonka siistimisellä lisättäisiin mielikuvaa yleisestä puistokäytävästä.

Käynti Kuusitieltä Valpuripuistoon on epämääräinen, koska se sulautuu liian hyvin koulun pihaan ja sillä pysäköidään. Kulkureitti tulee merkitä pihasta erottuvasti. Valpuripuiston kevyen liikenteen väylällä on kuivausongelma, joka vaatii suunnittelua. Kuivatuksen parantaminen mahdollisesti imeyttämällä tai viemäröinnillä on selvitettävä. Valpuripuistikon pensaat ovat osittain ylikasvaneita ja ikääntyneitä. Puistikon pensasalu-

eet kaipaavat myös täydennysistutuksia. Tukholmanpuiston eteläosassa on runsaasti polkuja, jotka heikentävät puiston yleisilmettä.

Kunto- ja tarvekartoituksen perusteella laskettu rahoitustarve:
Katualueet 120 000 €, viheralueet 634 000 €, yhteensä n. 754 000 €.

Laakson kaupunginosaan kuuluvat kadut ja viheralueet

Laaksossa kadut ovat hyväkuntoisia ja jalkakäytävillä on päällysteen korjaustarvetta vain Urheilukadulla.

Metsäiset viheralueet liittyvät Keskuspuistoon, eikä suurille toimenpiteille ole tarvetta. Metsäalueiden kasvillisuus on turhan paikoin rehevöitynyttä. Tilkanvierron koira-aitauksen kalusteet, aita ja kasvillisuus ovat kuluneita. Suojakasvillisuus Tilkanvierron suuntaan antaisi koira-aitaukselle lisäsuojaa. Kallioalueiden kuivuneita puita ja pensaita tulisi poistaa, ja niiden ruohovartisen kasvillisuuden (mm. maksaruohot) elinolosuhteita tulisi parantaa varsinkin kulkureittien varrella. Urheilukadun suojaviherkaistan kasvillisuus koostuu lähinnä rehevöityneestä ruohovartisesta kasvillisuudesta, ja vaatisi hoitotoimenpiteitä.

Laakson sairaalan tontilla sijaitsevat rakennusviraston hoidossa olevat kallioiset alueet ovat hoitamattomia. Hoitotason parannusta on syytä harkita.

Kunto- ja tarvekartoituksen perusteella laskettu rahoitustarve:
Katualueet 2 000 €, viheralueet 278 000 €, yhteensä n. 280 000 €.

Kuva 46. Urheilukatu.

Kuva 47. Tilkanvierron koira-aitaus.

Ruskeasuon kaupunginosaan kuuluvat kadut ja viheralueet

Mannerheimintien itäpuolella katujen yleiskunto on hyvä eikä kiireellisiä peruskorjaus- tai päällystystarpeita ole. Joissakin risteyksissä ei ole suojatietä. Tenholantiellä on jyrkkä mäki esteettömyyden erikoistason alueella. Tenholantie 12:n kohdalla puuttuu kadun ylittävä suojatie kohdasta, jossa jalkakäytävä päättyy.

Kaupunkisuunnitteluviraston liikennesuunnitteluosasto on laatinut Ruskeasuon liikenteen ohjaussuunnitelman vuonna 2009. Suunnitelmaan sisältyy mm. Tenholantien ja Kiskontien poikkikatujen osittain puutteellisten suojatiemerkintöjen täydentäminen.

Kadunvarsipysäköinti reunakivettömässä reunassa on paikoin kuluttanut kadun kapeaa viherkaistaa. Reunakiven asentaminen parantaisi katualueen ilmettä näissä kohteissa. Tenholantien itäpäässä autoja pysäköidään Keskuspuistoon. Tonteilla oleva kasvillisuus aiheuttaa näkemäesteitä yleisesti alueella.

Kuva 48. Tenholantie.

Kuva 49. Kiskontie.

Kuva 50. Hilda Flodin's kuja.

Kuva 51. Ruskeasuon siirtolapuutarha.

Tilkankadun alueella on joillakin kaduilla painumaa, josta aiheutuu lamikoitumista. Taavetinkujalla painumat on korjattava kiireellisesti ainakin vaarallisesti koholla olevien kaivonkansien osalta. Autotallien eteen on joissakin kohdissa rakennettu painuman takia asfalttiset luiskat, jotka haittaavat kunnossapitoa eivätkä sovi kadun yleisilmeeseen. Kytösuontien alueella Korppaanmäentiellä epätasaisen ja kuluneen päällysteen uusiminen on paikoin tarpeen, myös osa istutuksista ja puiden juuristoritiloista vaatii kunnostusta. Tilkantori kaipaa jäsentelyä. Selkeämpää pysäköintijärjestelyä tutkitaan. Rannan istutukset uusitaan tai rikka-ruohokasvuston tilalle tuodaan uusi kenttäkiveys suodatinkankaalla.

Katuviheralueella Ruskeasuon siirtolapuutarhan eteläkulmassa on epämääräinen maankaatopaikalta vaikuttava hoitamaton alue. Sitä voi kehittää puutarha-alueen luonnonmukaisena suojavyöhykkeenä vilkasliikenteistä katualuetta vasten.

Tilkan mäki on yleisilmeeltään hyväkuntoinen, mutta kalusteet ovat kuluneita ja valaistus leikkipaikalta puuttuu. Lisäksi puustoa on uusittava. Talvinen mäenlasku johtaa paikoin helposti kadulle. Suoja-aitoja tulee rakentaa näihin kohtiin. Ratsastien varrella Ratsaspuistossa on hoitamattoman näköinen kaista, jolle on istutettu puita.

Mannerheimintieltä alueen länsiosiin on vähän poikittaisyyteksiä johtuen isojen laitostonttien suuresta määrästä. Asukkaiden oikotiet ovat ristiriidassa alueen maankäytön kanssa. Pääulkoilureittisuunnitelmassa on esitetty Keskuspuistoon johtava kevyen liikenteen yhteys siirtolapuutarhan ja Ruskeasuon korttelien väliin.

Kunto- ja tarvekartoituksen perusteella laskettu rahoitustarve:

Katualueet 560 000 €, viheralueet 1 170 000 €, yhteensä n. 1 730 000 €.

Haagan kaupunginosaan kuuluvat kadut ja viheralueet

Haagan vanhalla kerrostaloalueella kadut vaikuttavat melko hyväkuntoisilta, puutteita on lähinnä Kangaspellontien sekä Ruusutarhantiellä: päällyste on osin huonokuntoista ja kuivatus ei toimi paikoin.

Pikku Huopalahdessa Korppaanmäen alueen kaduilla ei ole kiireellisesti korjattavia puutteita. Tonttien kasvillisuus aiheuttaa näkemäesteitä kujamaisilla kaduilla. Joissakin kohdissa päällyste on kulunutta ja paikattua; Korppaanmäentiellä ja Haapalahdenkadulla on osuuksia, joilla jalkakäytävä on uusimisen tarpeessa. Korppaanmäentiellä osa puiden juuristoritiloista on korjauksen tarpeessa. Niissä kasvaa runsaasti rikkaruohoja. Korppaanmäentien ja Puutarhurinkujan liittymässä olevan kaupan pysäköintiajoyhteys kulkee kevyen liikenteen väylällä; järjestely on nykyisellään epäselvä ja sitä voidaan kehittää.

Viheralueet Haagan alueella ovat hyvin monentasoisia ja erilaisia. Niitä voi pyrkiä yhtenäistämään esimerkiksi avaamalla ja jäsentämällä mai-

sematiloja. Haagan ja Munkkiniemen kaupunginosien rajalla kulkeva laaksovyöhyke saisi olla nykyistä avoimempi. Maisemien avaaminen selkeyttäisi alueen yleisilmettä. Erityisesti avattavia maisemia on Korppaanpuiston ja Tilkanniityn alueilla. Puutarhurinlehdon pohjoisosaan, uuden kevyen liikenteen sillan ja rampin kupeeseen sopii uusi pienten koirien aitaus. Puutarhurinlehdon olemassa oleva koira-aitaus kunnostetaan suurempia koiria varten.

Ulkoilureittien ja puistoalueen käyttöä helpottaisi merkittävästi opasteiden lisääminen mm. Tilkanniityssä. Reijolankalliolle kaivattaisiin lisää valaistusta. Penkkien ja roska-astioiden määrää voitaisiin lisätä Kangaspellolla. Korppaanpuistossa on taas kymmenkunta maalaamalla kunnostettavaa puistonpenkkiä. Huopalahdentien suojaviheralue on tällä hetkellä eteläosastaan jättömaan näköistä. Voimalinjan alle voisi istuttaa omillaan toimeentulevaa maanpeitekasvillisuutta.

Kunto- ja tarvekartoituksen perusteella laskettu rahoitustarve:
Katualueet 230 000 €, viheralueet 875 000 €, yhteensä n. 1 005 000 €
Laskelmaan sisältyy myös Kangaspellon kustannusarvio, joka on toistaiseksi asemakaavoituksen vuoksi epävarma.

Kuva 52. Korppaanmäentie.

Munkkiniemen kaupunginosaan kuuluvat kadut ja viheralueet

Niemenmäessä ei ole kiireellisesti korjattavia kohteita. Luuvaniementielä esiintyy kadunvarsipysäköintiä osin katualueen ulkopuolella. Epäsiisti kohta parannetaan asentamalla reunakivi kadun laitaan. Vanhan Munkkiniemen puolella, Rakuunantiellä on jalkakäytävällä osuuksia, joilla päällyste on uusimisen tarpeessa. Rakuunantiellä on jonkin verran myös lamikoitumista.

Munkkiniemen viheralueet ovat enimmäkseen hyväkuntoisia, mutta joissakin on turvallisuuspuutteita erityisesti valaistuksessa. Niemenmäen metsäisillä viheralueilla on lähinnä luonnonhoidollisia tarpeita. Penkkien, roska-astioiden sekä opasteiden määrää on lisättävä. Vanhat kalusteet maalataan tarpeen mukaan uudestaan. Valaistusta lisätään puutteellisissa kohteissa.

Toimelan palsta-alueen huonokuntoinen aita ulottuu vuokra-alueen ulkopuolella olevaan metsään, lähelle Niemenmäen asutusta. Katu- ja puisto-osasto on neuvotellut Toimelan aluetta hallitsevan yhdistyksen kanssa. Yhdistys on luvannut korjata aitaansa, ja pitää myös metsäalueella siivoustalkoita. Metsä on myös naapuruston vapaassa käytössä. Vuokrasopimus on uusittu vuonna 2009.

Kunto- ja tarvekartoituksen perusteella laskettu rahoitustarve:
Katualueet 30 000 €, viheralueet 390 000 €, yhteensä n. 420 000 €.

Kuva 53. Luuvaniementie.

Kuva 54. Korppaanpuisto.

3.3 Hoitoluokkamuutokset

Kuva 55. Huopalahdentien suojaviheralue.

Kuva 56. Puutarhurinlehto.

Kuva 57. Ratsaspuisto.

Aluesuunnitelmassa esitetään viheralueiden hoitoluokkiin tarkistuksia, joista suurin osa on jo vakiintuneen hoitokäytännön päivityksiä karttaan. Arvometsät ja -niityt on merkitty vaakaraidoituksella.

Huopalahdentien suojaviheralue (1) on nykyisellään luokkaa A2 (käyttöviheralue). Se muutetaan luokkaan A3 (käyttö- ja suojaviheralue).

Kangaspellon (2), Luuvaniemen korttelipuiston (11), Pikku Huopalahden läntisen ranta-alueen (14) ja Tilkan mäen (17) leikkipaikat on merkitty alueina hoitoluokkakartalle.

Lapinmäentien puistokaistat ja Korppaanpuiston (6) kenttä lähiympäristöineen on muutettu luokkaan A2, (luokasta C1, lähimetsä). Ratsaspuiston pohjoisosan (20) hoitoluokkaa on nostettu paikoin luokista A3 ja C1 luokkaan A2.

Katualueiden ja ulkoilureittien kunnossapitoon esitetään muutamia tarkistuksia. Esteettömyyden erikoistason ja osittain perustason reittien kunnossapitoluokkaa nostetaan Ruskeasuolla Ratsaspuistoa ympäröivillä kaduilla sekä Tilkanvierrolla. Pikku Huopalahden puistossa kunnossapitoluokkaa nostetaan Tilkanvierron päästä Vesikujalle johtavalla puiston pääraitilla. Talvikunnossapidon piiriin otetaan myös Pikku Huopalahdesta muutama uusi reitti, joista saatiin runsaasti asiakaspalautetta ja jotka osoittautuivat ulkoilureittitarkastelussa tärkeiksi.

3.4 Viheralueiden palveluiden alueellinen tarkastelu

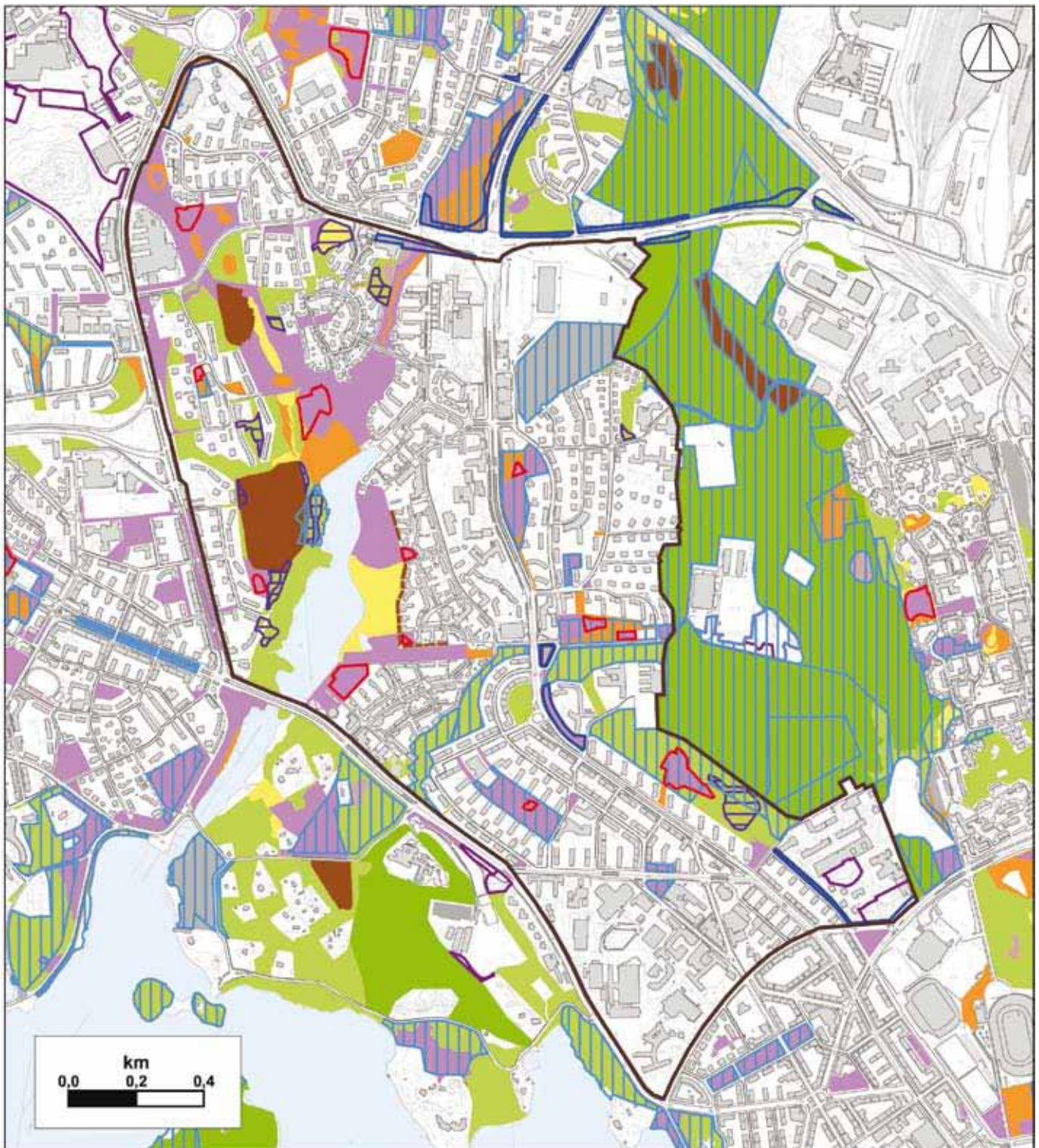
Palstaviljelyalueita on Korppaanpuistossa, Pikku Huopalahden läntisellä ranta-alueella (Toimelan palstat) sekä Pikku Huopalahden puistossa. Ruskeasuolla on yksi siirtolapuutarha. Niille on riittänyt hyvin käyttäjiä ympäröiviltä kerrostaloalueilta.

Pikku-Huopalahdessa on kaksi leikkipuistoa, LP Viiri Tilkanniityssä ja LP Rantapuisto Pikku Huopalahden puistossa. Laakson alueella sijaitsee Tullinpuomin leikkipuisto. Leikkipaikkoja alueella on yhteensä 10. Leikkipaikkojen ja leikkipuistojen kunto tai varustelutaso on keskimäärin melko huono. Erityisesti leikkipaikoilla ja LP Rantapuistossa riittää kunnostettavaa.

Koira-aitauksia alueella on kaksi, Tilkanvierron koira-aitaus Mannerheimintiellä ja toinen aitaus Puutarhurinlehdossa. Puutarhurinlehdon koira-aitaus on huonokuntoinen ja korjattava. Lisäksi Puutarhurinlehdon pohjoisosaan tehdään uusi pienten koirien aitaus.

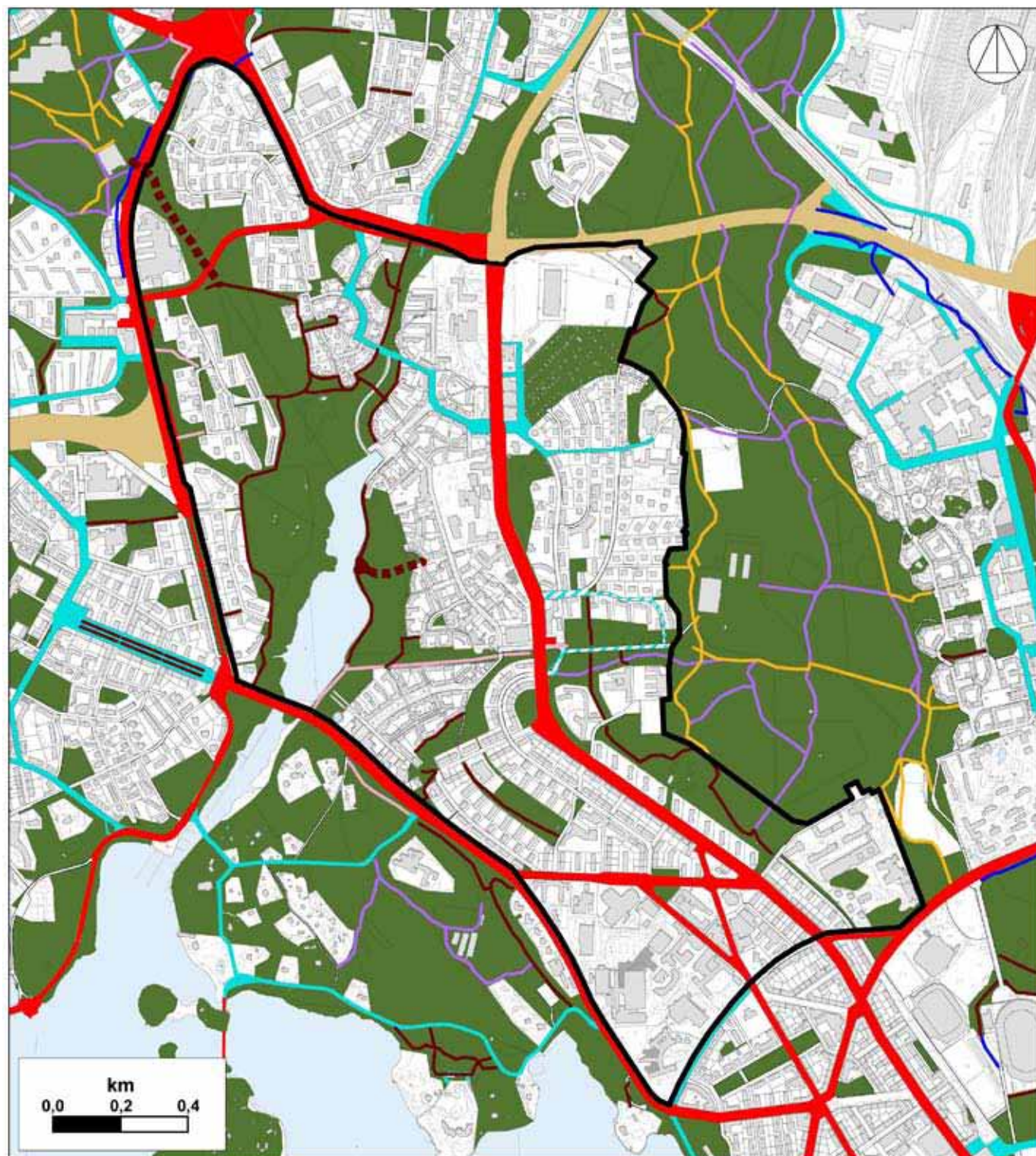
Katu- ja puisto-osaston ylläpitämiä luistelukenttiä alueella on ollut neljä. Pikku Huopalahden puistossa lähellä koulua sijaitsevaa suurta kenttää ei ole voitu viime vuosina jäädyttää, koska se on painunut liian kaltevaksi. Kenttää oikaistaan mahdollisuuksien mukaan täytöllä ja muotoilulla. Pohjarakenteiden uusiminen tulisi erittäin kalliiksi huonon maaperän ja kapseloitujen jätemaiden vuoksi.

Tarkistettut hoitoluokat 2009

 A2 käyttöviheralueet	 koira-aitaus
 A3 käyttö- ja suojaviheralueet	 hoitoluokittamaton
 B1 maisemapellot	 aikakaudelle tyypilliset puistot
 B2 maisemaniityt	 leikkipuisto tai -paikka
 metsät (hoitoluokat C1, C1.1, C3)	 asemakaavassa suojaviheralue
 ulkoilu- ja virkistysmetsät	 KPO:n hoidossa, muu hallintokunta
 arvometsät ja -niityt	

Reitistön kunnossapidon muutokset

Puistoreittien talvikunnossapito

	katuysikön väylä		viheryksikön väylä A hoitoluokka
	liikuntaviraston väylä		viheryksikön väylä B hoitoluokka
	liikuntaviraston väylä, ei talvikunnossapitoa		B hoitoluokkaan nostettava viheryksikön väylä

Katualueiden kunnossapitoluokat

	kunnossapitoluokka 1
	kunnossapitoluokka 2
	kunnossapitoluokka 3
	tiehallinnon tiealue
	esteettömyyden vuoksi nostettava kunnossapitoluokka, 3 -> 2

3.5 Ulkoilureitit - suunnittelukauden tavoite

Suunnittelualueen ulkoilureittien hierarkiasta ja toteutuksesta laadittiin karttatarkastelu yhteistyössä kaupunkisuunnitteluviraston liikennesuunnittelijoiden kanssa. Kartta on raportin liitteenä (LIITE 1).

Lähtötietoaineistona käytettiin Helsingin pääulkoilureittisuunnitelmaa, pääkaupunkiseudun ulkoilureittikarttaa, asemakaavoja ja rakennusviraston hoitoluokituskarttoja. Vuodelta 2008 peräisin olevaa pääulkoilureittisuunnitelmaa ei sellaisenaan otettu 10-vuotiskauden tavoitteeksi. Esimerkiksi Pikku Huopalahden yli rakennettavaksi esitettyä siltaa ei pidetty mahdollisena.

Ruskeasuon siirtolapuutarhan vieritse Mannerheimintien varresta Keskuspuistoon ehdotettu reitti esiintyy pääulkoilureittisuunnitelmassa, mutta sitä ei ole merkitty asemakaavaan. Reitin rakentaminen edellyttää kaavamuutosta.

Helsingin liikuntaviraston Internet-sivujen mukaan suunnittelualueella ei ole hiihtoreittejä. Lähimmät ladut sijaitsevat Keskuspuistossa.

3.6 Tärkeimmät peruskorjaus- ja rakentamishankkeet

Kunto- ja tarvekartoituksessa tarpeellisiksi havaitut peruskorjaus- ja kunnostustoimenpiteet on esitetty kahdessa liitekartassa (LIITE 2: katualueet, LIITE 3: viheralueet). Merkittävimmistä hankkeista on laadittu tarkemman suunnittelun pohjaksi hankeohjelmat, joista tähän kappaleeseen on koottu lyhennelmät.

Tilkantori

Kuva 58. Tilkantori.

Kuva 59. Tilkantori.

Kohteen kuvaus

Tilkantori on keskeinen aukio Pikku Huopalahden rannan ulkoilureittien sekä Tilkankadun välissä. Tilkankadun puoleisella torin osalla on pysäköintipaikkoja. Rannan puolella on hoitamaton, rikkaruohoja kasvava alue sekä laiturit, joilla on venepaikkoja. Torin keskusta on avoin, oleskelukäyttöä palvelevat istuimet.

Nykyisellään Tilkantori on jäsentelemätön. Sillä on kokoonsa ja keskeiseen sijaintiinsa nähden vähän toimintoja. Ranta on hoitamaton. Pysäköintijärjestelyt ovat epäselvät. Alueen kautta kulkee pääulkoilureitti. Pyöräilijät ja jalankulkijat ovat paikoin törmäysvaarassa näkemäesteiden vuoksi - erityisesti korttelin 16738 eteläkulmassa.

Toimenpiteet

Alueelle laaditaan suunnitelma, jossa ratkaistaan torin toimintamahdollisuuksien lisääminen yhteistyössä lähiasukkaiden, asukasyhdistyksen ja alueen muiden toimijoiden kanssa. Yleistä viihtyvyyttä parannetaan istutuksilla, kiveyksillä ja kalusteilla. Pysäköinti osoitetaan nykyistä selkeämmin esimerkiksi asfaltoimalla autoille varattu alue. Rantakaistan rikkaruohoja kasvava kenttäkiveys uusitaan, ja sen alle lisätään suodatinkangas. Kaupungin taidemuseon kanssa tutkitaan taideteoksen sijoittamista rantaan.

Kustannukset: Kustannusarvio 320 000 €.

Kiireellisyys: Pysäköintijärjestelyjen toteuttaminen on kiireellisintä, niiden kustannusarvio on 50 000 €.

Taavetinkuja

Kuva 60. Taavetinkuja.

Kohteen kuvaus

Taavetinkuja on pääosin kivetty kevyen liikenteen väylä, joka yhdistää asuinkorttelit Tilkankujalta Taavetinaukiolle ja edelleen Hilda Flodininkujalle Tilkankadun suuntaisesti. Kadulta on yhteydet myös ulkoilureiteille Pikku Huopalahden puistoon. Kiveyskuviointi on arkkitehti Matti Visannin suunnittelema.

Katu on painunut monin paikoin; kaivonkansia on vaarallisesti koholla ja painumiin syntyy lammikoita. Taavetinaukion kohdalla autotallien eteen rakennettu luiska vaikeuttaa kunnossapitoa eikä sovi kadun yleisilmeeseen.

Toimenpiteet

Kadun painuneet osuudet peruskorjataan. Autotalliyhteyksiä parannetaan.

Kustannukset: Kustannusarvio 180 000 €.

Kiireellisyys: Suurimpien painumien korjaus on kiireellisintä. Kohteesta on saatu paljon asukaspalautetta ja peruskorjaus tehdään heti kun siihen saadaan rahoitus.

Kangaspellontie

Kohteen kuvaus

Kangaspellontie on Ansaritien ja Vanhan Viertotien välillä kulkeva asfalttipäälysteinen tonttikatu, jonka toisella puolella on kapea jalkakäytävä. Kadunvarsipysäköintiä on ajoradan molemmin puolin.

Ajoradalla on kuivatusongelmia ja sekä ajoradan että jalkakäytävän päällyste on monin paikoin epätasainen ja huonokuntoinen. Kangaspellontien ja Ansaritien liittymässä suojatieyhteys johtaa viheralueelle.

Toimenpiteet

Ajoradan ja jalkakäytävän päällyste uusitaan ja kuivatusta parannetaan. Suojatieyhteys siirretään.

Kangaspellontie kuuluu ns. Kultareuna-alueeseen, jonka asemakaavan tarkistus on kaupunkisuunnitteluviraston toimintasuunnitelmassa vuonna 2010. Muutostarpeet on tässä määritetty nykytilanteen mukaan, mutta kaavan tarkistus ja mahdolliset muutokset on otettava kadun jatkosuunnittelussa huomioon.

Kustannukset: Kustannusarvio 220 000 €.

Kiireellisyys: Kadusta laaditaan hankeohjelma asemakaavamuutoksen jälkeen.

Kuva 61. Kangaspellontie.

Pihlajapolku

Kohteen kuvaus

Meilahden vanhan kerrostaloalueen ja uudemman Paciuksenkadun alueen välissä sijaitseva Pihlajapolku on rakentamaton kevyen liikenteen väylä. Se laskeutuu Pihlajatieltä Sireenikadulle. Pihlajatieltä lähtevä korttelien välinen osuus on asemakaavassa katualuetta. Kuusipuistossa reitti jatkuu puistokäytävänä.

Kuusipuistoon on Pihlajapolun kohdalle tallattu paikoitellen jyrkkä metsäpolku. Pihlajatien kerrostalotontit on rakennettu eri tasoon ja Pihlajapolunkatualueen kohdalla on pihojen välinen luiska.

Toimenpiteet

Pihlajapolku suunnitellaan ja rakennetaan päällystetyksi ja mahdollisimman helppokulkuseksi kevyen liikenteen väyläksi asemakaavan mukaiselle paikalle. Pihlajatiehen liittyvällä katualueella Pihlajapolku suunnitellaan mahdollisuuksien mukaan tonttien nykyiset tasaukset huomioon ottaen. Pihlajapolun linjauksessa tulee huomioida Kuusipuiston puusto.

Kustannukset: Kustannusarvio on noin 50 000 €.

Kiireellisyys: Pihlajapolku on tärkeä osuus ulkoilureittiverkostossa.

Kuva 62. Pihlajapolku.

Kuva 63. Pihlajapolku.

Vesikuja

Kuva 64. Vesikuja

Kuva 65. Vesikuja.

Kohteen kuvaus

Vesikuja on kevyen liikenteen väylä, joka sijaitsee osin Pikku Huopalahden puiston ja Paciuksenkadun asuinkortteleiden välissä ja osin asuinkorttelialueella, missä katuä käytetään myös tonteille ajoon. Katu on pääosin asfalttipäällysteinen ja sillä on graniittiset reunakivet molemmilla puolilla. Muutamassa risteyksessä on pintamateriaalina myös betonikiveä.

Katu on painunut Pikku Huopalahden puiston puoleisesta reunastaan. Asfalttipäällyste on paikoin murtunut, betonikiveys liikkunut sekä graniittiset reunakivet ja kaivonkannet ovat painuneet. Osa valaisinpylväistä on huomattavasti vinossa.

Toimenpiteet

Kadun painuneet osuudet peruskorjataan. Korjaukset ja mahdolliset pohjanvahvistukset tehdään Pikku Huopalahden puiston peruskorjauksen yhteydessä. Kadun uusina pintamateriaaleina käytetään nykyisen kaltaisia materiaaleja.

Kustannukset: Kustannusarvio on noin 20 000 €.

Kiireellisyys: Paciuksenkadun ja Kallioportaankadun välisen osuuden painumat pitäisi korjata mahdollisimman pian. Kallioportaankadun ja Maakujan välisen osuuden korjaaminen on myös kiireellistä, mutta korjaus edellyttää Pikku Huopalahden puiston peruskorjauksen suunnittelua ja vähintään sen osittaista toteuttamista.

Luvvaniemen korttelipuisto (s. 14 kartta, kohde 12)

Kohteen kuvaus

Luvvaniemen korttelipuisto sijaitsee Niemenmäessä asuinalueen keskellä. Viheralueeseen kuuluu leikkipaikka sekä oleskeluaukio, jotka ovat metsän reunustamia. Alueella on pieni avokallio.

Ongelmat

Leikkipaikalta puuttuu valaistus ja leikkivälineiden turva-alustat ovat puutteelliset. Yhteys aukion ja leikkipaikan väliltä on katkennut. Kohteen pensaat ovat aukkoiset.

Toimenpiteet

Leikkipaikalle suunnitellaan valaistus. Turva-alustat sekä pensasistutukset uusitaan. Samalla parannetaan yhteyttä leikkipaikan ja aukion välillä.

Kustannukset

Kustannusarvio 90 000 €.

Kuva 66. Luvvaniemen korttelipuisto.

Pikku Huopalahden läntinen ranta-alue ja Toimelan palstat (s. 14 kartta, kohde 14)

Kohteen kuvaus

Pikku Huopalahden läntinen ranta-alue on laaja, metsäinen viheraluekokonaisuus, johon liittyy myös Toimelan palstapuutarhayhdistyksen hallinnassa oleva viljelypalsta-alue rakennuksineen. Merenrannan läheisyys on tunnusomaista koko viheralueelle. Rakuunantien asuinrakennusten läheisyydessä on pieni, aitaamaton leikkipaikka.

Ongelmat

Leikkipaikka vaatii täydellisen kunnostuksen. Se on toiminnoiltaan ja varusteiltaan vanhentunut, ja turva-alustat ovat tiivistynyttä hiekkaa. Penkit ja roska-astiat ovat huonokuntoisia ja niitä on liian vähän. Alueen penkkimallisto on kirjava.

Rantareitin valaisemisesta on esitetty toiveita. Sen toteuttaminen edellyttäisi kuitenkin luonnonarvoiltaan merkittävässä rantametsässä niin suuria raivaus- ym. toimenpiteitä, että valaistusta ei kannata tehdä. Ratkaisua puoltaa sekin, että kapea rantareitti ei ole talvikunnossapidossa. Vaihtoehtoisella Rakuunantien suuntaisella metsäisellä ulkoilureitillä on valaisimet.

Toimelan palstapuutarhan ylläpitämä aita ulottuu metsään lähelle Niemmäen asutusta. Aita on paikoin huonokuntoinen. Orientoituminen alueella on vaikeaa – opasteita tarvitaan.

Toimenpiteet

Leikkipaikka suunnitellaan ja peruskorjataan erityisesti pienille lapsille soveltuvaksi.

Uusia penkkejä lisättäessä ja vanhoja kunnostettaessa malleja ja väreistä yhtenäistetään Helsingin kaupunkikalusteohjeen mukaisesti. Penkit ja roska-astiat kunnostetaan ja niiden määrää lisätään.

Alueella ei ole tällä hetkellä yhtään opastetaulua tai -kylttiä. Keskeisiin risteyksiin ja solmukohtiin laitetaan opasteet merkittävimmistä kulkusuunnista. Läntisemmän metsäreitien valaistus uusitaan.

Toimelan palstapuutarhayhdistys on luvannut kunnostaa aitansa.

Kustannukset

Kustannusarvio 310 000 €.

Kuva 67. Pikku Huopalahden läntinen ranta-alue.

Kuva 68. Pikku Huopalahden läntinen ranta-alue.

Pikku Huopalahden puisto (s. 14 kartta, kohde 15)

Kuva 69. Pikku Huopalahden puisto.

Kuva 70. Pikku Huopalahden puisto.

Kuva 71. Pikku Huopalahden puisto.

Kohteen kuvaus

Pikku Huopalahden puisto on laaja ja melko yhtenäinen viheraluekokonaisuus. Puisto rajautuu Pikku Huopalahden merenlahteen sekä toisaalla Pikku Huopalahden asuinkortteleihin. Maisemakuvaltaan viheralue on pääosin avointa nurmikenttää tai maisemaniittyä. Palvelukeskus Wilhelmiinan Ikiliikkuja -hanke ulottuu alueelle. Puiston kautta kulkee vanhuksille tarkoitettu erityinen kävelyreitti.

Ongelmat

Leikkipuisto Rantapuistossa ja sen ympäristössä ongelmia aiheuttaa saviperäisen maan painuminen ja routiminen. Paalutetut ja stabiloidulle maalle tehty viemärit ja rakenteet ovat pysyneet paikoillaan viereisen maaston vajotessa. Leikkipuistossa on vaarallisia kuoppia. Pinnoitettujen alueiden tasaukset aaltoilevat. Aidat ja valaisimet Vesikujan puolella ovat vääntyilleet.

Puistolammen ympäristö on jätetty väliaikaisesti kivituhkapintaiseksi kentäksi odottamaan maan painumista. Iso pelikenttä on kallistunut niin, ettei sitä pysty jäädyttämään. Sadevesi lammikoituu lyhyelle tienpätkälle puiston keskiosassa.

Penkkejä on sijoitettu korkeaksi kasvavien pensaiden taakse, ja niitä on töhritty. Pikku Huopalahden merenlahden ympäristössä esiintyy lähes kymmenen erilaista penkkimallia. Puistoon kaivataan lisää penkkejä, mutta myös niiden yhtenäisyyttä. Päiväkotia Pensselin leikkipaikkaa ympäröi näkemäesteitä aiheuttavan runsas pensasistutus. Leikkipaikan rakenteita on töhritty. Mannerheimintieltä länteen suuntautuvan avaran itä-länsi-suuntaisen puistoakselin vilkas käyttö iltaisin on aiheuttanut ristiriitaa naapuruston kanssa.

Orientoituminen on vaikeaa opasteiden puuttuessa.

Toimenpiteet

Alueen suunnitelmat päivitetään erityisesti Leikkipuisto Rantapuiston ja keskeneräiseksi jääneen lammen ympäristön osalta. Myös keskeinen itä-länsi suuntainen puistoakseli kaipaa paikoin uudistamista.

Leikkipuisto Rantapuisto peruskorjataan turvalliseksi ja toimivaksi. Korjauksen suunnitteluun on otettava jo alkuvaiheessa mukaan geotekniikan asiantuntija. Laajat massanvaihdot ja pohjanvahvistukset eivät ole kustannussyistä mahdollisia. Vankasti perustettavia kovia pintoja ja pysyviä rakenteita edellyttäviä toimintoja pyritään mahdollisuuksien mukaan keskittämään ja tiivistämään. Viemäriin otetaan painumattomina elementteinä huomioon järjestelyissä. Maan painumien kivituhka- ja nurmi-istutusalueilla otetaan suunnitelmissa huomioon.

Kaikki puistoalueen kallistuneet valaisimet ja vääntyilleet aidat kunnostetaan tai uusitaan. Käytävillä ja aukioilla esiintyvät vauriot ja painumat korjataan ja pinnoitteet uusitaan tarpeen mukaan.

Pelikentän rakennekerroksia ei kannata uusia, vaan kenttää oikaistaan täytöllä ja muotoilulla niin, että se voidaan jäädyyttää. Pelikentän töhritty huoltorakennus maalataan.

Penkkejä lisättäessä ja vanhoja kunnostettaessa yhtenäistetään malleja ja väritystä soveltaen Helsingin kaupunkikalusteohjetta. Tyypillinen penkin väri puiston alueella on violetti. Penkkejä lisätään erityisesti puiston itäreunalle.

Keskeisiin risteyskohtiin ja solmukohtiin laitetaan opasteet merkittävimmistä kulkusuunnista.

Kasvillisuuden hoidossa tavoitteena on tärkeiden näkymien säilyminen ja aukipitäminen. Leikkipuiston rajalla olevat kurtturehtiruusuistutukset leikataan tai korvataan matalakasvuisemmalla lajikkeella. Jatkossa tulee huolehtia, että näkymä penkeiltä pensaiden yli säilyy.

Päiväkoti Pensselin leikkipaikkaa ympäröivää pensasistutusta leikataan ja uusitaan matalammalla kasvustolla, jotta näkyvyys ympäristöön paranisi, ja häiritsevä iltakäyttö vähenisi.

Itä-länsisuuntaisen nurmipintaisen puistoakselin itäpäätyyn voidaan sijoittaa perenna-alueita. Puistoakselin pohjoisreunan valaistusta parannetaan.

Lammen rannan kivituhka-aukio suunnitellaan ja rakennetaan eläväksi ja käyttökelpoiseksi puiston osaksi.

Kustannukset: Kustannusarvio on noin 860 000 €.

Kiireellisyys: Leikkipuisto Rantapuiston sekä Pikku Huopalahden puiston pelikentän kunnostaminen on erittäin kiireellistä.

Kuva 72. Pikku Huopalahden puisto.

Kuva 73. Pikku Huopalahden puisto.

Kangaspelto (s. 14 kartta, kohde 2)

Kuva 74. Kangaspelto.

Kuva 75. Kangaspelto.

Kohteen kuvaus

Kangaspelto on laaksomainen, pääosin nurmipintainen viheralue, jonka puustoisetkin osat ovat puistomaisesti hoidettuja. Kangaspellossa sijaitsee läheisen päiväkodin käytössä olevat kaksi aidattua leikkipaikkaa sekä yksi koripallokenttä. Voimalinja hallitsee avoimia maisemia. Kangaspellon viereinen ns. Kultareuna-alue käsittää 1950–70-luvuilla rakennettuja asuinkortteleita, ja puiston laidalla sijaitsee päiväkoti. Korttelien asemakaavan tarkistus on kaupunkisuunnitteluviraston ohjelmassa vuonna 2010. Asemakaavan myötä ratkaistaan myös päiväkodin tulevaisuus.

Ongelmat

Kangaspellosta puuttuu valaistus. Penkkejä ja roska-astioita kaivataan lisää. Kevyen liikenteen reittien opasteet ovat puutteelliset. Alueen sisäänvalo pohjoisesta on melko umpinainen. Päiväkodin käytössä olevat leikkipaikat ja niiden aitaukset ovat karut. Pelikenttä on huonokuntoinen ja sen käyttö ilmeisen vähäistä.

Toimenpiteet

Muutostarpeet on tässä määritelty nykytilanteen mukaan, mutta kaavan tarkistus saattaa muuttaa tilannetta ja on otettava viheralueen jatkosuunnittelussa huomioon.

Kohteeseen ehdotetaan kalusteiden uusimista ja valaistuksen suunnittelua. Mikäli päiväkoti säilyy, sen käytössä oleva leikkipaikka aitauksiin on syytä uusia sosiaaliviraston rahoituksella. Pelikenttä nurmetetaan. Kohteiden 2–15 alueille luodaan uusi opastusjärjestelmä.

Kustannukset: Kustannusarvio 160 000 €.

Kiireellisyys: Alueen kunnostus tulee ajankohtaiseksi vasta asemakaavan valmistuttua.

Tukholmanpuisto (s. 14 kartta, kohteet 27 ja 28)

Kohteen kuvaus

Haartmaninkadun ja Tukholmankadun kiilassa sijaitseva eteläinen osa puistoa on avoin ja osin kallioinen. Sille tunnusomaista ovat komeat männyt. Puistossa on myös pensasistutuksia. Alueelle 11.5.2009 vahvistunut asemakaava kavensi puistoa hieman HUSLAB:in tontin puolelta. Puisto on rakennettu aikoinaan Bengt Schalinin suunnitelman mukaisesti.

Tukholmankadun toisella puolella sijaitseva pohjoinen puiston osa rajautuu muilta sivuiltaan asuinkortteliin ja tonttikatuun. Valtaosin nurmipintaisella alueella kasvaa koivuja ja jonkin verran pensaita. Puistossa on pieni taideteos.

Ongelmat

Koko puistoa halkoo suuri määrä erilaisia polkuja ja käytäviä. Pensasistutukset ovat paikotellen ylikasvaneita tai kuluneita. Osa alueen puustosta on huonossa kunnossa.

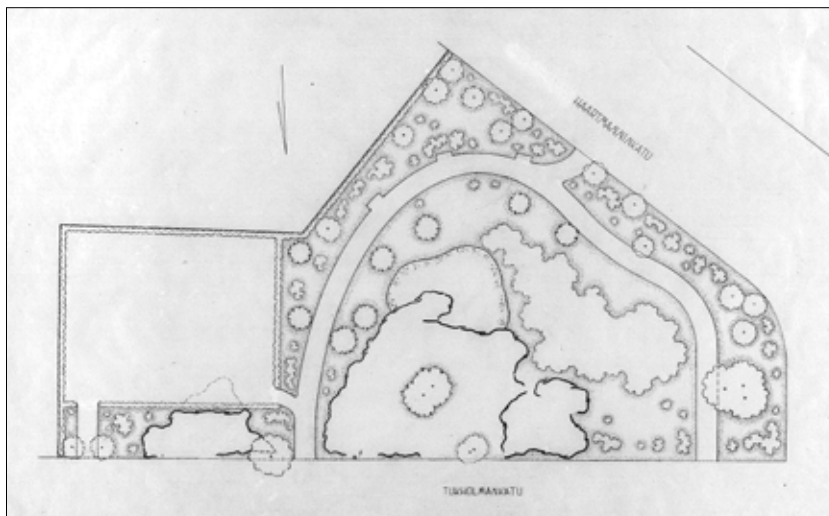
Eteläosan reuna-alueilta puuttuu osittain rajaava kasvillisuus. Nurmipinta muodostaa avoimen näkymän runkopuiden kanssa, mutta mahdollistaa kulkemisen mistä tahansa. Valaistus ja penkit puuttuvat. Haartmaninkadun yli oiotaan vaarallisesti.

Toimenpiteet

Alue suunnitellaan turvalliseksi liikkua ja puistoon rakennetaan kevyen liikenteen kulkuyhteydet. Kasvillisuutta uusitaan, ja sen lajistoa ja määrää lisätään, jotta keskeisestä puistosta kehitty edustavampi. Kalusteet uusitaan ja niitä lisätään. Puistonosa valaistaan. Työssä otetaan mahdollisuuksien mukaan huomioon Bengt Schalinin suunnitelmat.

Kustannukset

Kustannusarvio 270 000 €.

Kuva 76. Tukholmankadun ja Haartmaninkadun kulmaus.

Kuva 77. Tukholmanpuisto.

Kuva 78. Tukholmanpuisto.

Kuva 79. Tukholmanpuisto.

3.7 Muita muutostarpeita alueella

Kuva 80. Haartmaninkatu.

Haartmaninkatu

Meilahden sairaala-alueen jalankulkuliikenne käyttää Haartmaninkadun ja Tukholmankadun risteuksen leveää keskisaarekettä usein oikoreittinä Töölön tulin suuntaan. Tavallisimpaan ylityskohtaan ei ole mahdollista sijoittaa suojatietä.

Keskisaarekkeen istutuksia vähennetään ja osa saarekkeesta kivetään. Saarekkeen Tukholmanpuiston puoleiselle reunalle asennetaan kaide ohjaamaan jalankulku suojatielle.

Kuva 81. Töölöntullinkatu.

Töölöntullinkatu

Ajoradan ja länsipuolisen jalkakäytävän asfalttipäällysteet ovat kuluneet ja niissä on halkeamia sekä reikiä. Reunakivien näkymä ei ole riittävä ja osa kivistä on painunut.

Ajoradan asfalttipäällyste jyrksitään, reunakivet oikaistaan ja katu päällystetään uudelleen. Suurin osa länsipuolisesta jalkakäytävästä päällystetään uudelleen.

Korppaanmäentie

Korppaanmäentiellä epätasaisen ja kuluneen jalkakäytävän päällysteen uusiminen sekä kohonneiden kaivonkansien korjaaminen on paikoin tarpeen. Myös osa istutuksista, puiden juuristoritiloista ja runkosuojista vaatii kunnostusta. Puutarhurinkujan liittymässä sijaitsevan kaupan pysäköintiajoyhteys kulkee kevyen liikenteen väylällä; järjestelyn tulisi olla paremmin havaittavissa ja jalankulku ja pysäköintiajo mahdollisesti erillään.

Urheilukatu, Pihlajatie, Jalavatie, Valpurintie ja Mäntytie

Katujen jalkakäytävillä on huonokuntoisia osuuksia, joilla on halkeamia, reikiä ja epätasaisia kohtia.

Jalkakäytävien asfalttipäällysteet uusitaan kuntokartoituskartalla esitetyillä alueilla.

Ruusutarhantie ja Rakuunantie

Jalkakäytävällä on huonokuntoisia osuuksia, joilla päällyste on korjaamisen tarpeessa. Lisäksi kuivatus kaipaa korjausta, ajoradan puolelle syntyy nyt lammikoita.

Kuva 82. Valpurintie.

4. LUONNONHOITO

4.1 Yleistä

Helsingin metsien hoito toteutetaan luonnonhoitosuunnitelmien mukaan. Luonnonhoitosuunnitelma on yksityiskohtainen toteutussuunnitelma, jossa kuviokohtaiset ohjeet noudattavat niitä tavoitteita, jotka aluesuunnitelmassa on laajempien kokonaisuuksien osalta määritelty. Aluesuunnittelu tehdään vuorovaikutuksessa alueen asukkaiden ja muiden yhteistyötahojen kanssa ja saatua palautetta käytetään hyväksi myös luonnonhoitosuunnitelmaa laadittaessa.

Luonnonhoitosuunnitelma laaditaan rakennusviraston katu- ja puisto-osaston suunnittelutoimistossa. Projektista vastaa metsäsuunnittelija Markus Holstein. Metsäalueiden perusinventointi tehtiin konsultin (AP metsä Aapo Palonen) toimesta vuoden 2007 aikana. Luonnonhoidon toteutussuunnitelma saatetaan valmiiksi aluesuunnitelman tultua hyväksytyksi yleisten töiden lautakunnassa. Ajantasaiset suunnitelmatiedot tallennetaan katu- ja puisto-osaston metsätietojärjestelmään.

Luonnonhoitosuunnitelman koostemateriaali on ollut nähtävillä ja kommentoitavissa rakennusviraston verkkosivuilla sekä aluesuunnitelman asukasnäyttelyssä 24.9.2008.

Aluesuunnitelman luonnonhoito-osio käsiteltiin kaupunginjohtajan päätöksellä perustetun luonnonhoidon työryhmän kokouksessa 6.9.2010. Suunnitelmaa pidettiin huolellisesti tehtynä. Kootut maasto- ja muut taustatiedot sekä niiden pohjalta esitetyt kuvaukset ja yhteenvedot ovat työryhmän mielestä paikkansapitäviä. Luonnonhoidon tavoitteista keskusteltiin pääasiassa yleisellä tasolla ja kokouksen yhteydessä saatu palaute koski enemmän luonnonhoidon yleisiä linjauksia kuin nimenomaisesti Reijolan aluetta. Yleisiin kommenttiosuuksiin on jo vastattu kommentoijille kirjallisesti tai kokouksessa keskustellen. Kuviotason palautetta hyödynnetään jatkossa aluesuunnitelman pohjalta tehtävän luonnonhoidon toteutussuunnitelman laadinnassa, vastaavalla tavalla kuin asukaspalautetta ja muiden sidosryhmien kommentteja.

Saadun tarkemman palautteen perusteella tekeillä olevassa luonnonhoidon toteutussuunnitelmassa kiinnitetään huomiota mm. seuraaviin seikkoihin:

- Pikku Huopalahden lounaisrannalla toimenpiteet ohjataan pääosin reittien varsille.
- Reijolassa toimenpidettä maisemanhoito käytetään kuvaamaan lähinnä hyvin pienimuotoisia lähimaiseman ja turvallisuuden ylläpitämiseen tähtäviä toimia reittien varsilla, tonttien tuntumassa sekä puistomaisempien alueiden yhteydessä.
- Hakkuu- ja hoitotoimenpiteiden tarkempi sisältö/ohjaus/painotus kuvataan luonnonhoitosuunnitelman kuviokohtaisissa kuvauksissa.
- Myös lahoppuun säästämisestä tulee siihen soveltuville kuvioille maininta toimenpidekuvauksin.

Kuva 83. Ratsaspuisto.

Kuva 84. Reijolankallio.

Kuva 85. Niemenmäen puisto.

4.2 Luonnonhoidon päätavoitteet

Luonnonhoitosuunnitelma laaditaan Helsingin kaupungin luonnonhoidon linjauksen mukaisesti. Linjaus määrittelee luonnonhoidon tavoitteet seuraavasti:

- Asuinympäristöt ovat viihtyisiä, kestäviä ja turvallisia, ja ne lisäävät asukkaiden terveyttä ja hyvinvointia.
- Ulkoiluympäristö on toimiva ja elämyksellinen.
- Luonnonympäristön maisemakuva on korkealaatuinen ja omaleimainen.
- Luonnon monimuotoisuus on otettu huomioon ja luonnonsuojelualueiden arvot säilytetty.
- Metsäiset viheralueet ovat elinvoimaisia ja kestäviä ja niiden olemassaolo turvataan myös tulevaisuudessa.
- Niityt ja pellot ovat monimuotoisia.
- Liikenneväylien ympäristöä hoidetaan huomioiden sekä suoja- että maisemavaikutukset.

Luonnonhoidon linjauksen yleistavoitteita mukaillen, kootut tiedot ja saatu palaute huomioiden, Reijolan luonnonhoidon päätavoitteita ovat:

- Puuston elinvoimaisuuden ylläpitäminen ja luontoalueiden säilyminen.
- Asukkaiden ja alueilla liikkuvien turvallisuus, sekä mahdollisuuksien mukaan metsän suojavaikutuksen ylläpitäminen asutuksen läheisyydessä, liikenneväylien varressa.
- Asukkaiden ja alueilla liikkuvien viihtyvyys, monipuolisen maiseman ylläpitäminen ja kehittäminen.
- Luonnon monimuotoisuuden ylläpitäminen ja arvokohteiden turvaaminen.
- Niittymäisten alueiden säilyminen hoidon piirissä.
- Luonnonalueiden toimiminen puskurivyöhykkeenä ja "porttina" keskuspuistoon kuljettaessa.

4.3 Reijolan luontoalueet

Reijolan suunnittelualueella luonnonalueita on kaikkiaan melko vähän, yhteensä vain n. 30 ha eli n. 12 % alueen kokonaispinta-alasta.

Luonnonalueet muodostavat kolme pääasiallista keskittymää. Suurin on Pikku Huopalahden länsirannalta pohjoiseen, Tilkanniitylle ja Korppaanpuistoon sekä Niemenmäen ympäristöön ulottuva puistoalue. Se on länsiosiltaan Pikku Huopalahden lehtipuuvallista rantametsää ja metsäistä tai kallioista asutuksen lähimetsää sekä itäosaltaan laajalti joko avointa/puoliavoida niittymäistä tai puistomaista puustoisempaa aluetta. Nämä suunnittelualueen luoteisosat pitävät sisällään n. puolet koko Reijolan luonnonalueista sekä pinta-alaltaan että suunnitelman kuviomäärästä laskien. Alueella sijaitsevat em. lisäksi vielä yhteensä n. 5,5 ha kattavat Toimelan ja Korppaanpuiston viljelypalsta-alueet.

Toinen luonnonalueiden keskittymä on Reijolan kaakkoisosan osittain kallioinen, keskuspuiston reunaan rajautuva alue Laaksossa ja Ruskeasuolla. Se on pinta-alaltaan kymmenkunta hehtaaria eli n. kolmannes koko suunnittelualasta.

Jonkinlaiseksi keskittymäksi voinee luokitella myös Kuusipuiston, joka katkaisee Mannerheimintien ja Paciuksenkadun välisen alueen sen kaapeimmasta kohdasta. Se on kuitenkin pinta-alaltaan vain n. 3 ha josta vielä kolmasosa on puutonta tai vähäpuustoista kalliota.

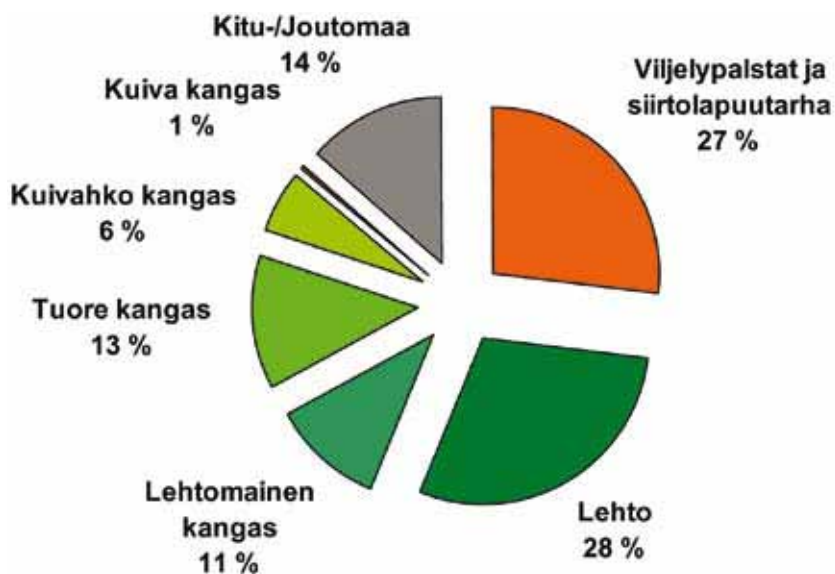
Kaksi erillistä, pienialaisempaa luontoaluetta ovat lisäksi Reijolankallio sekä osa Puutarhurinlehtoa Haagassa Vihdintien eteläpuolella.

4.4 Kasvupaikat

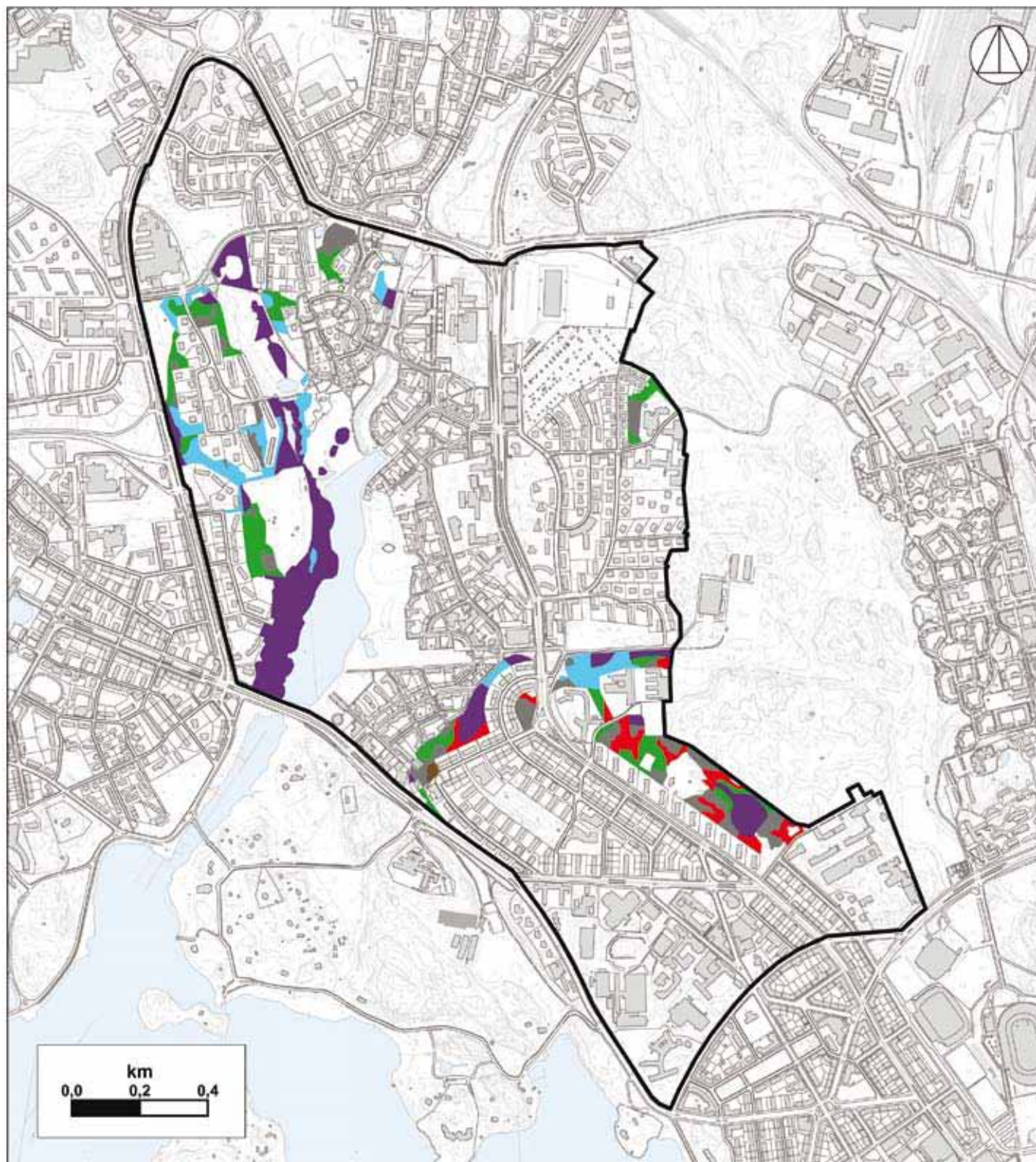
Reijolan luontoalueet ovat kallioalueita lukuun ottamatta melko reheviä. Lehtoa on vajaa kolmannes ja yli puolet pinta-alasta on rehevyydeltään vähintään tuoretta kangasta. Karumpaa metsämaata puolestaan on hyvin vähän, karut alueet ovat pääasiassa vähäpuustoisia tai jopa puuttomia kallioita eli metsätermien kitu- tai joutomaita. Varsinaisia soita ei ole lainkaan, soistunutta kangasmaatakin ainoastaan hehtaarin verran kahdella kuviolla. Rehevää korpimaista aluetta sisältyy laikuittain muutamana lehtokuvioon.

Kuva 86. Korppaanpuisto.

Puuston kasvupaikat

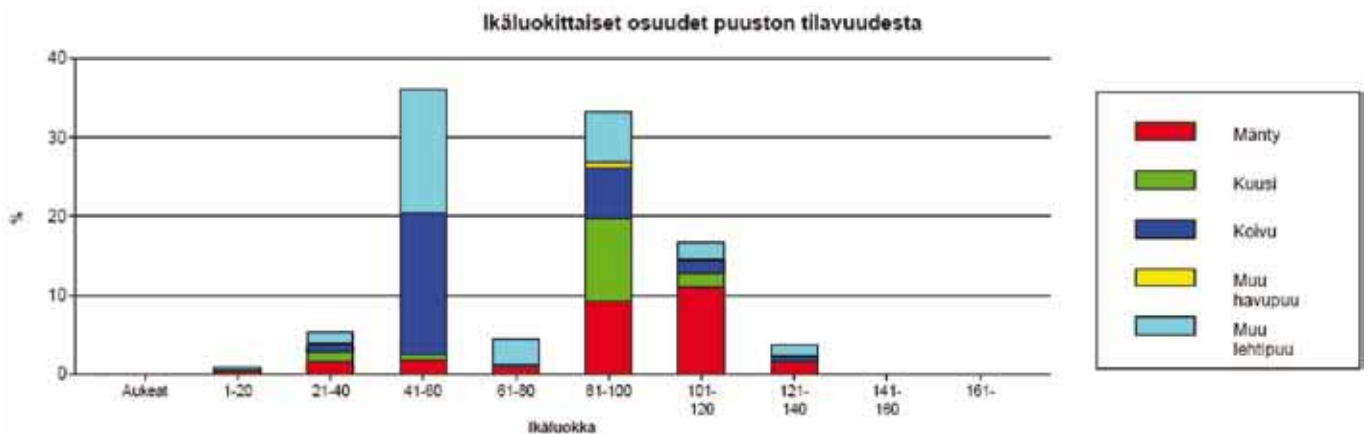
	lehto		kuivahko kangas
	lehtomainen kangas		kuiva kangas
	tuore kangas		kitu- tai joutomaa

4.5 Puusto

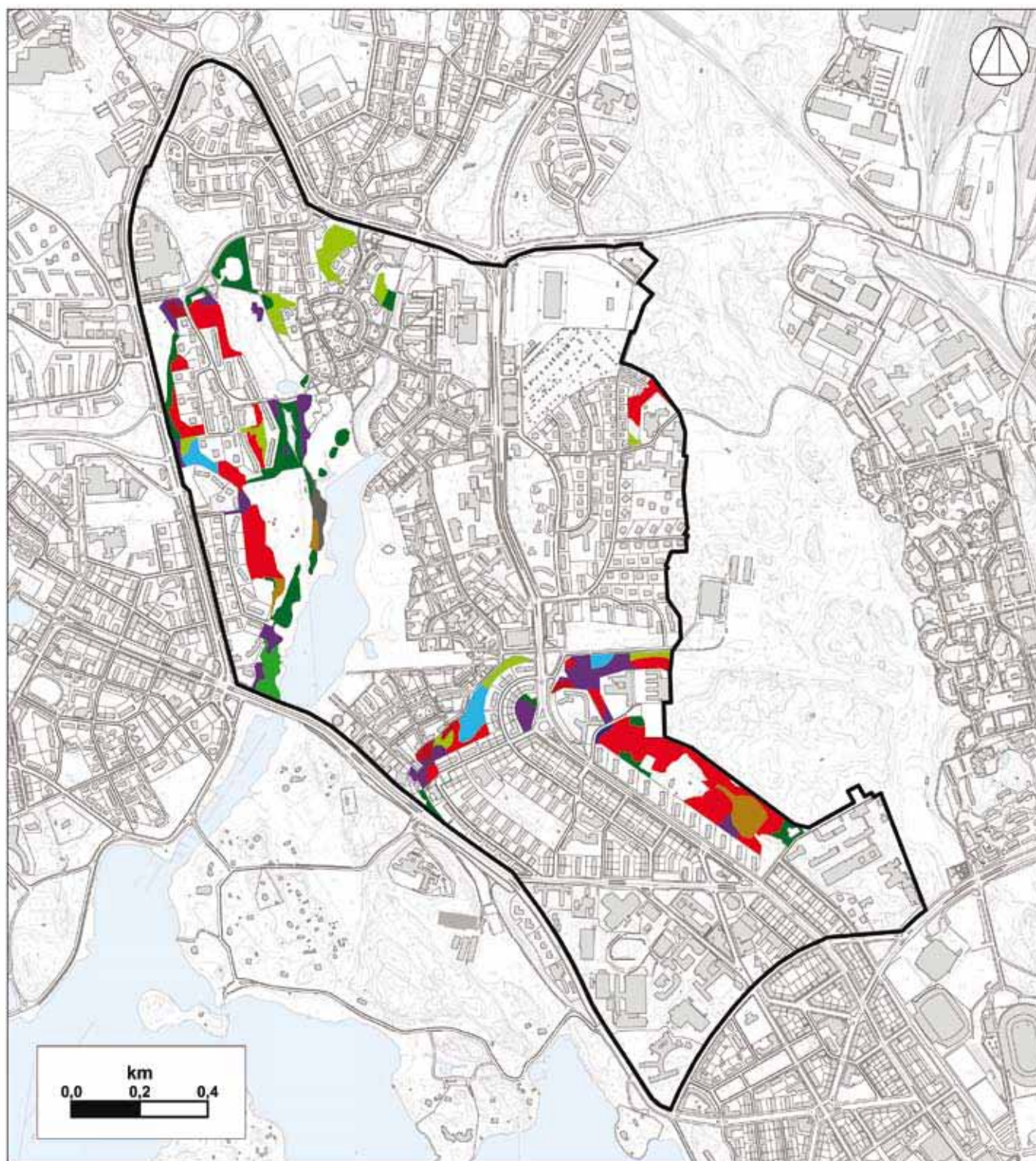
Luonnonalueiden pinta-alasta n. puolet on metsäistä tai ainakin pääosin puustoista aluetta. Puusto on vaihtelevaa, kasvupaikasta riippuen joko puhtaasti lehtimetsää, havu- tai lehtipuuvaltaista sekametsää tai mäntyvaltaista kalliometsää. Pihoihin, kulkuväyliin ja hoidetumpiin puistoalueisiin rajautuvat metsät ovat monin paikoin hyvin sekavapuustoisia ja usein osittain avarahkoja. Metsän kehitysvaihetta on joillakin kuvioilla vaikea yksiselitteisesti luokitella puuston ollessa eri-ikäisrakenteista ja kerroksellista. Koivun lisäksi myös muuta lehtipuustoa sekä jaloja lehtipuita on melko runsaasti. Metsiköistä yli 60 % on vähintään varttuneita ja yli 40 % jo vanhoja eli metsätermin uudistuskypsiä. Nuorta metsää ja selkeitä taimikoita on hyvin vähän, vain vajaan hehtaarin verran. Nuorta puustoa on kuitenkin jonkin verran niittymäisten ja puoliavointen alueiden puustoryhmissä. Lisäksi rehevillä kasvupaikoilla lähes kaikkialla on järeämmän puuston sekaan kehittynyt tai kehittymässä nuorempaa puustoa ja pensaikkoa.

Kuva 87. Ratsaspuisto.

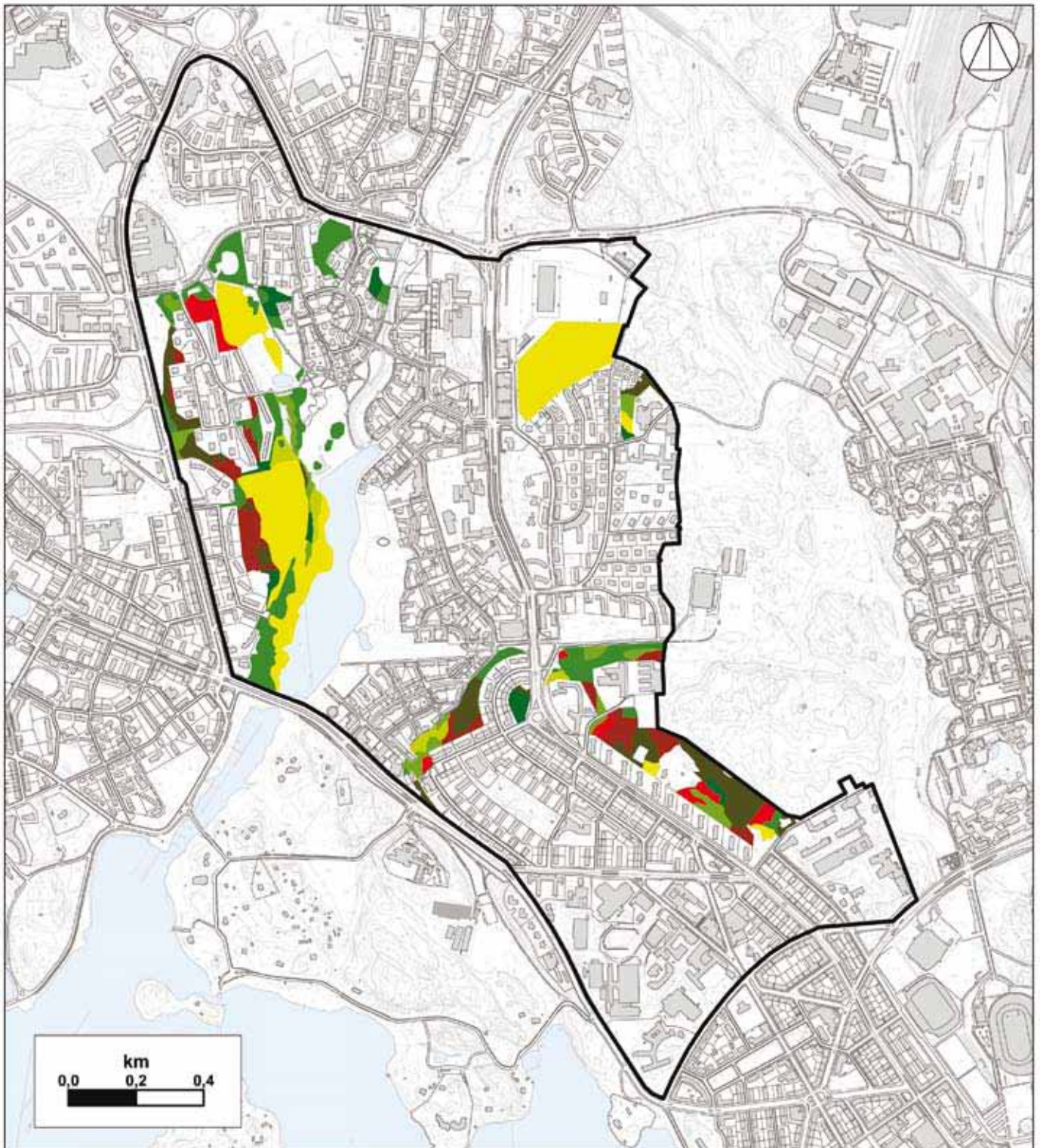

Pääpuulajit

	määnty		haapa		pihlaja
	kuusi		tervaleppä		tuomi
	rauduskoivu		lehtikuusi		vaahtera
	hieskoivu		paju		

Puuston ikäluokat

4.6 Luonnonalueiden hoitoluokitus

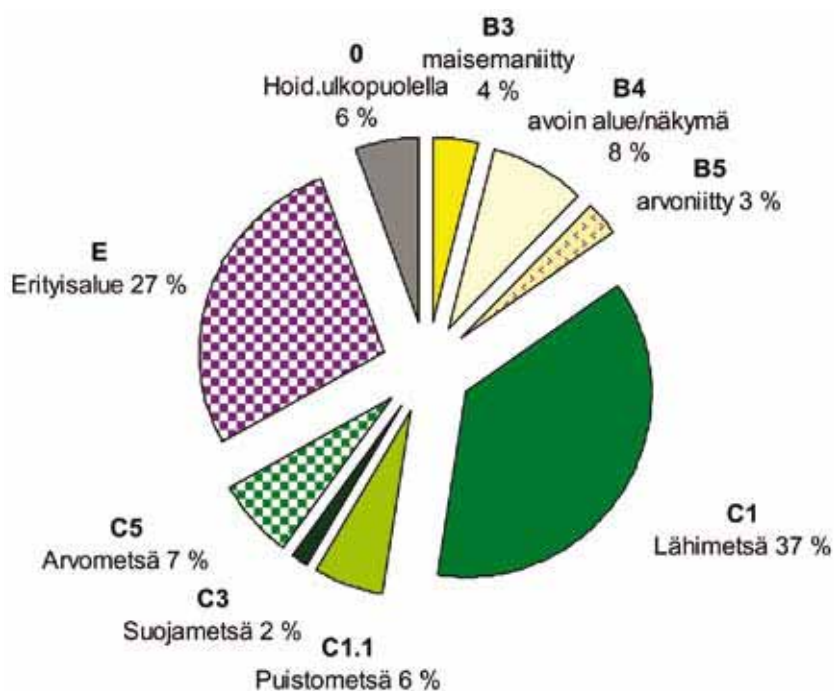
Kuva 88. Niemenmäen puistometsä.

Luonnonalueet luokitellaan viheralueiden uuden (2007) hoitoluokituksen mukaan.

Reijolassa ei ole peltoalueita. Avoimista alueista pääosa (17 kuviota, 3,2 ha) on pieniä avoimia tai puoliavoimia näkymiä. Näistä pääosa (14 kuviota, 2,6 ha) sijaitsee kallioalueilla. Laajemmat maisemaniityt (4 kuviota, 1,5 ha) sijaitsevat kaikki Korppaanpuistossa hoidetumpien puistoalueiden yhteydessä. Arvoniityksi (3 kuviota, 1,2 ha) luokitellaan Reijolankallio (ketomainen kallioalue) sekä ranta- ja luhtaniityt Pikku Huopalahden länsirannan tuntumassa.

Viljelypalstat ja Ruskeasuon siirtolapuutarha (3 kuviota, 10,7 ha) on luokiteltu erityisalueeksi. O-alueita eli hoidon ulkopuolista aluetta (2,2 ha) on epäselvästi rannan ja vesialueen väliin rajautuva Pikku Huopalahden rantaruovikko.

Metsät ovat pääosin lähimetsiä 14,6 ha. Hoidetumpia puistometsiä on 2,4 ha, suojametsiä 0,6 ha (lähinnä Niemenmäessä Huopalahdentien itäpuolella). Arvometsiä eli puustoisia luonnonarvokohteita on 11 kuviolla yhteensä 2,7 ha.

4.7 Luonnon monimuotoisuus

Suojelu- tai erityisarvot perustuvat yleisiin säädöksiin tai suosituksiin (luonnonsuojelulaki, metsälaki, metsien sertifiointi) tai aiemmin todettuihin luontoarvoihin (ympäristökeskuksen luontotietojärjestelmän uhanalaisten tai harvinaisten lajien esiintymät, arvoniityt, linnustollisesti merkittävät alueet).

Ympäristökeskuksen luontotietojärjestelmään tallennetut arvokkaat kasvillisuuskohteet sekä suunnittelun yhteydessä todetut luonnon arvokohteet on luokiteltu arvoniity- tai arvometsäluokkaan. Ne joko säästetään luonnonmukaisina tai hoidetaan luontoarvoja korostaen. Kohteet ovat luonnonhoitosuunnitelmassa selkeästi muista erottuvina omina kuvioinaan, joissa on perustietojen lisäksi tiedot luontoarvoista, suojelun perusteista, viitteet tietolähteisiin sekä kuvaukset mahdollisista toimenpiteistä. Arvokohteiden lisäksi luonnon monimuotoisuuden ja maiseman yksityiskohtiin kiinnitetään huomiota kaikissa toimenpiteissä tapauskohtaisesti arvioiden myös hoitotöiden toteuttamisen yhteydessä.

Reijolan alueella kuvioita joilla päätavoitteeksi on asetettu luonnonarvojen ylläpitäminen tai kehittäminen on yhteensä 4,2 ha (16 kuviota), näistä varsinaisia arvokriteerit täyttäviä kuvioita on 3,7 ha (12 kpl) ja loput 4 kuviota ovat em. kuvioiden yhteyteen sijoittuvia suojavyöhykkeitä. Reijolan luonnonarvokohteet ovat erilaisia lehtoja, jalopuuvaltaisia metsiköitä tai ranta- ja luhtaniittyjä.

Alueella on arvokohteiden lisäksi myös muita luonnonalueita kuten esim. kallioita, jotka jäävät pääosin toimenpiteiden ulkopuolelle tai mahdolliset toimenpiteet ovat hyvin pienimuotoisia, lähinnä yksittäisten vaarallisten puiden poistoa tai reittien ylläpitoa. Hoito voi myös liittyä luonnonarvojen kohentamiseen kuten esim. kalliokehojen hoitoon.

Kuva 89. Pikku Huopalahden läntinen ranta-alue.

Kuva 90. Tenholantien puisto.

4.8 Luonnonalueiden hoito

Kuva 91. Tilkanniitty.

Niityt ja näkymät pyritään pääasiassa säilyttämään avoimina pienpuustoa poistamalla ja alueita säännöllisesti niittämällä. Muutama pieni aukio joko metsitetään tai annetaan metsittyä luontaisesti.

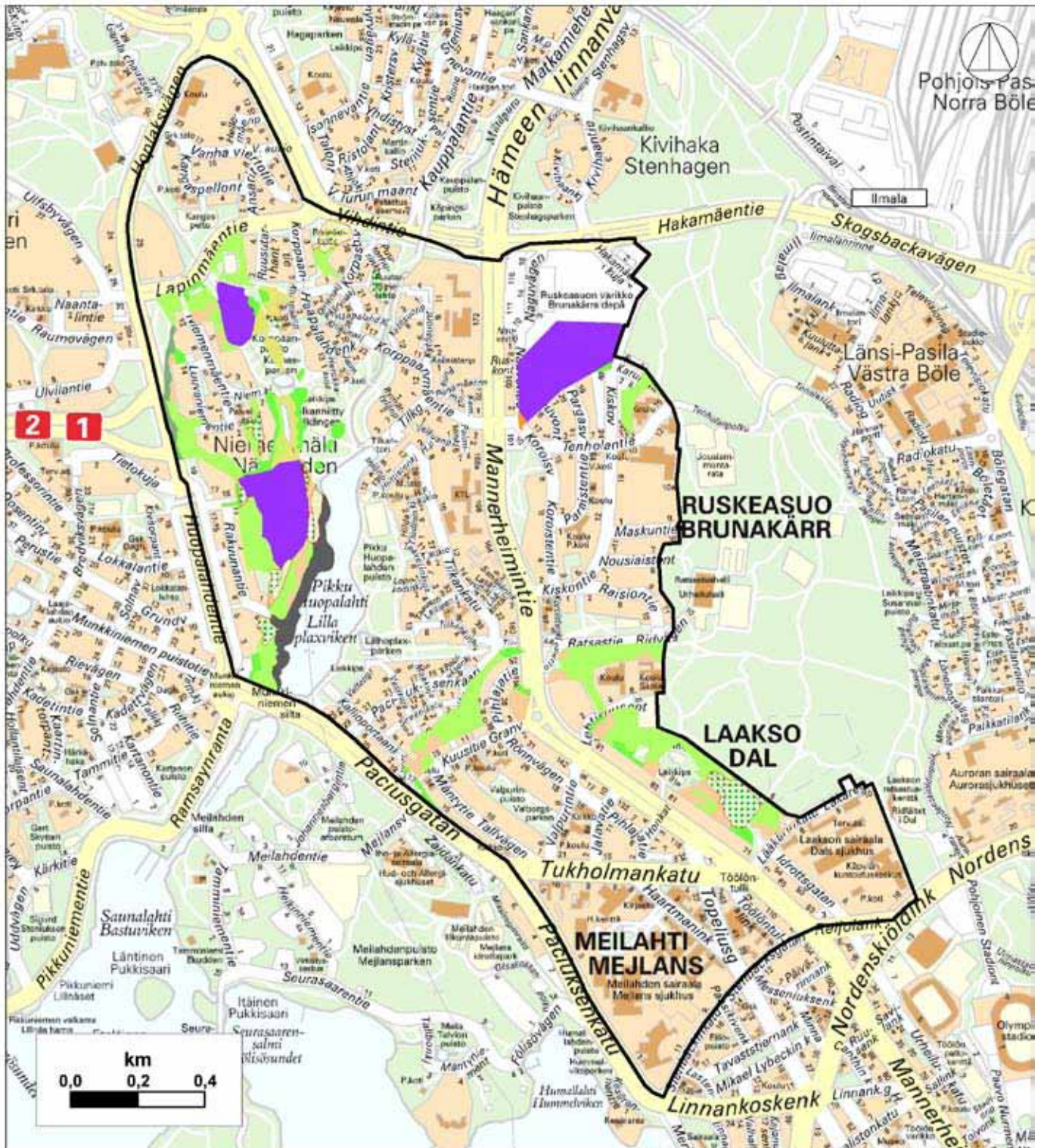
Reijolan tiiviisti rakennetussa kaupunkimiljöössä pienetkin metsäiset alueet ovat tärkeä maisematekijä. Kapeilla tontteihin, puistoihin ja kulkuväyliin rajautuvilla metsäkaistaleilla hoitotoimet joudutaan mitoittamaan hyvin pienipiirteisiksi, jotta maisema säilyisi jotakuinkin metsäisenä. Puusto on vanhaa ja paikoin huonokuntoistakin. Metsän uudistamistarve olisi monilla alueilla ilmeinen. Onneksi iso osa alueesta on melko rehevää ja nykypuustokin kerroksellista. Kookkaampia huonokuntoisia puita poistettaessa alla on jo valmiina kehityskelpoisia nuoremman puuston ryhmiä, jotka nopeakasvuisina täyttävät maisemaa ja kehittyvät pikkuhiljaa uudeksi metsäksi. Edellytykset puuston luontaiselle uudistamiselle ilman laajempia aukkoja ovat siis pääosin hyvät.

Vesakoituminen ja maisemien umpeutuminen sekä metsän alla että avoimemmilla alueilla tapahtuu rehevän kasvualustalla nopeasti. Vesakkoa kehittyy karummillekin alueille aivan kallioita myöten, missä se usein kuolee ajan mittaan kuivuuteen ja rumentaa monen mielestä maisemaa.

Hakkuutoimenpiteiden ohella pienpuustonhoito on tärkeä osa Reijolan luonnonalueiden hoitoa. Se sisältyy lisätoimenpiteenä lähes kaikille hakkuukuvioille, mutta sitä tehdään myös muilla alueilla. Tavoitteena on pääasiassa poistaa maisemaa peittävää ja huonokuntoista vesakkoa kehityskelpoisia taimia, taimiryhmiä ja pensaita säästäten. Alueille jätettävästä pienpuustosta pyritään jatkossa kehittämään sekä taimikkoa uutta metsää muodostamaan että maisemaan sopivaa ”välikerroksen” puustoa järeämmän puuston alle. Pieniltä alueilta vesakko voidaan kuitenkin poistaa maiseman parantamiseksi kokonaan.

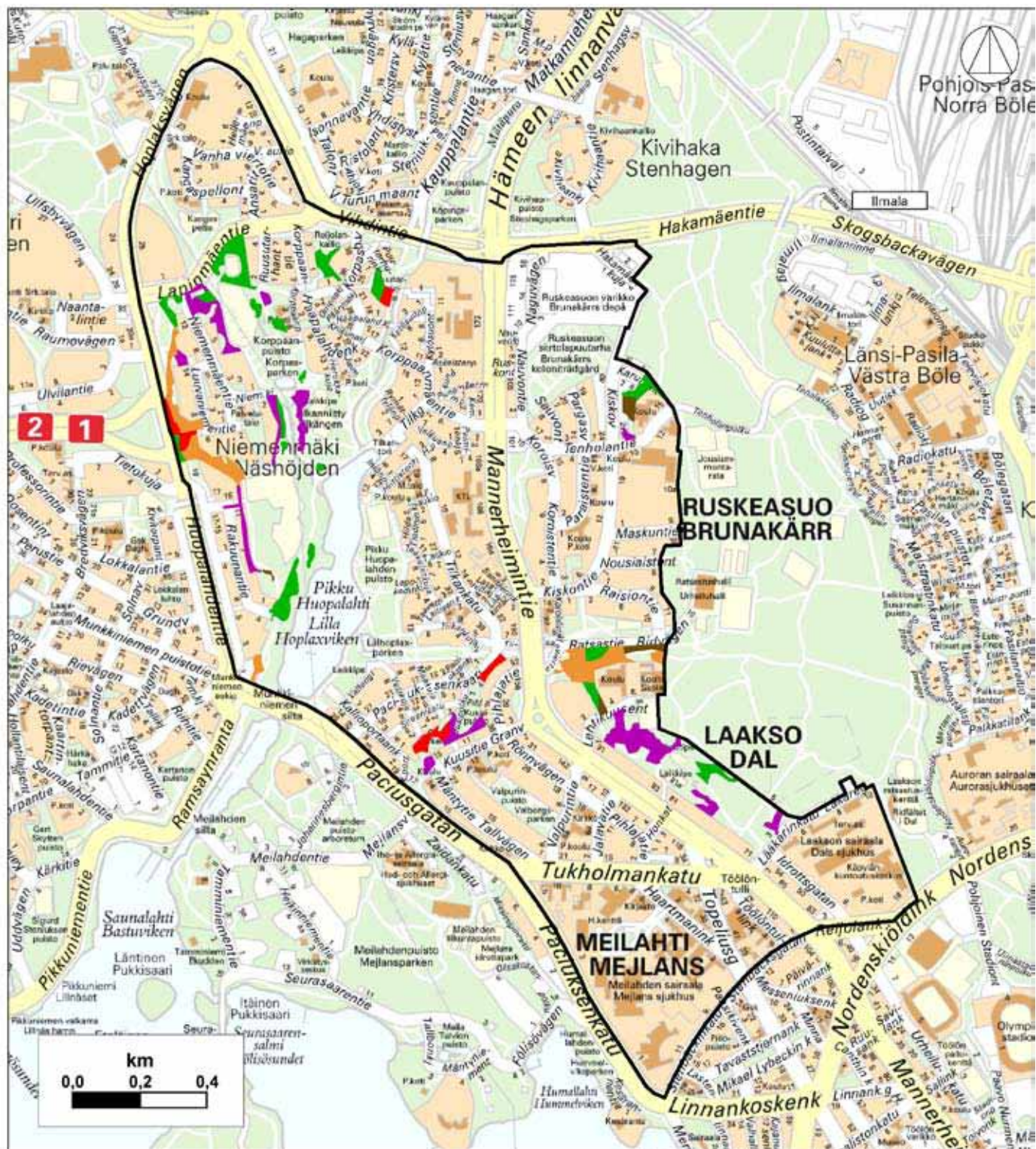
Hakkuista pääosa on eriasteisia harvennuksia kasvatettavan puuston kehittämiseksi sekä erilaisia maisemanhoidon toimenpiteitä. Vanhemman metsän alueita pyritään mahdollisuuksien mukaan kehittämään kerroksellisina. Huonokuntoisimpia metsiköitä uudistetaan luontaisesti kehittyvää nuorta puustoa ja taimikkoa hyödyntäen ja sitä tarpeen mukaan istutustaimilla täydentäen. Syntyviä taimikoita kehitetään edelleen niitä harventamalla ja taimikon kehitystä haittaavaa ylispuustoa väljentämällä.

Luonnonalueiden tarkennettu hoitoluokitus

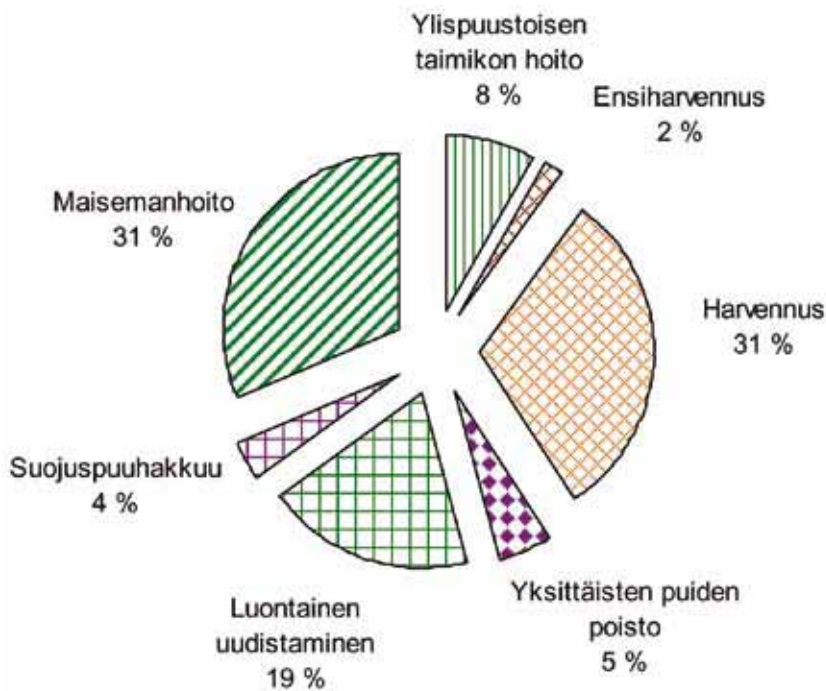
Pohjakartta © Kaupunkimittaustulosasto, Helsinki (022/2010)

Hakkuutarpeet 10-vuotiskaudella

- ylispuustoisien taimikon harvennus
- harvennus
- yksittäisten puiden poisto

- uudistaminen luontaisesti
- maisemanhoito

4.9 Luonnonhoidon kustannukset

Reijolan aluesuunnitelmaan kuuluvalla alueella C- ja B-hoitoluokituks- ta vastaavia luontoalueita on kaikkiaan hieman vajaa 30 ha. Tästä on suunnitelmakaudella luonnonhoidon toimenpiteiden piirissä 17,5 ha. Metsänhoitotoimin hoidetaan n. 15,5 ha ja niittyjen hoitokeinoin hoidet- tavaa aluetta on n. 2 ha.

Luonnonhoidon toteutuskustannukset suunnitelman 10-vuotiskaudella on laskettu Helsingin kaupungin luonnonhoidon linjauksen mukaisilla vuoden 2005 keskimääräisillä yksikköhinnoilla, joita on tarkistettu yle- nen kustannustason nousu huomioiden.

- Metsäiset alueet: 3 600 € / ha.
- Niityt: 1 100 € / ha.

Kokonaiskustannus näin laskettuna on n. 65 000 €.

5 RAHOITUSTARPEIDEN YHTEENVETO

5.1 Rahoitustarve

Rahoitustarve on se rahamäärä, joka tarvitaan alueen saattamiseksi katu- ja puisto-osaston tavoitteen mukaiseen tilaan turvalliseksi, toimivaksi, kestäväksi ja viihtyisäksi. Aluesuunnitelmatyössä tehtyjen selvitysten perusteella Reijolan yleisten alueiden rahoitustarve on noin 4,35 miljoonaa euroa. Katujen osalta rahoitustarve on 940 000 euroa, puistojen osalta 3 350 000 euroa ja luonnonalueiden osalta 65 000 euroa. Laskelmissa on huomioitu investointi-, peruskorjaus-, perusparantamis- ja rakenteellisen kunnossapidon tarpeet. Hoidon osalta on tehty havaintoja ja kirjattu toimenpidetarpeita, mutta hoitotarpeen lisäämisestä aiheutuvat kustannukset eivät sisälly rahoitustarpeeseen.

Mittavin hanke on Pikku Huopalahden puiston peruskorjaus.

5.2 Hankeohjelmakohteiden kustannukset

Peruskorjauskohteet

Peruskorjausrahoitustarve on noin 2 480 000 euroa.

Kadut

Kaduista peruskorjauskohteiksi ehdotetaan:

• Tilkantori	320 000 €
• Taavetinkuja	180 000 €
• Kangaspellontie	220 000 €
• Pihlajapolku (uudisrakentaminen)	50 000 €
• Vesikuja	20 000 €

Peruskorjauskohteiden yhteenlaskettu kustannus katujen osalta on noin 790 000 euroa.

Puistot

Viheralueista peruskorjauskohteiksi ehdotetaan

• Pikku Huopalahdenpuisto	860 000 €
• Pikku Huopalahden läntinen ranta-alue ja Toimelan palstat	310 000 €
• Tukholmanpuisto	270 000 €
• Kangaspelto	160 000 €
• Luuvaniemen korttelipuisto	90 000 €

Peruskorjauskohteiden yhteenlaskettu kustannus on puistojen osalta noin 1 690 000 euroa.

5.3 Muiden korjausta tai parannusta vaativien kohteiden rahoitustarve

Näiden kohteiden yhteenlaskettu kustannusarvio katujen osalta on noin 150 000 euroa ja puistojen 1660 000 euroa.

Metsien hoito- ja uudistustyöt käynnistetään kauden alussa. Suunnittelukaudella toteutettavien töiden kustannukset tarkentuvat luonnonhoitosuunnittelun yhteydessä, kun metsikkökohtaiset toimenpiteet määritellään hoitotavoitteiden mukaisesti.

Suunnittelukauden hoitoluokkamutokset puistoalueilla eivät aiheuta merkittävää muutosta Reijolan aluekokonaisuuden hoitokustannuksiin.

5.4 Kiireellisimmät investointikohteet

• Tilkantorin pysäköintijärjestelyt	50 000 €
• Taavetinkuja	180 000 €
• Pihlajapolku	50 000 €
• Vesikuja	20 000 €
• Pikku Huopalahden puisto	860 000 €

5.5 Hoitoluokkatarkistusten vaikutus ylläpito- kustannuksiin

Työn aikana tehdyt hoitoluokkakarttojen tarkistukset ovat lähinnä olevien käytäntöjen kirjaamisia, eikä niillä ole juuri vaikutusta ylläpitokustannuksiin.

LÄHDELUETTELO

Alapeteri Niina: Helsingin kaupunginpuutarhuri Bengt M. Schalin – suunnittelutehtävät ja kädenjälki 1946–1957, diplomityö TKK:n arkkitehtiosastolla 12.5.2008.

Helsingin kaupungin esteettömyyssuunnitelma ajalle 2005–2010. Helsingin kaupungin rakennusviraston julkaisuja 2005:7.

Helsingin kaupungin ympäristökeskuksen luontotietojärjestelmä:
<http://ptp.hel.fi/ltj/>

Helsingin kaupunki, Kiinteistövirasto, Kaupunkimittausosasto.

Helsingin kaupunkikalusteohje. Helsingin kaupungin rakennusviraston julkaisut 2010:8 / Katu- ja puisto-osasto.

Helsingin pienvesiohjelma. Helsingin kaupungin rakennusviraston julkaisuja 2007:3 / Katu- ja puisto-osasto.

Helsingin merenrantojen hoito- ja tulevaisuus, kehittämisohjelma rakennusviraston hallinnassa oleville rannoille vuosiksi 2004–2013, Helsingin kaupungin rakennusviraston julkaisuja 2003:3.

Helsingin rakennusviraston arkisto, puistosuunnitelmat.

Helsingin seudun aluesarjat: www.aluesarjat.fi

Helsingin yleiskaava 2002. Vaikutukset maisemaan, kaupunkikuvaan ja kulttuuriperintöön. Kaupunkisuunnitteluviraston yleissuunnitteluosaston selvityksiä 2002:8.

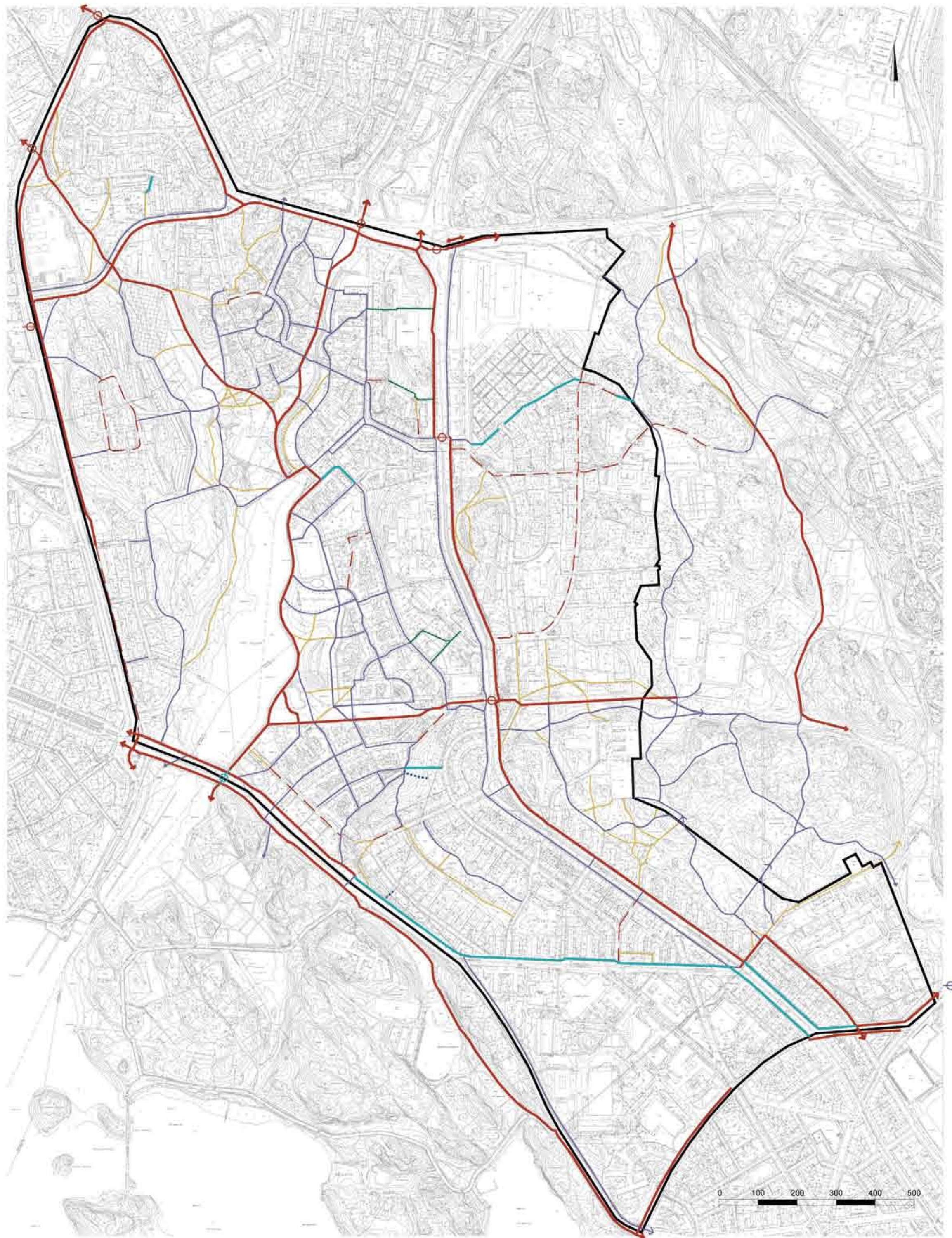
Pääkaupunkiseudun pääulkoilureittisuunnitelma. Pääkaupunkiseudun julkaisusarja PJS Nro B 2002:14. YTV Liikenneosasto.

Ruskeasuon liikuntapuiston ja ratsastuskeskuksen yleissuunnitelma, liikuntaviraston julkaisu B37 2009.

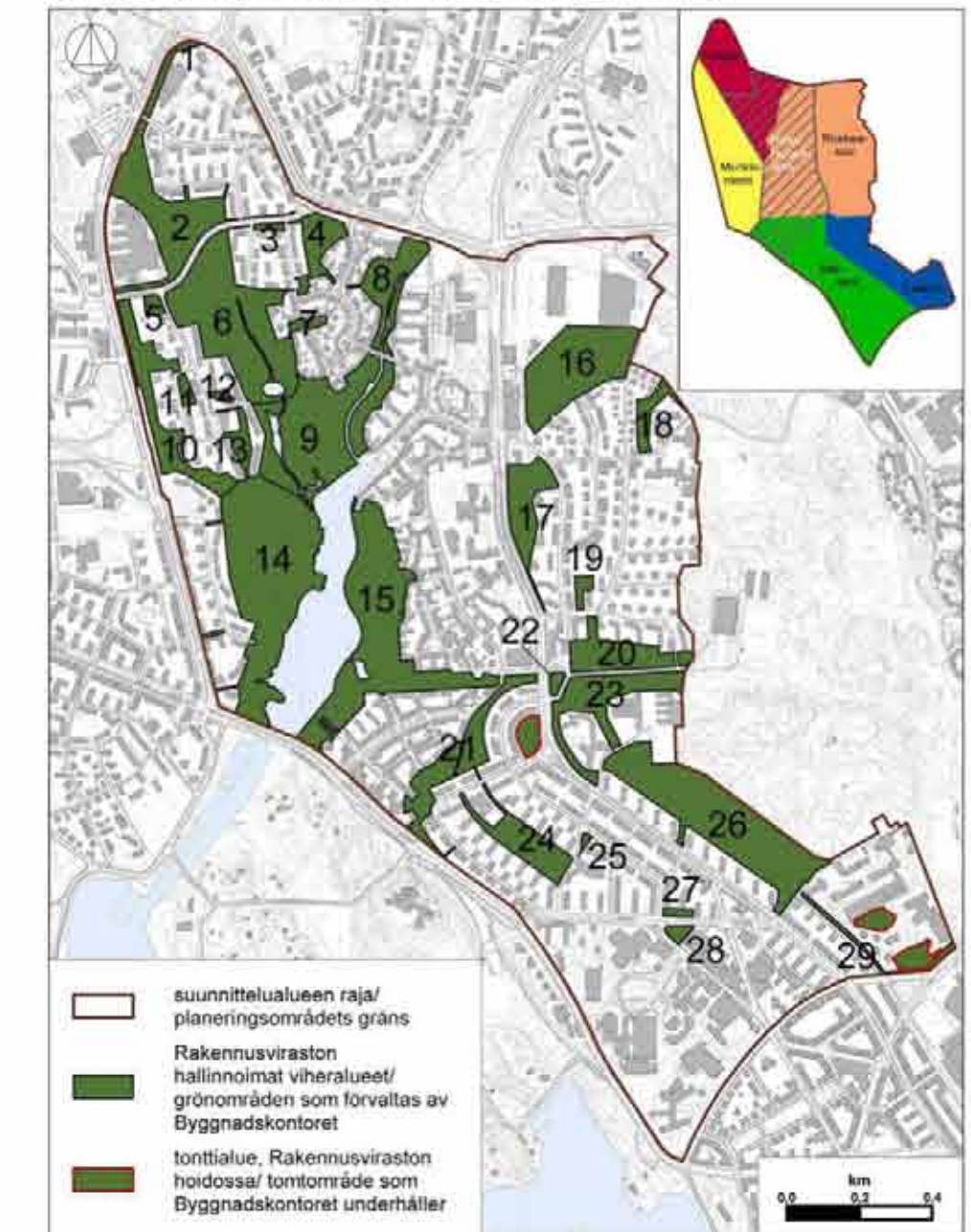
Tulvakohteiden määrittely, esiselvitys. Helsingin kaupungin rakennusvirasto, Katu- ja puisto-osasto 2007, painamaton raportti, http://www.hel.fi/static/hkr/julkaisut/tulvakohteet/tulvakohteet_esiselvitys.pdf.

Uudenmaan maakuntakaava. Uudenmaan liitto, 2007.
<http://kartta.uudenmaanliitto.fi/maakuntakaavat/index.html>.

ULKOILUREITIT

Reijolan käyttäjäkyselyn viheraluekartta/
Grejus användarenkåts grönområdeskarta

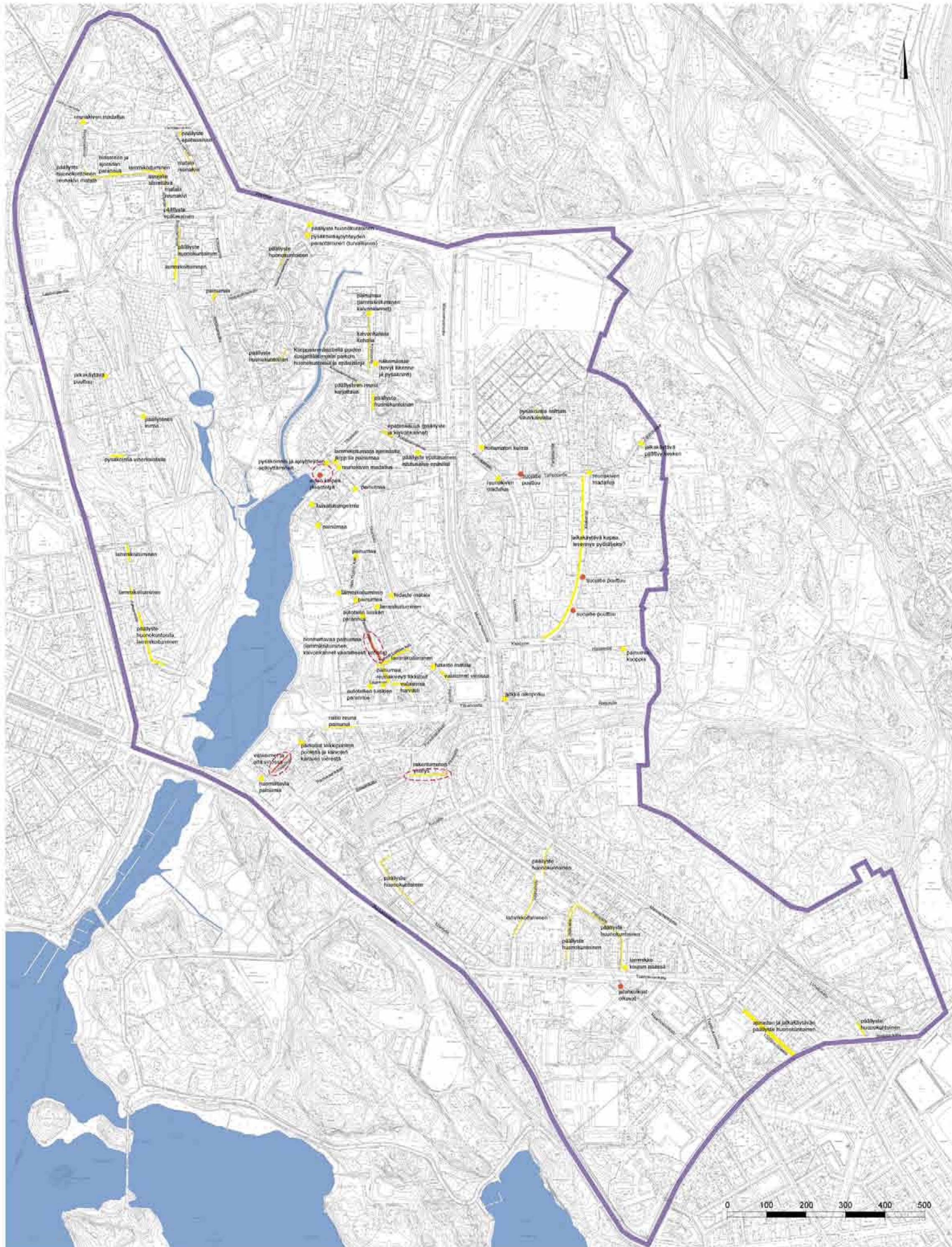
MERKINNÄT

- pääpyörätieverkko; Kaupunkisuunnitteluviraston liikennesuunnitteluosaston tavoiteverkko 2015
- muu pyörätie
- hiljainen katu
- tärkeä puistokäytävä tai muu yhteys
- asemakaavan mukainen kulkuyhteys (tontilla)
- ehdotettu yhteys
- poistettava yhteys
- suunnittelualan raja
- ⊕ kevyen liikenteen oleva alikulku
- ⊕ kevyen liikenteen ehdotettu alikulku
- ⊕ kevyen liikenteen ehdotettu silta
- ➔ tärkeä jatkoyhteys

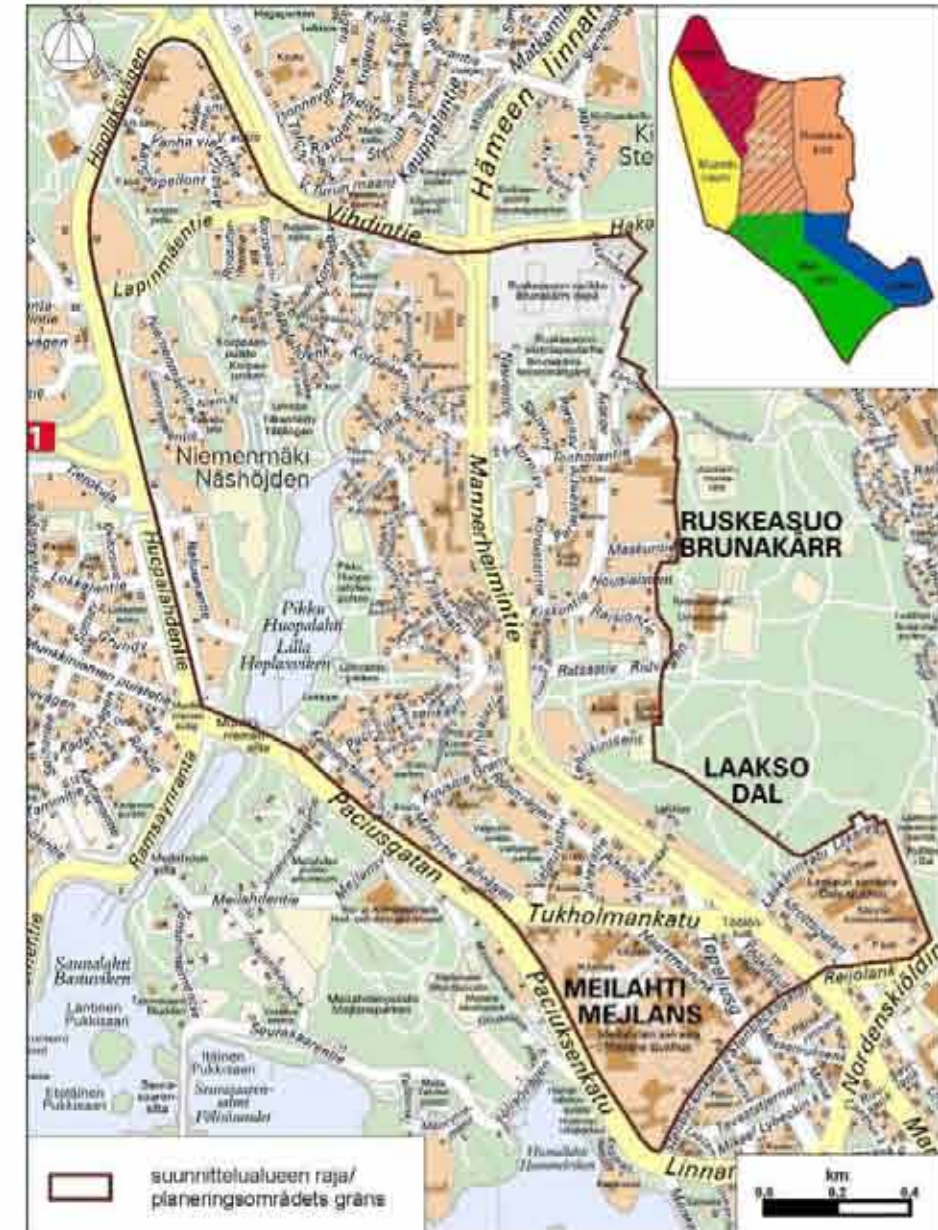
LIITE 1

REIJOLAN ALUESUUNNITELMA
ULKOILUREITITARKASTELU SUUNNITELMA- KAUDELLE 2011–2020
1:8000
19.4.2011

KATUALUEET

Reijolan käyttäjäkyselyn katualuekartta/
Grejus användarenkåts gatuområdeskarta

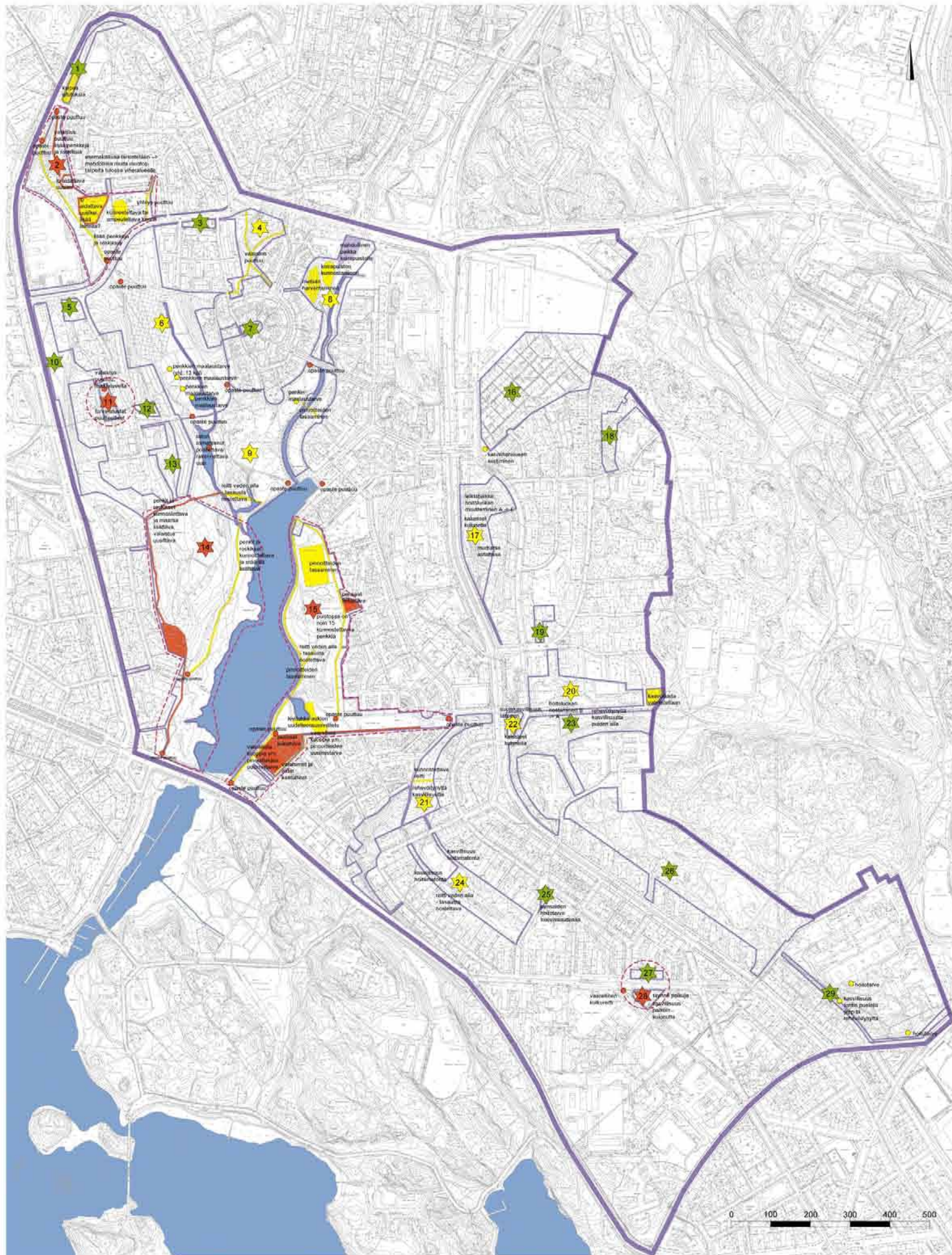
MERKINNÄT

- vesialue
- PUUTE:
- korjattava kohde
- kiireellisesti korjattava kohde
- merkittävä korjaus- tai rakentamiskohde, josta on laadittu hankeohjelma

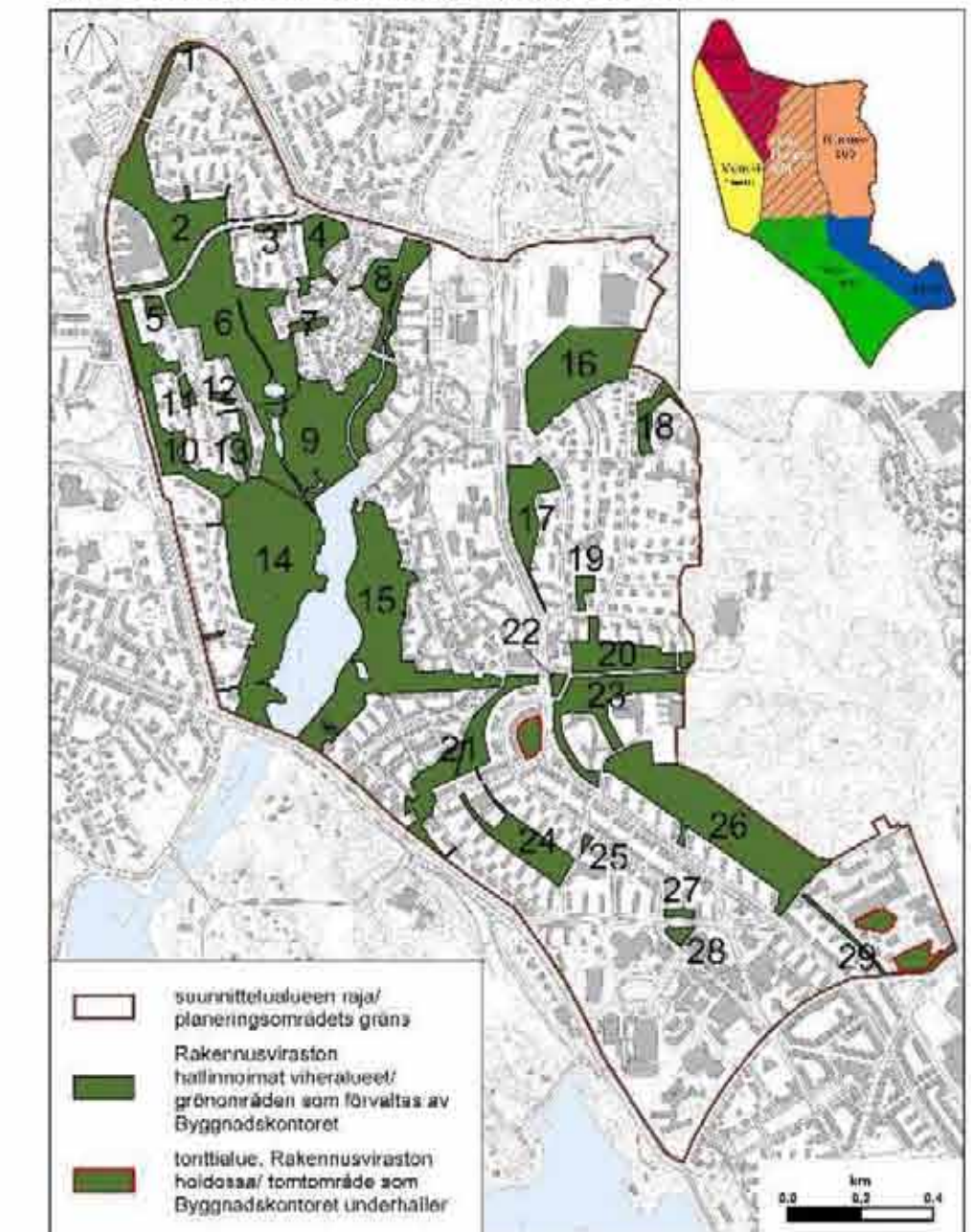
LIITE 2

REIJOLAN ALUESUUNNITELMA	
KATUALUEIDEN KUNTO- JA TARVEKARTOITUS	
Korjattavat ja rakennettavat kohteet	
1:8000	19.4.2011

VIHERALUEET

Reijolan käyttäjäkyselyn viheraluekartta/
Grejus användarenkåts grönområdeskarta

MERKINNÄT

- viheralueen raja
 - vesialue
 - mahdollinen koirapuiston sijainti
 - moitteeton kohde + kohdenumero
 - pieniä puutteita + kohdenumero
 - merkittäviä puutteita + kohdenumero
- PUUTE:
- korjattava kohde
 - kiireellisesti korjattava kohde
 - korjattava alue
 - kiireellisesti korjattava alue
 - korjattava raitti/aita
 - kiireellisesti korjattava raitti/aita
 - merkittävä korjaus- tai rakentamiskohde, josta on laadittu hankeohjelma

LIITE 3

REIJOLAN ALUESUUNNITELMA
VIHERALUEIDEN KUNTO- JA TARVEKARTOITUS
Kuntoluokitus Korjattavat ja rakennettavat kohteet
1:4000
19.4.2011

HELSINGIN KAUPUNKI
RAKENNUSVIRASTO
PL 1500
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

KUVAILULEHTI

Tekijä(t) Kaisu Ilonen, Markus Holstein, Toni Haapakoski, Ramboll Finland Oy	
Julkaisun yhdyshenkilö rakennusvirastossa Kaisu Ilonen, kaisu.ilonen@hel.fi	
Nimeke Reijolan aluesuunnitelma 2011 – 2020 Osa-alueita Laakson, Ruskeasuon, Meilahden, Munkkiniemen ja Haagan kaupunginososta.	Mistä julkaisua saa Kaisu Ilonen kaisu.ilonen@hel.fi Asiakaspalvelu, rakennusvirasto@hel.fi puh. 09 310 39 000
Sarjan nimeke Helsingin kaupungin rakennusviraston julkaisut 2011:5 / Katu- ja puisto-osasto	
Sarjanumero 2011:5	Julkaisu aika kesäkuu 2011
Sivuja 83	Liitteitä 3 kpl
ISBN 978-952-233-074-0	ISSN 1238-9579
Kieli koko teos suomi	Yhteenveto suomi
Tiivistelmä Reijolan suunnittelualue sijaitsee Länsi-Helsingissä viiden kaupunginosan alueella, jotka ovat Meilahti, Laakso, Ruskeasuon, Munkkiniemi ja Haaga. Suunnittelualueen rajaavat Paciuksenkatu, Huopalahdentie, Vihdintie, Hakamäentie, Keskuspuisto, Nordenskiöldinkatu, Reijolankatu ja Stenbäckinkatu. Reijolan suunnittelualue on pinta-alaltaan noin 313 hehtaaria, josta rakennusviraston hoidossa olevia yleisiä alueita on noin 106 hehtaaria. Näistä katualuetta on noin 48 ha ja viheraluetta noin 58 ha. Alueella asuu noin 21 000 asukasta. Aluesuunnitelman tarkoituksena on katujen ja viheralueiden kehittäminen. Aluesuunnitelma on tehty 10 vuodeksi. Aluesuunnitelma koostuu lähtötietoanalyysistä, kunto- ja tarvekartoituksesta, aluekohtaisista esittelyistä ja kehittämistavoitteiden määrittelystä, hoitoluokituksen tarkistamisesta, ulkoilureittien ja viheralueiden palveluiden tavoitetilan kuvauksesta, hankeohjelmista ja kustannuksista. Reijolan aluesuunnitelman tavoitteita ovat olleet alueen vahvuuksien korostaminen ja havaittujen heikkouksien korjaaminen sekä turvallisuuden, kestävyys, toimivuuden ja viihtyisyyden parantaminen.	
Avainsanat Aluesuunnitelma, Reijola, Meilahti, Laakso, Ruskeasuon, Munkkiniemi, Haaga, Pikku Huopalahti	

